

கலாந்து
கவிதைப்பத்து
காந்தியானம்

எஸ். ஜெகதீசன்

கலாந்து

கவிநாயகர்

கந்தவனம்

தமிழால் தானும் வாழ்ந்து
தன் வாழ்வால் தமிழையும்
வாழவைக்கும் இனிய தமிழரின்
வாழ்க்கைக்கு குறிப்புகள்

எஸ். ஜெகதீசன்

கலாநிதி கவிநாயகர் கந்தவனம்
வாழ்க்கை வரலாறு

ஆசிரியர்: எஸ். ஜெகதீசன்
முதற்பதிப்பு: அக்டோபர் 1993
வெளியீடு: மணிவிழாக்குமு

புதுப்பித்த இரண்டாம் பதிப்பு: மார்ச்சு 2002
எழுத்தமைப்பு: செல்வா Typesetting
அட்டை: ரோஜா ஆனந்த Tamil Creators

Dr. Kavinayagar Kandavanam Biography

Author: S. Jegatheesan

First Published: October 1993
Published by: Diamond Jubilee Committee

Second Edition (Revised): March 2002
Typesetting: Selva Typesetting
Cover Design: Roia Ananth, Tamil Creators

Addresses:

Dr. V. Kandavanam
Thorncliffe Park Dr.
East York, Ontario M4H 1J5
Phone: (416) 425-

S. Jegatheesan
1500 Sandhurst Circle
Scarborough, Ontario M1V 2L3
Phone: (416) 291-

Viveka Printers
Barbados Blvd. #4
Scarborough, Ontario M1J 1K9
Phone: (416) 269-1094

மலர் வனம்

வாயிற் கதவு.....	1
நுழை வனம்.....	5
இரண்டாவது வனம்.....	8
இளைய வனம்.....	11
கல்வி வனம்.....	23
ஆசிரிய வனம்.....	39
குடும்ப வனம்.....	49
கவிதை வனம்.....	66
சமய சமூக வனம்.....	86
சொற்போர் வனம்.....	93
நாடக வனம்.....	99
கண்டா வனம்.....	104
கலாநிதி வனம்.....	113
நால் வனம்.....	118
புகழ் வனம்.....	122

கந்தவனம் விநாயகர்

கவி + நாயகர் = கவிநாயகர் வாயிற்கதவு

ஸழத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் 1960களுக்குப் பின்னைய காலம் பொற்காலம் என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுவர். பண்டிதத் தமிழ், பாமரத் தமிழ், பல்கலைக்கழகத் தமிழ் என்னும் முத்தமிழ்ப் படைப்பு களை மரபு வழியாகவும் முற்போக்குச் சிந்தனை வழியாகவும் வாசகர்கள் பெறுவதற்கு இந்தக் காலம் வழிவகுத்தது.

இந்தக் காலகட்டத்தில் பிரபல்யமான ஸழத்து இலக்கிய வாதிகளில் கவிஞர் வி. கந்தவனம் முக்கியமானவர். அவர் எங்களுடன் வாழ்ந்து கொண்டு தொடர்ந்தும் இலக்கியப் பணி புரிந்து வருவது எமக்குப் பெருமை தருவது.

ஸழத் தமிழர் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில், தமிழ் வளர்ச்சியில் கண்டா முன்னணியில் திகழ்கின்றது. இங்கு வெளிவரும் தமிழ் பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் ஒலிபரப்பாகும் தமிழ் வானோலி நிகழ்ச்சிகளும் இயங்கும் தமிழர் அமைப்புகளும் மட்டும்தான் இதற்குக் காரணமென்றில்லை. கவிஞர் கந்தவனம், நாவற்குழியூர் நடராசன், ஸழத்துப் பூராடனார், குறமகள் போன்ற முத்த எழுத்தாளர்கள் இங்கு வந்த பின்னர் தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டிருப்பதும் முக்கிய காரணமாகும்.

‘கவிஞர்’ என்னும் அடைமொழி ‘கந்தவனம்’ அவர்களுடன் ஒட்டிவிட்டது. கவிஞர் என்றதும் கந்தவனம் என்ற பெயர் தாமாகவே நினைவுக்கு வரும். கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் இலக்கிய உலகின் நந்தவனமாகத் திகழ்கின்றார். கவிதைகளை ஒரு புறத்தே புனைந்து கொண்டு பல கட்டுரைகளையும் தொடர்ச்சியாக பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் எழுதி வருகின்றார். விமர்சன உரைகளையும் சமயச் சொற்பொழிவுகளையும் நிகழ்த்தி வருகின்றார். வானோலிப் பேச்சாளராகவும் நேர்முகச் சந்திப்பாளராகவும் மட்டுமன்றி சிறந்தவொரு அறிவிப்பாளராகவும் புகழ்பெற்றுள்ளார்.

தமிழ்முத்தில் வாழ்ந்த வேளையில் கவிஞராக மட்டும் பலருக்கும் காட்சி தந்த கந்தவனம் அவர்களை கண்டிய மண்ணிலேயே ‘ஆல்ரவுண்டர்’ ஆகத் தரிசிக்க முடிந்தது. இதற்கான சுந்தரப்பங்கள் முன்னர் கிடைக்காது போனதும் காரணமாகவிருக்கலாம். தமிழிலக்கியத்துக்கு அணிசெய்த தமிழ் தொண்டராக வாழ்ந்து வரும் கவிஞர் அவர்கள், அறுபது வயதைப் பூர்த்தி செய்யும் சஷ்டியப்த வேளையில் அவரது மணிவிழாவை இலக்கிய நண்பர்களும் அன்பர்களும் இணைந்து நிகழ்த்தி மகிழ்வுறுவது கண்டிய தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் கட்டியம் கூறும் ஒர் வைபவமாக அமைகின்றது.

“எவர் ஒருவருடைய அறுபதாவது ஆண்டு நிறைவு அவரது குடும்ப வட்டத்துக்கு மேலாக சமூக வாழ்க்கையில் ஏதாவது ஒன்றின் மட்டத்திலே நினைக்கப்படுகின்றதென்ற தேவை ஏற்படுகின்றதென்றால், அவரது வாழ்க்கை ஏதோ ஒரு வகையில் சமூகப் பிரயோசனமுள்ளதாக அமைந்துள்ளது என்பதுவே காரணம்” என்ற கூற்று கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமானது. இந்த வகையில் அவருக்கு மணிவிழா எடுக்கப்படுவது சாலப் பொருந்தும்.

1954ஆம் ஆண்டில் இருபத்தியோரு வயதாகவிருக்கும் போது ‘ஒன்றை ரூபாய்’ என்ற பெயரில் இவரது முதலாவது நூல் வெளியானது. இது ஒரு குறுநாவல் என்பது பலருக்கும் ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கலாம். கடந்த நாற்பதாண்டுகளில் இவரது பதினாறு நூல்கள் அச்சாகியுள்ளன. இப்போது கவிஞர் பற்றிய முதலாவது நூல் வெளிவருகின்றது.

கலைஞர்களையும் எழுத்தாளர்களையும் வாழும்போதே கெளரவிக்க நாம் பழக வேண்டிய தேவை இன்றைய கால கட்டத்தில் மிகவும் அவசியமாகியுள்ளது. மறைந்த பின்னர் மலர் அடிப்பதும் மண்டபம் கட்டுவதும் தேவையில்லை என்றில்லை. ஆனால் உயிருடன் வாழும்போது கெளரவிக்க வேண்டிய வேளையில் கெளரவிக்கத் தவறிவிட்டு இல்லாத காலத்தில் நினைவு விழாக்களை நடத்துவதில் அர்த்தமில்லை. இந்த எண்ணத்தின் பின்னணியில் நாம் செயற்படப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

கவிஞர் அவர்களின் மணிவிழாவையொட்டி இரு

நூல்கள் வெளிவருகின்றன. பதினொரு கவிஞர்கள் எழுதிய கவிதைகளின் தொகுப்பு ‘கவிஞர் கந்தவனம் மணிவிழாப் பா மலர்’ என்ற பெயரில் பிரசுரமாகியுள்ளது. மணிவிழாக் குழு ஏற்பாட்டில் ‘அகிலன் அசோஷியேற்ஸ்’ நிறுவனம், மணிவிழாப் பரிசாக இதனை வெளியிட்டுள்ளது. அடுத்தது, ‘கவிநாயகர் கந்தவனம்’ என்னும் இந்த நூல். அனைவருக்கும் நன்கு தெரிந்த திரு.எஸ். ஜெகதீசன் அவர்கள் கவிஞருக்கான தமது மணி விழாப் பரிசாக இதனை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

பத்திரிகை, இலக்கிய உலகில் எஸ். ஜெகதீசன் என்ற பெயர் நன்கு தெரியப்பெற்றது. வயதினால் அவர் எனக்குத் தம்பி; தொழிலினால் இளைய சகோதரர். நான் பத்திரிகையாளனாக எனது தொழிலை ஆரம்பித்த யாழ்ப்பாணம் சழநாடு பத்திரிகையில் ஒன்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் பத்திரிகைத் தொழிலை ஆரம்பித்தவர். நான் கொழும்பில் லேக் ஹவுஸ், இலங்கை ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் ஆகியவற்றில் பணியாற்றிவிட்டு 1983ல் மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் திரும்பி ‘முரசோலி’ தினசரியை ஆரம்பித்து அதன் ஆசிரியராகவிருந்த வேளையில், தம்பி ஜெகதீசனும் லண்டனில் ‘லண்டன் முரசு’வில் இணை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிவிட்டு யாழ்ப்பாணம் திரும்பி ‘உதயன்’ பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார்.

விதி சூழி மாறியதால் நான் கனடா வர நேர்ந்தது. தம்பி ஜெகதீசன் என்னை விடவில்லை. அவரும் கனடா வந்து விட்டார். முற்பிறவித் தொடரோ என்றும் கூட சிலவேளாகளில் நான் நினைப்பதுண்டு. தம்பி ஜெகதீசன் எழுதிய ‘கவிநாயகர் கந்தவனம்’ நூலுக்கு தன்னிலும் பார்க்க நான் வயதாலும் தொழிலாலும் முத்தவன் என்பதாலோ என்னவோ முகப்புரை எழுதும் பணியை என்னிடம் ஒப்படைத்தார்.

தமிழ்ப் பத்திரிகையுலகில் கட்டுரையாளர்களாகப் பரிணமித்த பத்திரிகையாளர்கள் வெகு சிலர். அவர்களுள் திரு. ஜெகதீசன் முக்கியமான ஒருவர். சழநாடு பத்திரிகையில் இவரால் எழுதப்பட்ட பேட்டிக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு 1979ல் ‘அர்த்தங்கள் ஆயிரம்’ என்ற பெயரில் வெளியானது. அன்றைய காலகட்டத்தில் இது ஒரு புதுமையான முயற்சியாக மட்டுமன்றி துணிச்சலானதாகவும் அமைந்தது. இந்த நூலின்

பிரதியோன்றை எனது இல்ல நூலகத்தில் இப்பொழுதும் கவனமாக வைத்திருக்கிறேன். 'பொதிகை' சுஞ்சிகை கண்டாவில் அவரை இனங்காண வைத்தது.

'கவிநாயகர் கந்தவனம்' நூல், கவிஞர் அவர்களின் வாழ்க்கையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது. இதனை வாசிக்கும்போது ஒரு நாவலைப் படிப்பது போன்ற உணர்வு ஏற்படுகின்றது. ஒரே முச்சில் முழுவதையும் படித்து முடித்து விடவேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஏற்படுகின்றது. இதற்கு முக்கிய காரணம் நூலாசிரியரின் ஆற்றொழுக்குப் போன்ற 'தனி' நடை. இது தம்பி ஜெகதீசனுக்குக் கை வந்த கலை. இந்த நாவலைப் படிப்பவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இதனை அனுபவத்தால் அறிவர். எமக்குத் தெரியாத பல விடயங்களையும் நாம் கட்டாயம் தெரிந்திருக்க வேண்டிய பல விபரங்களையும் அற்புதமாக எழுத்தில் வடித்துள்ளார்.

கவிஞர் அவர்களின் மணிவிழாவிற்கு மகுடம் வைத்தது போன்று அவரது வரலாற்று நூல் வெளிவருகின்றது. கவிஞரை நன்கு தெரிந்த தம்பி ஜெகதீசன் அவர்கள் இதனை எழுதியுள்ளதும் மணிவிழாப்பரிசாக வெளியிடுவதும் மகிழ்ச்சி தருகின்றது.

கவிஞர் அவர்கள் பல்லாண்டு வாழ்ந்து தமிழ்ப்பணி புரிந்திடவும் தம்பி ஜெகதீசன் இதுபோன்ற பல அரிய நூல்களை எழுதி வெளியிடவும் தமிழ்த்தாயின் கடாட்சம் கிடைத்திட வேண்டுகின்றேன்.

எஸ். திருச்சௌல்வம்

தலைவர்

மணிவிழாக்குழு

நவம்பர் 15, 1993

நுழை வனம்

கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் எல்லார்க்கும் நல்லவர். அவரது கவிதைகள் என்றும் இனியவை!

பழகப் பழக அந்த நல்ல மனிதரின் இதய விசாலம் எனக்கு நன்கு புரிந்தது.

ஒர் எழுத்தாளன் எப்படி வாழவேண்டும் என்பதற்கு அவர் ஒர் ஆதர்சம் என்றே சொல்ல வேண்டும். இலக்கிய வானில் அவர் ஒர் இனிய வனம்.

எழுத்தை நேசித்த மாதிரியே நன்கு பழகுகின்ற நண்பர்களையும் நேசித்தார். அப்படி ஒரு நெருக்கமும் நேசமும் எனக்கும் கிடைத்தது. ‘பொதிகை சஞ்சிகை’ கனடாவில் அவரை இனம்காண வழிசெய்தது.

எதேச்சையாக ஒரு நாள், தனக்கு 65 வயதாகிவிட்டால் தானும் ஒரு ‘சீனியர் சிட்டிசன்’ அந்தஸ்தை அடைந்துவிடலாம். அதற்கு இன்னமும் ஐந்து வருடங்கள் காத்திருக்க வேண்டும் எனப் பேச்சு வாக்கில் தெரிவித்தார்.

அவருக்கு 50 வயதுதான் இருக்கும் என இதுவரை எண்ணி வந்த எனக்கு, அவருக்கு 60 வயதாகிவிட்டதா? என்ற மலைப்பு ஏற்பட்டது.

அப்ப அவருக்கு இது மணி விழா ஆண்டு!.. பேந்தென்ன, ஜமாய்க்க வேண்டியது தானே என்றும் தோன்றியது!

பலருடன் தொடர்பு கொண்டபோது மணிவிழா அவசியம் என்பதனை எவரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை.

ஆனால், கவிஞர் அவர்கள் ஆட்சேபித்தார்கள். தமிழீழச் சூழ்நிலைகளை முன் வைத்து விழா ஏற்பாட்டினை முற்றாகவே புறக்கணித்தார்.

அவரை எப்படியோ ஒருவகையாகச் சமாளித்து மணிவிழாக் குழு ஒன்றினை உருவாக்கி மணிவிழா பாமலர் ஒன்றினை வெளியிடும் உத்தேசத்துடன் கனடாவில் வாழும் முதிய - இளைய தமிழ்க் கவிஞர்களில் எனக்குத் தெரிந்த பலருடன் தொடர்பு கொண்டேன். உரிய நேரத்தில் பதினொரு கவிதைகள் கிடைக்கப்பெற்றன. இலவசமாக அச்சிட்டுத் தரும் பாரிய பொறுப்பினை அகிலன் அசோஷியேற்ஸ் மணிவிழாக் குழு சார்பில் ஏற்றுக் கொண்டது.

கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களது இதயம் ஒராயிரம் உதயங்களின் உறைவிடமல்லவா?

அந்த இதயத்தைப் பேச வைத்ததில்.....!

-வரலாறு ஆனது அவரது வாழ்க்கை!

அதனை நூலாக்கும் பணி எனது பணியானது!

அவரது வார்த்தைகளில் இருக்கும் சுவையையும் அவரது வாழ்க்கையில் இருக்கும் சுவாரஸியத்தையும் எனது சக்திக் குட்பட்ட வகையில் திரட்டி உங்கள் முன் வைக்கின்றேன்.

அவரது நூற்றாண்டு விழாவில் அவரே வாழ்க்கை வரலாறு பற்றி விரிவாக எழுதுவார். இங்கு அவரது உள்ளம் பேசுவதால் சொற்கள் உருண்டோடி வந்து அணி செய்கின்றன.

இதில் சில உண்மைகளைச் சொல்லாமல் விட்டு விட்டேன் என்பது எப்படி உண்மையோ அதேபோல, சொன்னதெல்லாம் உண்மை என்பதும் உண்மை!

அவருடன் தொடர்ச்சியான பேட்டிகள் மூலம் பல தகவல்களைத் திரட்டினேன். அவரது எழுத்துக்களையும் அவரிடமிருந்த அவரது படைப்புக்கள் பலவற்றையும் ஆதார மாக்கினேன்.

அவருடன் உரையாடுவது மிகவும் மகிழ்ச்சியானது. கேட்கக் கேட்க மிகவும் சுவையானது. நாள் பூராவும் கேட்டுக்கொண்டேயிருக்கலாம். இலங்கை வீதிகளில் தனது ராஜாங்கம் நடைபெற்றது போல இனி இங்கும் சாலைகளில் தனது ராஜ்ஜியம் ஆரம்பமாகிறது என 09.08.1993ல் சொன்னார்.

சாரதி அனுமதிப்பத்திற்கும் பெற்ற மகிழ்ச்சிப் பிரவாகத்தை இப்படி வார்த்தைகளால் எழிலூட்ட அவரால்தான் முடியும்.

யாழ். இலக்கிய வட்டத் தலைவராக இருந்து தமிழ் எழுத்தாளர்களது நூல்களை வெளியிடத் தூண்டியதும் அவர்தான். ஈழத்தவர்கள் நூல்கள், பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளை வாங்கும்படி அயராது பிரசாரம் செய்தவரும் அவர்தான். வருடாந்தப் பரிசளிப்புகளுக்கு ஈழத்து நூல்களைக் கொடுக்க வேண்டும் எனக் கல்லூரி அதிபர்களை நிர்ப்பந்தம் செய்ததும் அவர்தான்.

அவருக்கு ஏராளமான விருதுகள் கிடைத்தன. கவிஞர் என முதன் முதல் அவரது பெயருக்கு முன்பாக ‘சழநாடு கோபு’ பொருத்தமாகக் கூட்டி வைத்தார். கவிமணியாகக் கண்டவர் அருகட்கவி சி. விநாசித்தம்பி. ‘பண்டிதமணி’ என்ற பட்டம் கூட அவருக்கும் உண்டு. அவரது முதலாவது படைப்பு கவிநாயகர் என்ற புனைப் பெயரில் வெளிவந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து அதுவே அவருக்குப் பட்டமாகிவிட்டது.

இங்கு கவிநாயகர் கந்தவனத்துடன் நெருங்கி உறவாடு

பவர்கள் பலர். அவர்கள் அனைவரையும் நன்றியுடன் நினைவு கூருகின்றேன். திரு. தி. மாணிக்கவாசகர் மதிப்புக்குரிய திருமதி குறமகள் வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம், தேமதுரத்தின் இனிய ஞானேஸ்வரன் ஆகியோரது கருத்துக்கள் மூலம் கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களது சில பக்கங்களைத் தரிசிக்க முடிந்தது. அவர்களுக்கு எனது நன்றி!

கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களின் அன்பான மனைவி அருமையான பிள்ளைகள் மூலம் குடும்பத்தின் பக்கங்களை நோக்க முடிந்தது. மாணவர் இருவர் கவிநாயகர் கந்தவனத்தின் பக்கங்களைப் பார்க்க வைத்தனர். அனைவருக்கும் எனது நன்றி!

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்கள்! அவர் வாழ்கின்றார். நான் வரலாற்றை எழுதினேன். அவருக்கு எப்படி நன்றி சொல்வது?

முகவரை வழங்கிய திரு. எஸ். திருச்செல்வம், சமுநாட்டில் சமுமுரசு, முரசோலி ஆகிய பத்திரிகைகளின் பிரதம ஆசிரியராக இருந்து அவற்றைத் திறம்பட நடத்திய பெருமையடையவர். அவருக்கும் எனது இதயபூர்வமான நன்றிகள்.

இந்நாலை அழகாக அச்சமைத்துத் தந்தவர் திருமதி ரூபவதி இந்திரலிங்கம். சிறப்பாகப் பதிப்பித்துத் தந்தவர் அபிராமி அச்சக உரிமையாளர் திரு. (சங்கர்) தம்பிராசா. இருவருக்கும் எனது நன்றிகள்.

சரி! இதனைப் படிக்கும் உங்களுக்கும் ஒரு நன்றி சொல்வதில் எனக்கு என்ன குறை?

காலம் வேகமாகச் சூழலவேண்டும்! கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களது 100வது வயது விரைந்து வரவேண்டும்! அப்பொழுது அவர் தரும் சுயசரிதம் தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் சாகாத போதனை பல தரவேண்டும்!

வாழ்க கவிநாயகர் கந்தவனம்!

எஸ். ஜெகதீசன்

20.11.1993

இரண்டாவது நுழை வனம்

இயல்பாகவே ஒரு கலாநிதிக்கு - இலக்கியத்தில் ஒரு கலாநிதி விருது கிடைக்கின்றது. ஓர் ஆனந்த கர்வத்துடன் இதயம் ஆராதிக்கின்றது, விருதுபெறும் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை! ஓர் உன்னத கம்பீரத்துடன் இதயம் அர்ச்சிக்கின்றது விருது தரும் அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை!! காதல் கொள்ளும் கண்களுடன் காத்திருக்க வைப்பன அவரது எழுத்துக்கள் என்பது அவர்களுக்கும் தெரிந்து விட்டது. நகரத்துக் காற்றுக்கு நல்ல தமிழ் சொல்லிக்கொடுப்பது அவரது பேச்சுக்கள் என்பதும் அவர்களுக்குப் புரிந்துவிட்டது. அவரிடம் தான் எவ்வளவு திறமை - இனிமை - நுண்மை - நுணுக்கம் - மென்மை - தெளிவு - எளிமை - செறிவு. தனது திறமைக்குச் சவால்விடும் சங்கதிகளைச் சந்திக்கவே விரும்புவான் ஒரு வீரார்ந்த கலைஞர் என்பதை நன்கு நிருபித்து, இதயத்தின் எல்லாப் பரப்புக்களையும் அடையாளம் தெரியாத சந்தோஷத்தினால் என்றும் ஆக்கிரமிக்க வைக்கும் நமது கலாநிதி - கவிஞர் - கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களது புகழுக்கும் என்றென்றும் வாழ்வு உண்டு.

அமெரிக்காவில் அரிசோனா மாநிலத்தில் உள்ள உலகப்பல்கலைக் கழகம் இலக்கிய கலாநிதியென்ற உயரிய விருதினை உரிய தமிழ்ப் பெரியாருக்கு வழங்கிக் கொரவும் பெறுவதால் தமிழ் தெரிந்த ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இனி அதன் பெயரைக்கூட உச்சரிக்க உச்சரிக்க உதடு தித்திக்கும்.

மனித நேயம் செறிந்திருக்கும் கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களது வாழ்க்கை வரலாற்றை - அவரது மனிவிழாவையொட்டி எழுதியது இப்போலவே உள்ளது. முதன்மையான இந்த இனிய தமிழனின் சிறப்பான வரலாறு கண்டாவில் வெளிவந்த முதலாவது சரிதைகூறும் தமிழ்நூல் என்ற வரலாற்றுச் சிறப்பை அப்பொழுது சான்றோரிடம் பெற்றது. அதற்குள் சுமார் 10 வருடங்கள் ஏராளமான எதிர்பார்ப்புகளை இதயவானில் ஏற்படுத்திப் பறந்துவிட்டன.

இதயங்களை இலக்கு வைத்தே அவரது இலக்கியப்பணி அமைகின்றது. அதனால் அமர்ர் நிலா குகதாசன் புதுக்கவிதை வடிவில் கவிஞரது வாழ்க்கையை எழுத முற்பட்டதற்கும் இலக்கிய வாருதி இரா. சம்பந்தன் மரபுக் கவிதையில் கவிநாயகரது வரலாற்றை வடித்ததற்கும்

ஆுதாரமாக எனது எழுத்துக்கள் அமைந்ததில் எவ்ர்க்கும் தெரியாமல் பரவசப்பட்ட எனது இதயம் ரகசியமாக வெற்றிக் களிந்தம் புரிந்து உள்ளுக்குள் சிலிர்த்தது.

இப்பொழுது வெளிவருவது இரண்டாவது பதிப்பு. கண்டிய தமிழரது வாழ்வில் இதுவும் ஒரு சாதனைதான். பல மாற்றங்களைக் கண்டுவிட்ட அவரது வாழ்க்கை இங்கு சில மாற்றங்களுடன் மீண்டும் வரலாறாகின்றது.

கதாபாத்திரங்களே கதைபேசுவதுபோல கவிநாயகரது வாழ்க்கை வரலாற்றை நகர்த்தியிருப்பதை முதற்பதிப்பில் பார்த்த பலர் ஆதரித்தனர். இது ஒரு புதிய உத்தி என உற்சாகத்துடன் அப்பொழுது முதறித்தனர். இதயத்தில் இடம் பிடித்த அவர்களுக்கும் இங்கு அவசரத்தில் அல்ல; பரவசத்தில் ஒரு நன்றி!

கல்லூரி அதிபர், பட்டம் தருவார்; பதக்கம் தருவார். ஆனால் மதிப்புமிகு பொ. கனகசபாபதி அவர்கள் இங்கு எனக்கு ‘வரலாறு’ தந்துள்ளார்கள். எனக்குள் அறிவை வைத்து - என்னை அறியவைத்தவர் அந்தப் பெருந்தகை. அதற்கும் கொடுத்து வைக்க வேண்டும். வைத்தேன! அவருக்கும் என் இதயம் நிறைந்த நன்றிகள்.

இந்த இரண்டாம் பதிப்பினை அழகுற வடிவமைத்துத் தந்தவர் கிருபா. அவரிடம் இருந்தன அழகிய அச்சுக்கள். அதனால் எனக்கு அகன்றன மனதிடை அச்சங்கள். Cover இன் பணியினை கவர்ச்சியாய் கவர் பண்ணித் தந்தவர் விஜே ஆனந்த. நூலுருவாக்கித் தந்தவர்கள் விவேகா அச்சகத்தினர். பக்கத்துக்குப் பக்கம் அனைவருக்கும் நன்றிகள்.

சிவயீர் பஞ்சாட்சர விஜயகுமாரக் குருக்கள் வரசித்தி விநாயகர்மீது அர்ச்சித்துப் போடும் எந்த மலருக்கும் அருள் உண்டு. கலாநிதி கவிநாயகர் கந்தவனம்மீது அர்ச்சித்துத் தரும் இந்த மலருக்கும் பொருள் உண்டு. அவருக்கான நன்றி வர்ன மாய் இதயத்தில் தெரிகின்றது.

கந்தவனம் என்ற இந்த இனிய இதிகாச வனத்தில் எங்குமே வாடாத வரம் பெற்ற மலர்கள்தான். அதனால் மேலும் புதிதாகப் பதுமலர்கள் பல பூத்துக்குலுங்குகின்றன.

குடும்பவனம் விஸ்தாரம் பெற்று மகள் வாணியின் கணவர் ருத்திராவும் மகன் வாரணனின் மனைவி துவித்தாவும் ருத்திரா - வாணி தம்பதிகளின் வாயிலாகப் பிறந்த பேரர்கள் கிருஷ்ணாவும் வித்தியாவும் புதிதாக நறுமணம் வீசுகின்றார்கள்.

கனடா கலை இலக்கிய குடும்பம். புலம் பெயர்ந்த

நண்பர்கள் குடும்பம் ஆகியவற்றில் சிநேகிதமாய்ச் சிரிக்கும் பல மலர்களை ஆழகாய் காணலாம்.

கன்டாவின் தேசியக் கீத்ததை தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர் நமது கவிஞர் போன்ற பல நல்ல தகவல்கள் காலத்தால் பதிவு செய்யப்படவேண்டும் என்பதற்குச் சான்றாக அலங்காரம் பெறுகின்றது “கன்டாவனம்” என்ற புதிய பகுதி.

கவிஞருக்குக் கலாநிதி விருது வழங்கப்பட்டதை எம்முன் நிறுத்துகின்றார் கவிஞர்மீது பெருமதிப்பு வைத்தவரும், கவிஞரால் பெருமதிப்புக்குரியவருமான யேர்மனியிலிருந்து வெளியாகும் ‘வெற்றிமணி’ ஆசிரியர் ‘ஒவியக் கலைவேள்’ திரு. மு. க. சு. சிவகுமாரன்.

புலன்களைப் பூப்புக்க வைக்கும் கவிஞர் கந்தவனம் என்ற சான்றோனையும் உணர்வுகளுடன் உறவாடும் அவரைச் சார்ந்தோரையும் இங்கு கவிஞருக் காட்டி நிற்கும் புகைப் படங்கள் கவிநாயகரின் மலரும் வாழ்வை எழிலாட்டுகின்றன.

சுகமான சொல்லோவியம் போன்றது கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களது வாழ்க்கை.

வறளா ஆறு போன்றது கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களது வரலாறு.

உயர்ந்த உள்ளம் கொண்ட இந்த உத்தமருக்கு 2007ல் பவளவிழா!

இந்தத் தமிழ் வளத்தைத் தழுவி வரும் தென்றல்கூட உற்சாகப் பூக்களை உதிர்த்துச் செல்லும்.

அவரால் என்றென்றும் தமிழ் மணம் கமழும்!
தன்மேற்பரப்பில் அவர் புகழ் சுமந்து
சுற்றிக்கொண்டேயிருக்கும்
இந்தப்பூமி! இனியவர் பூமி!

- வாழ்க கலாநிதி கந்தவனம்!

எஸ். ஜெகதீசன்

கன்டா

14.01.2002

கிளைய வனம்

விநாயகரப்பா! எல்லாம் நல்லபடியாய் நிறைவேற வேண்டும்! விநாயகரப்பா என்றும் நீதான் துணை!!

வயல் வரம்புகளில் நடந்து கொண்டிருந்த வேலு விநாயகரது மனது மட்டும் வீட்டைச் சுற்றியே சூழன்றது. அதனால்தான் அவரது வாய் விநாயகரப்பா என அடிக்கொரு தடவை உச்சரித்தது.

அன்று 28.10.1933

ஜப்பசி மாதத்துக்குரிய மெல்லிய குளிர் காற்று உடம்பிற்கு இதமாக இருந்தது. லோன் மழைத்தாறுல் இளம் நெற்தளிர்களை குளிப்பாட்டுவமா? விடுவமா? எனத் தமக்குள் பேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தன.

தோளில் இருந்த துவாய்த் துண்டை எடுத்துத் தலையைச் சுற்றி வரிந்து கட்டினார் வேலு விநாயகர். காவி படிந்த அவரது பற்களை வென்மையாக்கும் பணியில் துரிதமாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தது துரிகையான வேப்பங்குச்சி. அவிழ்ந்துபோன சண்டியன் கட்டை சீரமைத்து தனது வயல் வரம்புகளில் குதூகலத்துடன் நடந்தார் அந்த உறுதிமிக்க விவசாயி.

எங்கு பார்த்தாலும் பச்சைப் பசேல்! கண்ணுக்கும் குளிர்மையை ஊட்டியது. அதிகாலைப் பொழுது ரம்மியமா னது. இந்த முறை அறுவடை நல்ல பயனைத்தரும்.

“விநாசித்தம்பி அண்ணை.....விநாசித்தம்பி அண்ணை.... உங்களுக்கு ஒரு மகன் பிறந்திருக்கிறான். சின்னம்மாக்கா விற்கு சுகப்பிரசவமாயிருக்கு. அந்தப் பிள்ளை பிறந்ததற்கு அழவேயில்லையாம். பொக்கை வாயைத் திறந்து சிரிக்கிற தாம.....எதிர்காலத்திலை உலகைச் சிரிக்க வைக்கப் போகின்ற தோ! இனிமையால் நிரப்பப்போகின்றதோ!! நுணாவிழுரில் சகலருக்குமே வேலு விநாயகர்....விநாசித்தம்பி அண்ணைதான்.

அவர் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த அந்த இனிய செய்தி காதிற்கு குளிர்மை ஊட்டியது. விநாயகரப்பா! என்றவர், எப்படி வீடு வந்து சேர்ந்தார் என்பது அவருக்கே தெரியாமல் போயிருந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

தாய் மாமன் தம்பியையா தம்பாப்பிள்ளையின் அரவணைப்பில் உலகை மறந்து ஆழ்ந்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தது அந்தப் புத்தம் புதுமலர்!

வாஞ்சையுடன் வாரி எடுத்தார் தந்தை! மார்போடு

அணைத்தார். மனைவியை பாசத்துடன் பார்த்தார். அவரது முகத்தில் கண்ணீர் கோடிட்டது.....கரை புரண்டு பெருகி ஓடியது.....அதைப் பார்த்த மனைவியிடமும்.....அதே கண்ணீர்.... அதே கோடுகள்.....அதே பிரவாகம்.....!

அவர்களது உணர்ச்சிகளால் உறைந்து போனார் தம்பாப்பிள்ளை. பாலகனை கையில் எடுத்தார்....ஆ! என்ன இனிமையான குழந்தை! தனது சகோதரியின் குழந்தையாகவே அவர் கருதவில்லை....தனது குழந்தை....தனது வாரிசு....என்றே உள்ளம் பூரித்தது. அந்தப் பூரிப்பில் மெல்லிய தங்கச் சங்கிலி யை பாலகனின் இடுப்பில் கட்டினார்.

ஒரு பவுண் எடையுள்ள பதக்கம் அதன் ஆண் உடலை அழகாக மறைத்தது!

விநாயகருக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை. தனது மனைவி சின்னம்மாவின் கைகளை உறுதியாகப் பற்றினார். வெளியே ஓடிச் சென்று இதயம் முழுக்க இனிய ராகம் பாட கூரைமீது மட மட வென்று தட்டினார். ஒரு நிமிடம் இரண்டு நிமிடமல்ல சுமார் பத்து நிமிடங்கள் ஓயாமல் தட்டினார்.

தங்கள் வீட்டில் ஆண் குழந்தை பிறந்துள்ள செய்தியை அயலவர்களுக்குத் தெரிவிப்பது இப்படித்தான். முத்த ஆண்பிள்ளைக்குத்தான் இப்படிச் செய்வது சம்பிரதாயம். ஆனால் விநாயகர் அயலவர்களுக்குத் தெரிவிக்க மட்டுமல்ல தனது உள்ளத்தின் உவகையைக் காட்டவும் தட்டினார்; முத்த மகன் பசுபதி பிறந்த பொழுதும் தட்டினார்; அடுத்த மகன் மார்க்கண்டு பிறந்த பொழுதும் தட்டினார்; இப்பவும் தட்டினார்.

தாய் மாமன் குழந்தையைத் தூக்கி வந்து வீட்டு முற்றத்தில் ஒரு வினாடி வைத்து எடுத்தார்.

அதற்குள் அந்த மண்ணை....நுணாவில் மண்ணை முத்தமிட்டு மீண்டது அக்குழந்தை.

ஆபிரிக்க மக்களில் சிலர் ஆண்குழந்தை பிறந்தால் அதனைச் சூரியனுக்குக் காட்டுவார்கள். அதுவும் குழந்தையின் தகப்பன் தனது கைகளில் குழந்தையை ஏந்தி தனது தலைக்கு மேலாக உயர்த்திக் காண்பிப்பான். அது அவர்களது மரபு.

அதேபோல தமிழரும் கூரைதட்டுவதையும் மண்ணை முத்தமிட வைப்பதையும் முன்பு சம்பிரதாயமாகக் கருதினார்கள்.

நுணாவில் மண்ணை முத்தமிட்ட அந்த முதல் முத்தம் அவரது இதயத்தில் எல்லாப் பரப்புகளையும் ஆகர்ஷித்துக் கொண்டது.

வளர்ந்து புகழ்பெற்ற பின்பு கூட அந்த மண்ணில் ஆக்கிரமிப்பு அவரது உடலெங்கும் வியாபித்திருப்பதை காணலாம்.

நுணாவிலூரின் வனப்பையும் பெருமையையும் அவரே பாடிக்களிப்பதைப் பார்ப்போமா?

நாட்டின் செல்வம்நன் றாகவே யோங்க
வீட்டு முற்றத்தில் செந்தெல்வி ளளத்துக்
காட்டு வான்கமக் காரனைக் காணத்
தேட்டம் மிக்கநு ஜாவிலிற் சேரீர்!

மாங்க ஸிபலா மாதுளை தோடை
ஆங்கு நல்விளா அன்னாசி வாழ
தீங்க விச்சோலைக் காரனின் செந்தாள்
தாங்கி யோங்கநு ஜாவிலைச் சாரீர்!

தென்னை தாகத்தைத் தீர்த்திடப் பக்கல்
புன்னை நீழலும் புத்தெழிற் காற்றும்
மன்னு மற்புத மாழுகன் நல்கும்
இன்ன ரூட்கிளை யீடில்லை வாரீர்.

ஏலவேவர வேற்பதற் கும்மைச்
சாலை யெங்கனுஞ் சோலைக ளாக்கி
மாலை யேந்துபோற் கொன்றைகள் வைந்தார்
கால தாமத மேன் வந்து காவீர்!

அப்பொழுது குழந்தைக்கு உடனடியாகப் பெயர் குட்டும் வழக்கம் இருக்கவில்லை; நிர்ப்பந்தமும் இருக்கவில்லை. அதனால் விநாயரும் சின்னம்மாவும் ஆறி அமர்ந்து நிதானமாகவே தமது மகனுக்குப் பெயர் குட்டினர்.

கந்தவனக் கடவையில் குடி கொண்டிருந்த எம் பெருமான் அவர்களின் சிந்தையில் குடியிருந்தார். அவருக்கு நேர்த்திக்கடன் வைத்துப் பிறந்த பிள்ளையல்லவா? அதனால் ‘கந்தவனம்’ என்ற பெயரைப் பொருத்தமானதாக அவர்கள் கருதினார்கள்.

இலக்கிய வனத்தில் ஓர் இனிய நந்தவனமாக அப்பெயர் நீடித்து நிலைபெறும் என அவர்கள் அப்பொழுது என்னி இருப்பார்களோ?

“எழுத்தாளர்கள் பலவகை. இலக்கிய எழுத்தாளன்

தனிவகை. அவனைத் தனிவகையாக்குவது அவனது கற்பனை வளம். இலக்கிய கர்த்தாவிற்குக் கற்பனை வளம் இன்றியமையாதது. ஒருவனின் கற்பனை வளத்திற்கு அவன் பிறந்த சூழல், வளர்ந்த முறை, பெற்ற அனுபவங்கள் என்பன அடிப்படைக் காரணங்களாகின்றன”

என வளர்ந்து இலக்கியவானில் பிரகாசிக்கத் தொடங்கிய பின்னர் அவர் எழுத்தாளர்களை இவ்விதம் இனம் காட்டுகின்றார்.

முத்து வாத்தியார் என்றால் அந்தக் காலத்தில் உடனடியாக சாவகச்சேரி நகரம் ஞாபகத்துக்கு வரும். அதற்கு முன்னர் நுணாவில் ஞாபகத்துக்கு வரும். அதற்கும் முன்னர் ஜாதகக் குறிப்பு ஞாபகம் வரும். அவ்வளவுக்குப் பிரசித்தம் பெற்றிருந்தார்.

அவரிடம் பாலகன் கந்தவனத்தின் ஜாதகம் கணிக்கும்படி தெரிவித்திருந்தார் தாய்மாமன் தம்பாப்பிள்ளை. கூடவே அதனை அருகிலிருந்த அருள்மிகு வீரகத்தி விநாயகர் ஆலயத்தின் பூஜையில் வைத்துத் தருமாறும் கோரியிருந்தார்.

இந்து சமய பாரம்பரியத்தில் ஊறிப் போனவர்கள் விநாயகர் சின்னம்மா தம்பதிகள். முதன் முதலில் வீரகத்தி விநாயகர் ஆலயத்திற்கே சூழந்தையை அழைத்து வருவார்கள். அப்படியும் ஒரு நேர்த்தியிருப்பது தாய்மாமனுக்குத் தெரியாமலா போயிருக்கும். அதனால்தான் பூஜையை அவர் தெரிவ செய்தார்.

நல்ல நாளில் ஆலயம் வந்தான் பாலகன்! இதுவரை தரிசித்தது அப்பன் விநாயகரை! இன்று முதன் முதல் தரிசிப்பது விநாயகர் அப்பனை! பெற்றோரின் நேர்த்திக் கடனை நிறைவேற்றிய பெருமிதம் அந்தப் பாலகனிடம் அப்பொழுது இருந்திருக்குமோ?

ஆனால் பெற்றோரிடம் மகிழ்ச்சிப் பிரவாகம் இருந்தது நிஜம்! பூஜைக்கு முன்பாகவே ‘தீட்டு மயிர்’ அகற்றப்பட்ட மொட்டைத் தலையனாக இறைவனைத் தரிசித்தார். எதிர்காலத்தில் மொட்டைத் தலையரை அவரது கவிதைகள் தரிசிப்பதற்குக் கட்டியமாக இது அமையும் என்பது அன்று அந்த இறைவனுக்கு மட்டும் வெளிச்சமாகியிருக்கும்!

அபிஷேக ஆராதனைகள் இனிதே முடிந்தன! பிரசாதத்துடன் சேர்த்துப் பிள்ளையின் ஜாதகக் குறிப்பையும் வழங்கினார் அந்தணப் பெருந்தகை மார்க்கண்டேய ஜயர்.

அட்டா!

சதய நட்சத்திரம்! பிள்ளையாரப்பாவினது நட்சத்திரம்! தந்தத்தை முறித்து எழுது கோலாக்கிய அப்பனின் நட்சத்திரம்! நம்பிக்கை நற்சித்திரம்!

பெற்றோரின் உள்ளம் உவகையால் கூத்தாடியது! சிறுகை நீட்டி ஜாதகத்தை எட்டிப் பறித்தது குழந்தை! சிறிய கண்களாற் புரட்டிப் பார்த்தது. பின் அர்த்தத்துடன் சிரித்தது. மற்றவர்களுக்கு அது அர்தமில்லாமல் பட்டது.

பால் பருக்கல், பல்லுக் கொழுக்கட்டை எல்லாம் முடிந்து எட்டாம் மாதத்தில் எடுத்தடி வைத்து வேகமாக வளர்ந்தது அக்குழந்தை! அத்துடன் தந்தையின் பெயர் முதல் எழுத்தையும் தானாகவே சேர்த்துக் கொண்டு விவேகமாகவும் வளர்ந்தது அக்குழந்தை!

எல்லோருக்கும் அவன் படுசுட்டி!

கோலங்கரைக் குளத்தில் குளிப்பதுவும் பின்னர் மடித்துக் கட்டிய சாரம் நிறைய தாமரைக்காய் நிரப்புவதும் அப்பொழுது அவனுக்கு நன்கு பிடித்தம்! ஒருமுறை தனியாகச் சென்று குளத்து நீராடி மகிழ்ந்தபின் சிறிது ஆழமான பகுதிக்கு சென்று வழுமை போலவே தாமரை காய்களைப் பிடுங்கி சாரத்தை நிரப்பிக் கொண்டிருந்தபோது மிக அருகில் ‘சடார் சடார்’ என்ற சத்தம் பெரும் பீதியை ஏற்படுத்த வீட்டிற்கு ஒடிய ஓட்டம்...இப்பொழுது பென் ஜோன்ஸனாலும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாதது. அன்று முதலையிடமிருந்து தப்பியது தெய்வச் செயல்தான்.

தாய் தகப்பன் உயிருடன் இருந்த காலத்திலேயே மாமன் மாமியின் பாசம் மிக அதிகமாகவே இருந்தது. அவர்கள் மறைவின் பின்னர் கூட மாமனும் மாமியும் அதிக வாஞ்சையுடன் வளர்க்கத் தவறவில்லை. இரண்டு அறை, ஒரு விறாந்தையில் ஒரு சின்னக் கல்வீடு! அதற்கு முன்பாக ஒலையால் வேயப்பட்ட தலைவாசல்! அருகிலே ஒரு குசினி. இதுதான் மாமாவின் வீடு. இந்த வீட்டையும் பெற்றோரின் வீட்டையும் பிரிப்பது ஒரு ஒழுங்கை. பாலகன் கந்தவனத்தின் அதிக நேரம் மாமன் வீட்டுக் கருணையால் கரையும்.

பொழுது விடிந்தால் ஒழுங்கையைத் தாண்டிப் பறந்து வருவான் பாலகன் கந்தவனம். சின்னம்மா மாமி செய்து வைத்திருக்கும் இனிப்புப் பண்டங்கள், பனாட்டுகள், பனங்கட்டி போட்டு இடித்துப் புகைபட வைத்திருக்கும் எள்ளுருண்டைகள் எல்லாமே வைத்த இடம் மாமிக்கு மறந்து விட்டாலும் பாலகனுக்கு அத்துப்படி! சிலசமயம் மாமா சற்று மிதமான

வெறியால் வீடு வந்து சாப்பிட மறுத்துப் பிகு பண்ணினாலும் தனக்குப் பிரியமான தின்பண்டங்களை அவருக்கும் தினித்து மகிழ்வான் பாலகன். அவர்களது வளர்ந்த மக்கள் குணமணி யும் தம்பிராசாவும் கூட சில சமயம் தின்பண்டங்களுக்காக பாலகனை தம்பி....ராசா....கனக் கெஞ்சுவதுமுண்டு.

வீட்டுக்கு அருகே இருந்த வீரபத்திரர்தான் கந்தவனத்தின் பெற்றோரின் குல தெய்வம். தாயார் சின்னம்மா இந்து சமயத்தில் ஆழந்த நம்பிக்கையுடையவர். உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலையில் ஏழாம் வகுப்புப் படித்துக் கொண்டிருந்த பொழுது, சமயம் மாறும்படி நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டதால் பல மைல் தூரம் நடந்து இரவோடு இரவாக வீட்டை அடைந்தவர்; பின்னர் பள்ளிக்கூடப் பக்கமே போகாதவர்.

வீரபத்திரர் ஆலயத்தில் ஓவ்வொரு ஆணிமாதமும் மடை நடைபெறும். ஆகம விதிப்படி அமைந்த கோவில்களில் கொடியேற்றம், தேர், தீர்த்தம் என திருவிழாக்கள் நடைபெறும். ஆகம விதிப்படி அமையாத அர்ச்சகர்களால் பூசை செய்யப்படாத மூலவிக்கிரகம் சூலம் ஆகக் காட்சிதரும் ஆலயங்களில் மடை என்பது பிரமாதமான உற்சவம். எட்டு நாட்கள் நடைபெறும் உற்சவங்களில் முதலாம் நாளும் எட்டாம் நாளும் மடை சிறப்புறும்.

ஓவ்வொரு மடையின் போதும் தாயார் பக்திபரவசத்தால் தெய்வம் ஆடுவார்! தெய்வ அனுக்கிரகம் பெற்றவர்களில் தெய்வம் குடியேறி ஆட்டுவிப்பதாக ஒர் ஜதீகம். இவரது தாயார் சின்னம்மா மூலம் பத்திரகாளி வெளிப்பட்டு அடியவர்களின் அல்லல்களைத் தீர்த்த காலம் பக்தி மிகுந்தகாலம்.

வீரபத்திரக் கடவுள் தம்பு என்னும் அடியார் மூலம் வெளிப்பட்டுப் பல அற்புதங்களைச் செய்தார். இவர்கள் இருவரும் பாதைமாறிய கால் நடைகளைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுப்பார்கள். மாறா நோய்களையும் மாற்றி வைப்பார்கள்! வீழுதியை ஊதுவார்கள். நோய் பறக்கும்! எலுமிச்சம் பழத்தை ஏதாவது திக்கில் ஏறிவார்கள். அந்தப் பக்கத்தால் பின்னர் தொலைந்து போன ஆடு மாடுகள் மீளும்!

அதிசயம்! அற்புதம்!! ஆனால் உண்மை!!!

பண்டைய நாகரிகத்தில் கலைக்கும் கலைஞரின் படைப்பாற்றலுக்கும் சவாலாய் அமைந்தது கூத்து! வாய்மொழிச் சொல்லில் ஆரம்பித்து ஆட்டமும் பாட்டும் ஆடை அணிகலன்கள் என அழகியலுக்கு இசைவாக உயிரும் உணர்வுமாய் குத்து ஆடுவதில் தம்பாப்பிள்ளை வல்லவராக

மினிர்ந்தார்.

எட்டாம் மடையின் பொழுது அவர் துள்ளிக் குதித்து ஆடும் சூத்து அந்தக் காலத்தில் மக்களிடம் பிரபலம் பெற்றுத் திகழ்ந்தது. பல ஊர்மக்கள் அதனைப் பார்க்க வென்றே வீரபத்திரர் ஆலய முன்றலில் திருஞவர்.

அந்த மடை உற்சவங்கள் இனிதே முடிந்தாலும் சிறுவன் கந்தவனத்தின் பிஞ்சு மனத்தில் இடம் பிடித்த வாத்தியக் கருவிகள் மட்டும் ஓய்வதில்லை. இதயம் உடுக்கு அடிக்கும். சேமக்கலமும் பறை மேளமும் காது மடல்களில் நிரந்தரமாகவே உட்கார்ந்திருக்கும். வீட்டில் உள்ள வாளிகள் தகரங்கள் சுதிவிலகாத தாளவாத்தியக் கருவிகளாகும். டும் டும் டும்.... டாண் டாண் டாண்.... வீட்டுச் சுவர்கள் எல்லாம் எதிரொலிக்கும்.

ஆழ்மனதில் ஆழப்பதிந்துவிட்ட இவையெல்லாம் பின்னாளில் ஒன்றுசேர ஒலித்து தாளலய உணர்வுடன் சூடிய சிறந்த கவிதைகளாக வெளிவந்தன! கர்வத்துடன் சிரித்தன!!

முத்த அண்ணன் பசுபதி பாடசாலை சென்றுவிடுவார். வழிமேல் விழி வைத்து அவர் வரவை ஆவலுடன் பார்த்திருப்பார் தம்பிமார் மார்க்கண்டரும் கந்தவனமும். பாடசாலையில் வழங்கப்பட்ட பாண் அல்லது இனிப்பு அல்லது வேறு ஏதாவது பக்குவமாக வீடுவரும். தம்பிமாரிடம் கைமாறும். தமது பங்கைக் கூட சிலசமயம் மார்க்கண்டர் தம்பிக்குக் கொடுப்பதுமுண்டு.

பின்னர் தகப்பனாரின் மறவன்புலவு வயல்வெளி முவருக்கும் மைதானமாகி விடும். கந்தவனத்திற்கு முன்று வயது! ஒரு தம்பிப் பாப்பா பிறந்தான். கணபதிப்பிள்ளை எனப் பெயர் சூட்டினர் பெற்றோர். நித்திரை வரும் சமயத்தைத் தவிர அந்தத் தம்பிப் பாப்பாவையே அருகிருந்து பார்த்து மகிழுவது கந்தவனத்தின் அன்றாட அலுவலாகியது.

தம்பி ‘சீயா’ இருந்து விட்டால் ஒடோடிப் போய் அம்மாவிடம் சொல்லுவான். அதேபோல் தம்பிப் பாப்பாவிற் கென அம்மா செய்யச் சொல்லும் வேலைகளைத் தட்டாமல் செய்து முடிப்பான். காலில் வைத்துத் தாலாட்டுவான். முதுகில் உப்பு முட்டை சுமப்பான். தவளும் தம்பியுடன் தானும் சேர்ந்து தவளுவான்!!

தம்பி கணபதிப்பிள்ளை வளர்ந்து பெரியவனாகிப் பலகாலம் நீர்கொழும்பு, மாரவில எஸ்டேட் சுப்பரின்டனாகப் பதவி வகித்தார். 1977ம் ஆண்டு கலவரத்தின் போது

இப்பதவியை அவர் கைவிட நேர்ந்தது. பின்னர் 1992ம் ஆண்டு ராணுவத்தின் துப்பாக்கி வேட்டுக்குப் பலியானார். இளைய அண்ணன் மார்க்கண்டர் தனலைச்சி புத்தகசாலையில் பணிபுரிந்து 1982ல் மரணமானார். முத்த அண்ணன் பசுபதி தனலைச்சி புத்தகசாலையில் பணிபுரிந்து இளைப்பாறியுள்ளார். தனது முதுமைக்காலத்தை நிம்மதியாகக் கழிக்கின்றார்.

மார்க்கண்டுவின் நினைவு மலரில் இருந்து ஒருபாடல் தம்பி கந்தவனத்தில் அவர் உயர்ந்து நிற்பதை உணர்த்துகின்றது.

குடியில்லை வெறியில்லைப் புகையுமில்லைக்

**சூடாத உறவில்லைப் புகையுமில்லை
வடிவாக நெடுங்காலம் தயிழர் போற்றி**

**வளர்த்தெடுத்த பெருவாழ்வுக் குகந்த பண்புப்
படியெல்லை தாண்டாது பாதுகாத்துப்**

**பக்குவத்தார் பரிசொப்பப் பரந்த கொள்ளளக்
கடைதாங்கி வலம் வந்த கொற்ற வேந்தே**

கோடி தவம் இருந்து குணம் பெற்ற மைந்த!

கந்தவனத்திற்கு இரு அக்காமார் மிகவும் இளவுயதிலேயே காலமானதாகவும் தெரிய வருகிறது. ஆனால் இவரது தாயாரின் கடைசித் தங்கை பொன்னம்மா இப்பொழுது வயது 80க்கும் மேல். சுகதேசியாக கொழும்பில் இருக்கின்றார். தாயாரின் தாயார் சேதுப்பிள்ளை நூறு வயதிற்கும் மேலாக வாழ்ந்து மறைந்தவர். சேதுப்பிள்ளை தம்பியையா தம்பதி களுக்கு தம்பாப்பிள்ளை சின்னம்மா அம்மணிப்பிள்ளை இளையில்லை பொன்னம்மா ஆகியோர் வாரிசுகளாவர். சேதுப்பிள்ளைக் கிழவி அந்தக் காலத்தில் பெரும் நிலபுலன்களுடன் திகழ்ந்தவராம். தனது குலப்பெருமைபற்றிச் சிறுவன் கந்தவனத்துக்கும் பல கதைகள் சொன்னதுண்டாம். அவற்றுள் ஒன்று பூத்ததம்பி கதை. வரலாற்றுப் புகழ்பூத்த பூத்தம்பியின் வம்சாவழியினர் இவர்கள் என்பதில் நெஞ்சம் நிரம்பப் பெருமிதம் இவர்களுக்குண்டு. பூத்தம்பியின் வரலாறு பின்னர் சரித்திர நாடகமாக இலங்கையில் சிறந்து விளங்கியது.

கந்தவனத்தின் இளம் பராயத்திலேயே சின்னச் சின்னக் கதைகள் செவிக்கினிய பாடல்கள் பெரியவர்களால் சொல்லி வைக்கப்பட்டன. கோவிலடியில்.... ஆலமரத்தடியில்.... சைக்கிளில்.... வயல்வெளிகளில்.... கிணற்றடியில் எனப் பல்வேறு இடங்களில் அவரின் இலக்கிய உணர்வுகளுக்கு அவை

விருந்தளித்தன. குட்டிக் கதைகள் பாப்பாப் பாட்டுகள் சின்னச் சின்ன கணக்குகள் ஆகியவற்றுடன் நன்கு பரிச்சய மேற்பட்டிருந்த காலத்தில் உத்தியோக பூர்வமாக அவருக்கு ஏடு தொடக்கப்பட்டது.

வீரகத்தி விநாயகர் ஆலயத்தில் நவராத்திரி விழாவில் அரிசிக் கும்பலின் மீது அட்சரம் ஆரம்பமானது. இதயம் அட்சதை அள்ளிச் சொரிந்தது. அன்று கார்த்திகேஸு உபாத்தியாயர் சிறுவன் கரம் பிடித்து அகரம் எழுதப் பழக்கினார். நல்ல காரியத்தை நல்ல நேரம் பார்த்து ஆரம்பித்ததனால் தமிழடன்- லாவகமாக பின்னர் விளையாட வழிவகுத்து, ஆங்கிலத்தில் பட்டதாரியாக்கியது. ஆரியம் சிங்களம் ஆகிய மொழிகளையும் அறிய வைத்தது.

கன்னித் தமிழின் கவினார் உயர்வைக்
 கானும் படி செய்தாய்
 கன்னல் கவிதைக் கலையை அருளிக்
 கவிஞர் அரங்கேறிப்
 பின்னுக் கிருந்தே முன்னுக் குயரத்
 தள்ளிப் பெயர் தந்தாய்
 வண்ணக் கிளிகள் குலவும் கோலங்
 கரைவாழ் பெருமானே!

என ஏடு தொடக்கி வைத்த விநாயகரைப் போற்றிப் பணிவார் கவிஞர் கந்தவனம்!

துள்ளித் திரியும் பருவமதில் பள்ளிக்குச் செவ்வாய் மகனே என்றால் யாருக்குத் தான் பிடிக்கும். பாரதியாருக்கும் பிடிக்கவில்லை; கந்தவனத்திற்கும் நாட்டமில்லை. படிப்பில் ஆர்வமில்லை என்றில்லை. விளையாட்டுத்தான் அதிக விருப்பம்.

ஓருநாள்! வீட்டில் இருந்தவர்கள் பாடசாலைக்குச் செல்ல வேண்டாம் எனப் பணித்தனர்.

சிறுவனுக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி! ஆனால் தந்தையாரை ஒரு ‘வாங்கில்’ வளர்த்தி எல்லாருமே குழந்து அழும் பொழுது ஏதோ அதிர்ச்சி!! கூட்டத்தை விலத்தித் தந்தையின் முகம் பார்த்துத் தானும் அழுதான். தாயார் மார்பிலும் வயிற்றிலும் அடித்து அடித்து அழுவதைப் பார்த்து தானும் விம்மி விம்மி அழுதான். திடகாத்திரமான அந்த விவசாயி மாரடைப்பால் மரணமானது தெரியாமலே அழுதான். உற்றமும் சுற்றம் ஆறுதல் படுத்தியும்

அதனை மீறி அழுதான். டாண் டாண்...டாண் குடு....டாண்டாண்.....பறைமேளம் அடிப்பதே ஊருக்கு அறிவிக்கத் தானே! அந்தச் சத்தத்திற்கு மேலாகப் பெருங்குரலில் அழுதான். பொற்சுண்ணம் இடிப்பதற்கு நான்கு ஆண்மக்களும் தந்தையின் பிரேதத்திற்கு முன் நின்றபோதும் ஓயாமல் அழுதான். கழுகும் தென்னோலையும் வெள்ளள வேட்டியும் பாடையாக மாறிய வேகம் பார்த்து வேமாக அழுதான்.

....அந்தியேட்டி முடிய தன் வயமிழக்கத் தொடங்கினார் அன்னை. இடைக்கிடை மயக்கம் ஏற்படும்....எதிலுமே ஒரு பற்றற்ற தன்மை இருக்கும். கணவனையே நினைத்து நினைத்து மெய்யுருகிப் போவார் அந்த உத்தமி.

அந்தக் காலத்துக் காதல் அப்படி! அதன் சக்தி மகத்தானது! சொல்லிமாளாதது! சொல்லியும் அடங்காதது!

ஆட்டத்திவசம் முடிய முன்பாகவே யாழ்ப்பாணம் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டார் அந்த அன்புத்தாய்! அம்மாவின் அருகிலிருந்து அண்ணன் பசுபதி, தம்பிமாரையும் உடனடியாகப் பார்க்க வேண்டும் என்ற அவவின் விருப்பத்தை யும் வீட்டுக்குச் சொல்லி அனுப்பினார். தம்பிமாரைப் பார்க்க வேண்டும் என் அந்தத் தெய்வத்தின் வேண்டுகோள், தனக்குப்பின் தம்பிமாரைக் கவனமாகப் பார்க்க வேண்டும் என்பதுதானே!

சின்னம்மா மாமி, வீட்டில் இருந்த மூன்று பேருக்கும் குளிக்கவார்த்து சேட்டும் காற்சட்டையும் போட்டு திருநீறு புசி தாயாரைப் பார்ப்பதற்கு என்று வீதிக்கு அழைத்து வரவும், அந்தத் தாயாரே இவர்களுக்குத் தன்னைக் காட்டவென வாசல் வரவும் சரியாக இருந்தது.

அவரது உடலைச் சுமந்தபடி பிரேத வாகனம் மெல்ல மெல்ல ஊர்ந்து ஊர்ந்து வாசலை வந்தடைந்தது. அன்று அழுத அழுகை அன்னையின் நினைவு வரும் பொழுது இன்றுவரை தொடர்கின்றது கவிஞர் கந்தவனத்திற்கு!

ஓ! அம்மா! இனிய அம்மா!!

‘இலக்கிய உலகம்’ என்ற நூலைத் தனது பெற்றோருக்குக் காணிக்கையாக்கிய கவிதை வரிகளைப் பார்ப்போமா?

எந்தன் விதிபோலும் என்னை மூவருடன்
தந்தை விநாயகரும் தாய்சின் னம்மாவும்
சிந்தை விரியாத சின்னப் பருவத்தில்
விந்தை உலகத்தில் விட்டுச் சென்றிட்டார்.

முந்தும் அன்போடு முட்டும் நினைவோடு
நந்தா விளக்காக நான்செய் கடளாக
இந்தக் கவிநூலை இமைப்பிற் கனவான
அந்தத் தெய்வங்கட் கழகாய் வைக்கின்றேன்.

கவிஞராக இலக்கிய வானில் கொடி கட்டிப் பறக்கும் அவரைக் கண்டாவில் டொன்மில்ஸ் என்ற இடத்தில் உள்ள அவரது இல்லத்தில் சந்தித்தேன். “விபரந் தெரியாத வயதில் பெற்றோரை இழந்தபின்....” நான் முடிக்கவில்லை. அவரே சொல்கின்றார்.

அப்பொழுது நான் அழுதேன்! ஆறாத சோகத்தில் அழுதேன். ஒடித்தால் பால் வடியும் மாம்பிஞ்சு மாதிரி கண்ணீர் நிற்காமல் அழுதேன்.

இன்றைய தராசில் நிறுத்துப் பார்க்கும் பொழுது அந்தக் கண்ணீர் துளிக்கு எடையில்லை. ஆனால் ஜம்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்னால் அழப்பட்டபோது அந்தக் கண்ணீர் துளிக்கு இமாலயகனம் இருந்தது.

நான் சிறு வயதில் பெற்றோரை இழந்து தாய் மாமன் தம்பிஜூயா தம்பாப்பிள்ளை அவர்களுடைய அரவணைப்பில் வளர்ந்தவன். தங்கையின் பிள்ளை தறுதலையாகப் போகக் கூடாது என்ற கவனத்தில் மிகுந்த கண்டிப்போடும் கட்டுப்பாடோடும் அவர் என்னை வளர்க்கப்பாடுபட்டார். அவருடைய கட்டுப்பாடுகளையும் மீறிக் கண்டபடி திரிவேன். அவர் வீட்டுக்கு வருகையில் நான் இல்லாது போனால் அயல் அட்டையெல்லாம் என்னைத் தேடித்திரிவார். எங்காவது ஒரு வெட்டையில் கட்டார வெயிலில் பெடியஞ்சன் விளையாடிக் கொண்டிருப்பேன். துரத்திப் பிடித்துத் தூக்கிக் கொண்டு போய் மாமியிடம் கொடுப்பார். மாமி என்னைக் குளிப்பாட்டும்வரை சாப்பிடாமற் காத்திருப்பார். பக்கத்தில் இருத்தி எனக்கும் ஊட்டித் தானும் உண்பார்.

ஒருமுறை நான் சாப்பிட மறுத்தபொழுது “குரன்போருக்குப் போகவேணும் சாப்பிடு கெதியாய்” என்று சொன்னது ஞாபகமிருக்கிறது. இவர் ஆண்டு தோறும் மட்டுவில் கந்தசாமி கோவிலில் என்னைப் பார்க்க வைத்த குரன்போர்கள் பிற்காலத்தில் கந்தபுராணத்தை விரும்பிப் படிக்க வைத்தன வெனின் மிகையாகாது. மேலும் இவர் மடியிலிருந்து நான் பார்த்த கோவலன் சரித்திர நாடகம் எனது முதல் இலக்கியப் பாடமாகவும் அமைந்தது.

இவர் ஒரு கூத்துக் கலைஞர். அழகாகப் பாடுவார். இவர் ஆடிய நொண்டி நாாடகத்தைப் பார்த்திருக்கின்றேன். அப்பொழுது எனக்கொன்றும் விளங்கவில்லை. ஆயினும் இவரது கூத்துப் பாட்டுக்கள்தாம் எனது சின்னஞ்சிறு செவிகளில் ஒசை உணர்வை ஊட்டியிருக்க வேண்டுமென நம்புகின்றேன்.

எனது அம்மாவின் பெயரும் சின்னம்மா! எனது மாமியின் பெயரும் சின்னம்மா! பெயரில் மட்டும் அவர்களிடம் ஒற்றுமை இருந்ததென்றில்லை. அன்பு, ஆதரவு, பராமரிப்பு, காருண்யம் அனைத்திலுமே அந்த ஒற்றுமை இருந்தது. அம்மா இல்லையே என்ற ஏக்கம் என்னைத் தாக்காதபடி அன்பு மழை பொழிந்து அதில் என்னை நனைத்தவர் மாமி! எனக்கு எண்ணெய் பூசிக் குளிப்பாட்டுவதற்கு வாராவாரம் அவ பட்ட சிரமத்தில் அந்த எண்ணைக்கே கோபம் வந்து கொதித் திருக்கும். வீட்டைச் சுற்றி நான் ஓட.....துரத்தோ துரத்தென்று துரத்திப் பிடித்து மேல் முழுவதும் நல்லெண்ணையை அப்ப.... ஓ! பால பருவம்தான் எத்தனை நேசிப்புக்குரியது!

கல்வி வனம்

முதல் வாக்கியத்தின் முற்றுப் புள்ளி முடிய முன்பாகவே அடுத்த வாக்கியத்தை நோக்கி முன்னேறும் அந்த லாவகம் அவர் கற்ற கல்வியின் பயன்!

பேணாவின் கழுத்துச் சுளுக்கும் வரை அவரால் இன்று எழுது முடிகின்றதே! அது பாடசாலை அவருக்கு அளித்த பரிசு!!

பரப்ரப்போ படபடப்போ இல்லாமல் ஓர் இயல்பான விசயமாகவே அவரது முதல்நாள் பாடசாலைப் பிரவேசம் அமைந்தது!

எல்லாமே புதிதாகத்தான் இருந்தன. ஆனால், எவையுமே புதிராக இருக்கவில்லை.

‘அ’ கரம் ஏற்கனவே அவருக்கு அறிமுகமாயிருந்தது. அதனால் எழுத்துக்கள் அவரைப் பயமுறுத்தவில்லை. மற்றும் படி அந்த வித்தியாசாலை புதிது. அதன் தளபாடங்கள் அவருக்குப் புதிது. அன்று போடப்பட்ட காற்சட்டை, சேர்ட் புதிது. கையில் கொண்டு சென்ற சிலேட் புதிது. ஆயிரம் தடவை சூர்பார்க்கப்பட்ட அந்த சிலேட் பென்சில் புதிது.

நுணாவில் மேற்கில் அமைந்திருந்த கணேச வித்தியாசாலை 1939ஆம் ஆண்டு தைப்புச் நன்நாளில் அவரைத் தனது மாணவனாக சேர்த்துக் கொண்டது. அன்று அதனால் அவர் பெருமைப்பட்டார். பின்பு இவரால் அது பெருமைப்பட்டது.

அப்போதெல்லாம் பாலர் வகுப்பு, அரிவரி வகுப்பு போன்றன இருக்கவில்லை. மீண்டும் வயதில் முதலாம் வகுப்பில் பாடசாலை வாழ்வு ஆரம்பமாகும். ஆனால் அநேகமாக வீட்டிலேயே உயிர் எழுத்துக்களுடனும் மெய் எழுத்துக்களுடனும் உறவை ஏற்படுத்தி விடுவார்கள். தவிர சின்னஞ்சிறு கதைகள், குட்டிக் கதைகள் போன்றவற்றாலும் இதயத்தை நிரப்பி விடுவார்கள்.

கணேச வித்தியாசாலையின் தலைமை உபாத்தியாயராக அப்பொழுது சிவம் கந்தையா அவர்கள் இருந்தார்கள். பரந்த நெற்றி; அதில் துலாம்பரமாக விபூதி; அதன் மத்தியில் சந்தனப் பொட்டு அதன் நடுவில் குங்குமம்; மார்பினில் வடம் போன்ற பெரிய சங்கிலி; வாய் நிறைய வெற்றிலை பாக்கு.... பார்வையில் மாணவரைக் கவர்ந்திமுக்கும் கணிவும் பேச்சினில் பயபக்தியை ஏற்படுத்தும் கடுமையும் அவரிடம் எப்பொழுதும்

இருக்கும். காசிப்பிள்ளை, கந்தையா, கணபதிப்பிள்ளை, திருமதி இரத்தினம், மாணிக்கவாசகர் ஆகியோர் அங்கு படிப்பித்த இதர ஆசிரியர்கள்.

அவரது ஆரம்பப் பாடசாலை நாட்களைப் பற்றி அவரிடமே கேட்போமே!

எழுத்துக்களுடன் எனக்கிருந்த பரிச்சயம் ஆரம்ப பாடசாலைக்கு ஒழுங்காகப் போகமாட்டேன் என்று என்னை அடம் பிடிக்க வைக்கவில்லை. அந்தக் காலத்தில் மனன் என்பது மிகவும் முக்கியமானதொன்று. விளங்கியதோ இல்லையோ முழுவதையும் பாடமாக்கிச் சொல்லவன் கெட்டிக் காரன்; பாடமாக்காதவன் மக்கு. என்ன சாப்பிட்டாய்? எனக் கேட்கும் ஆசிரியரிடம் மறுமொழியாக பழஞ்சோறு தின்றனான் என்றால் அவருக்குக் கோபம் முக்கின்மீது தாண்டவம் ஆடும். பழஞ் சோற்றுக்காக அல்ல; ‘தின்றனான்’ என்பதற்காக. என்னுடைய கேள்வியில் சாப்பிட்டாய் என்றிருக்க உன்னுடைய மறுமொழியில் தின்றனான் என்கின்றாயே! அதனால் நீ ஓர் அஃறினை. மாடு தின்னும், நாய் தின்னும், மனிதன் சாப்பிடுவான் என இவ்விதம் இலக்கணம் இலகுவாக இதயத்தில் பதிய வைக்கப்படும். அக்காலத்தில் மாணவர்கள் ஆசிரியர்களை கேள்விகள் கேட்பதில்லை. அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்பதே எமது தொழிலாக இருந்தது. பாடப் புத்தகங்களை வாங்கும்படியும் அக்கால ஆசிரியர்கள் மாணவர்களை நெருக்குவதில்லை. ஒரு பாடப் புத்தகத்தை தாங்கள் வைத்துக் கொண்டு படிப்பிப்பார்கள். முக்கியமான விடயங்களை கரும்பலகையில் எழுதுவார்கள். நாங்கள் பார்த்து எழுதிக் கொள்வோம். ஒவ்வொரு தவணையும் ஆரம்பமாகும் தினத்தன்று ஓர் எனாமல் சாப்பாட்டுக் கோபபையும் எழுமுடன் எடுத்துச் செல்வோம். பாடசாலைக்கு அருகேயிருந்த குசினிக்குள் எமக்கான இடத்தில் வைத்துவிடுவோம். மதிய உணவு இலவசமாக அக்காலத்தில் வழங்கப்பட்டது. தற்போதைய போர்க்கால சூழல் போலவே எமது மாணவ பராயமும் போர் மேகங்களால் சூழ்ந்திருந்தன. இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் கோரப்பிடியிலிருந்து தப்புவதற்கென எமது பாடசாலை வளவில் பாரிய பங்கர் ஒன்று ‘ட்’ வடிவில் வெட்டப்பட்டிருந்தது. தலைமை உபாத்தியாயரின் விசில் சத்தங் கேட்டால் போதும்! சகலரும் அந்த பங்கருக்குள் ஒடிச்சென்று பதுங்கியது இன்னும் எனது நெஞ்சின் பாதாளத்தில் பதிந்துள்ளது. அதன் கோரம் கொடுமையானது.

அவரது முகபாவம் மாறுவதை அவதானிக்கின்றேன். மனதில் எவ்வளவு பாதிப்பு பதுங்கியிருக்குமோ?

தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் சமய விழாக்கள் மிகவும் முக்கியபங்கு வகித்தன. கணேச வித்தியாசாலையிலும் வருடந் தோறும் நவராத்திரி விழா விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படும். தென்னோலைத் தோரணங்கள், பூச்சரங்கள், வாழைக்குலைகள், இளநீர்க்குலைகள் என விதம் விதமான அலங்காரங்களில் மாணவர் போட்டிபோட்டு ஈடுபடுவர். சரஸ்வதிதேவியின் படத்தை அலங்கரித்து வீதிதோறும் எடுத்துச் செல்வதும் சரஸ்வதி பூசைக்காலத்தின் வழமை. கன்னித் தீங்கள் வருகுது ஜயா, கனிவுடன் நவராத்திரிக்கு என்ற பாடல் மாணவரின் கோரஸ் ஆக வீதி தோறும் இனிமையூட்டும்.

கிட்டியடித்தல், வாரோட்டம், கிளித்தட்டு போன்றன இளம் மாணவரிடையே பிரசித்தம். தமிழ்ப்பாடசாலைகள் விளையாட்டுப் போட்டிகளில் ஆர்வம் காட்டாத காலமது. அதனால் கணேச வித்தியாசாலை மாணவர்களுக்கு பாடசாலையை ஒட்டியிருந்த தோட்டக்காணியின் ஒரு பகுதியே விளையாட்டுத் திடலானது.

1943ஆம் ஆண்டு அரசாங்கத்தால் நடத்தப்பட்ட 5ஆம் வகுப்பிற்கான பர்ட்சையில் அதிசிறந்த மாணவன் யார் தெரியுமா? நமது கந்தவனம்தான்!

தனது திறமையில் அபார நம்பிக்கை அப்பொழுது அந்தப் பிஞ்சு உள்ளத்திற்கிருந்ததால் அந்த மறுமொழியால் அவர் தனது முதுகில்தானே தட்டிக்கொள்ளவில்லை.

ஆனால், வடமாகாணத்தின் பார்வை நுணாவில் கணேச வித்தியாசாலைமீது விழுந்தது. அதனால் அது நிமிர்ந்து நின்றது. அவரது அறிவுத்தாகம் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் படிக்க வேண்டும் என்றே அவர் மனதில் தீராத விடாயை ஏற்படுத்தியது.

1945ஆம் ஆண்டு 7ஆம் வகுப்பில் அதிவிசேட சித்தியும் அதற்கு அத்தாட்சியாக தலைமை ஆசிரியர் அளித்த சான்றிதழும் 1946ஆம் ஆண்டு எவ்வித சிரமமும் இல்லாமல் சாவகச்சேரி றிபேக்கல்லூரி வாசலை அவருக்காகத் திறந்து வைத்தன. றிபேக் கல்லூரியில் முதல்நாள்!

திமெரன்று அத்தனை கண்களும் என்மேல் மொய்த்தன. ஒ! அதற்குள் என் வருகை பரவிவிட்டதா?

இப்படியொரு சந்தோஷக் கற்பனையில் சுஞ்சரித்தேன். பின்னர்தான் தெரிந்தது எனது ‘தொளதொள்’ உடுப்பைத்தான்

அவர்கள் வேடிக்கை பார்த்திருக்கின்றனர் என்றவாறே தனது கண்ணாடிகளைக் கழட்டி பனிக்கும் கண்ணீர்த் துளிகளை துடைத்தவாறு தனது றிபேக் கல்லூரி முதல்நாளை நினைவு கூர்ந்தார் கவிஞர் கந்தவனம்!

1946ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1952ஆம் ஆண்டுவரை அவர் றிபேக் கல்லூரியில் படித்தார். அவரது இலக்கிய ரசனைக்கு கொடியேற்ற வைபவம் அங்குதான் நடந்தது. 1948ல் ஈழகேசரி பத்திரிகை முதல் முறையாக அவரது படைப்பைப் பிரசுரம் செய்தது. அன்று அவரது படைப்பை அவரே எத்தனை தரம் பார்த்து மகிழ்ந்திருப்பார் என்பதும் சொல்ல முடியாது. அதே போல அவரது படைப்புகளை இன்று எத்தனைபேர் எத்தனை தரம் பார்த்துப் பரவசப்படுவர் என்பதும் சொல்லமுடியாது. சாவகச்சேரி றிபேக் கல்லூரியின் தமிழ் இலக்கிய மன்ற மலர் மாதத்திற்கு இரு தடவை கையெழுத்துப் பிரதியாக வெளிவந்து மாணவரிடம் அமோக வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தது. அதன் ஆசிரியராக இ. செல்வரத்தினம் இருந்தார். துணை ஆசிரியராக கந்தவனம் இருந்தார். நாடகப் பிரவேசத்திற்கும் வழி காட்டியது றிபேக் கல்லூரிதான். திரு.பி.டி. சின்னையா ஆசிரியர் எழுதித் தயாரித்த ‘பள்ளி ஆசிரியர்’ என்ற நாடகம் இவர் நடித்த முதல் நாடகம். ‘விதியா சதியா’ ‘இரத்தக்கண்ணீர்’ ஆகியன இவர் றிபேக் மாணவர்களுடன் சேர்ந்து நடித்த பிற நாடகங்கள். அவற்றிற்குக் கிடைத்த பாராட்டுதல்களை என்னி இன்றும் பூரிப்படைகின்றார். ஆங்கில இலக்கியங்களில் ஆர்வம் ஏற்பட இவர் எழுதிய ஆங்கில நாவல் ஒன்றும் றிபேக் கல்லூரி ஆங்கில இலக்கிய மன்றத்தின் கையெழுத்துப் பிரதியில் பிரசுரமாயிற்று.

றிபேக் கல்லூரி வாழ்வுபற்றி அவர் வாய்மொழியாகவே வருவதைப் பார்ப்போம்.

றிபேக் கல்லூரியில் நான் சேர்வதற்கு முன்பாகவே எனது தம்பி சேர்ந்துவிட்டான். அவன் படிப்பில் மிகவும் கெட்டித்தனம் காட்டினான். ஆனால், நானே படு குழப்படி. அதனால்தான் என்னை றிபேக் கல்லூரிக்கு அனுப்பவில்லை என்று மிகச்சிறு வயதில் என் மனதில் ஓர் ஆதங்கம். ஆனால் அந்த ஆதங்கம் தவறு என்பதைப் பின்னால் உணர்ந்தேன். பலரும் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளுக்கே படையெடுக்கத் தொடங்கியதால் தமிழ்ப்பாடசாலைகள் வீழ்ச்சியறத் தொடங்கின. ஆசிரியர் பெற்றோரைக் கெஞ்சிக் கேட்டுத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளுக்குப் பிள்ளைகளைச் சேர்த்த காலம் அது.

கணேசப் பெருமானின் அருளால் ஏழாம் வகுப்புவரை தமிழ் வித்தியாசாலையில் தமிழ் படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. என்னுடைய தம்பி தான் படிக்கும் றிபேக் கல்லூரிபற்றி அடிக்கடி புழுகுவான். புழுகினாற் பரவாயில்லை; என்னுடைய பாடசாலை பற்றிக் குறைவாகப் பேசுவான். தன்னுடையது பெரிய கல்லூரியாம்; என்னுடையது குட்டிப்பள்ளிக்கூடமாம். அங்கே பல விளையாட்டுக்கள் உண்டாம்; இங்கே ஒன்றுமே இல்லையாம். அவன் சொன்னது முழுகக் முழுக்க உண்மை! அது எனது மனதில் ஒரு வைராக்கியத்தைத் தோற்றுவித்தது. நானும் படித்து முன்னேறுவேன். படித்துத் திறமைசாலி யாவேன். றிபேக் கல்லூரிக் கதவுகள் எனக்குத் தாமாகவே திறந்து வழிவிட வழி கோலுவேன் எனத் திடசங்கற்பம் பூண்டேன். அனுமதி கிடைத்தது.

ஏழாம் எட்டாம் வகுப்புகளில் தமிழ் கற்பித்தவர் ஆசிரியர் எம். கார்த்திகேசு அவர்கள். கையில் அல்லது கமக்கட்டில் கல்கியோ ஆனந்தவிகடனோ எந்நேரமும் இருக்கும். நல்ல ரசிகர். இவரது வகுப்பை மணவர் ஆவலுடன் எதிர்பார்ப்பது வழுமை. வட மாகாண ஆசிரியர் சங்கப் பர்ட்சையில் நான் பெற்ற அதி விஷேட சித்திகளுள் தமிழும் ஒன்று. அவ்வளவிற்கு ஆசான் கார்த்திகேசு அவர்கள் என்னைக் கவர்ந்திருந்தார். ஒன்பதாம் பத்தாம் வகப்புகளில் தமிழ் கற்பித்தவர் பாலபண்டிதர் வி.என். ஜயாத்துரை அவர்கள். நாடக நெறியாள்கையிலும் வல்லவர். நாடகம் பழகும் பொழுது பயந்து பயந்துதான் வீடு திரும்புவேன். பாடசாலை முடிந்ததும் நேராக வீடு திரும்ப வேண்டும் என்பதுதான் மாமா மாமியின் உத்தரவு. ஆனால் கொஞ்சம் வளர்ந்தபின் அவர்கள் என்னைச் சுதந்திரமாக விட்டு விட்டார்கள். எனது மாமாவின் வீட்டு வளவிற்குள் அவரது கடைசிச் சகோதரி பொன்னம்மா ராசையா அவர்களின் பெரிய கல்வீடு இருந்தது. புதிதாகக் கட்டப்பட்டது. எனக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்தபின் சிறிய கைலாம்பு ஒன்றும் சிறிய அறை ஒன்றும் அவர்களது வீட்டில் எனக்காக ஒதுக்கப்பட்டன. அங்கு எந்நேரமும் நான் செல்லலாம். எனக்குப் பூண் சுதந்திரம் வழங்கப்படுமுன் விளையாடப் போவதிலும் பெருங்கட்டுப்பாடு இருந்தது. எனது சக மாணவர்கள் பாடசாலை முடிந்ததும் கோலங்கரைக் குளத்தின் அருகே மாலைப் பொழுதுகளில் விளையாடி மகிழ்வர். மாமா என்னை அங்கு விடமாட்டார். மாமியிடம் இல்லாத பொல்லாத பொய்களைச் சொல்லி விளையாட்டுத்

திடலுக்குச் செல்வேன். எனது பாரிய நண்பர்களாக தில்லைநாதன், பரமேஸ்வரன், பிறைசூடி ஆகியோர் திகழ்ந்தனர். எங்கும் நால்வரையும் ஒன்றாகவே காணலாம். சாப்பாட்டிலும் பங்கு போடுவோம். சண்டை பிடிப்பதிலும் பங்கு போடுவோம்.

எனது ஆசான் ஜயாத்துரை அவர்கள் உரை நிகழ்த்தும் பொழுது ஒரு சொற்பொழிவாளன் பாணியில் தமிழ் தங்குதடையின்றி ஒழுகும்; காது குளிரும்; மனம் களிக்கும். என்னைப் பேச்சாளனாக்கியது குரு ஜயாத்துரை அவர்களே. பேச்சுக்குக் களம் அமைத்துத் தந்தவரும் அவரே. தமிழ் இலக்கிய மன்றத்திற்கு போஷகராக இருந்து பேச்சாற்றல் எழுத்தாற்றல் இரண்டிற்கும் ஆதரவு தந்தார். இம்மன்றம் நடத்திய கையெழுத்துப் பத்திரிகையில் நான் துணை ஆசிரியர். அங்கத்தவரின் கதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள் சூட்டத்தில் வாசிக்கப்படும்.

ஆங்கில இலக்கியங்களை எனக்கு அறிமுகப்படுத்திய ஆசிரியர் பி.டி. சின்னையா, எம். கதிர்காமசேகரம் அவர்களையும் மறக்க முடியாது. ஆங்கிலம் மட்டுமல்லாது ஒழுக்கம், பண்பு, கடமை, பொறுப்பு போன்றவற்றையும் இவர்களிடம் கற்க முடிந்தது. கதிர்காம சேகரம் அவர்கள் பல்கலைக் கழகப் பாணியில் நிறைய எழுத்து வேலைகள் தருவார். நூல் நிலையத்தை முழுமையாக பயன்படுத்தும் பழக்கத்தையும் ஏற்படுத்தினார். இதனால் ஆங்கிலத்திலும் என்னால் எழுத முடியும் என்ற நம்பிக்கை பிறந்தது. “The adventures of Sam” என்ற ஒரு நாவலை எழுதினேன். தட்டிக்கொடுத்து ஆங்கில இலக்கிய மன்றத்தின் கையெழுத்துப் பத்திரிகையில் சேர்க்க அங்கீகாரமும் தந்தார். சாரணர் இயக்கத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்த ஆசிரியர் எம். பரராசசிங்கம் அவர்களும் எனது அறிவு பரந்து விரிய வழி வகுத்தார்.

1952ல் எஸ்.எஸ்.சி சித்தியடைந்ததும் றிபேக் கல்லூரியிலேயே லிகிதர் வேலை கிடைத்தது. இவ்வாறு சூறிய கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் தமது றிபேக் கல்லூரி வாழ்விற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கின்றார்.

1948ல் ஈழகேசரி பத்திரிகையில் பாலர் பகுதியில் இவரது முதலாவது கட்டுரை பிரசுரமானது. எதையும் சற்று வித்தியாசமாகவே பார்க்க வேண்டும் என்ற இவரது இதய அடித்தளத்தை அக்கட்டுரை பிரதிபலித்தது. அதற்கு இவர் இட்ட பெயர் ‘ஒருகால் முன்று தலை’. பெயரில் சூட

வித்தியாசம் தொனித்தது. அந்தக் கட்டுரையின் கரு ஒரு தென்னை மரம். அந்தத் தென்னை மரம் கூட வழைமைக்கு மாறாக வித்தியாசமானதாகவே பட்டது. அத்தென்னைமரம் மூன்று கிளைகளுடன் காட்சியளித்தது. மகிழங்கேணிப் பகுதியில் நின்ற அத்தென்னை மரம் இவரது இலக்கிய நெஞ்சைக் கவர்ந்தது. இவரது முதற் படைப்பு வெளிவந்ததில் எலையில்லா உவகை ஏற்பட்டது உண்மை. ஆனாலும் மனதின் சிறு மூலையில் ஓர் ஏக்கழும் உருவாகத்தான் செய்தது. பிரபல எழுத்தாளனாக விளங்குவோர் பலரின் முதலாவது படைப்பு பிரசுரமாகாது திருப்பி அனுப்பப்பட்டதை எங்கோ வாசித்த இவரும் தனது படைப்பு பிரசுரமானதால் தான் எதிர்காலத்தில் பிரபல்யம் அடைய முடியாது போய்விடுமோ என ஏங்கினார். “தொன்றிப் புகழோடு தோன்றுக” என்பது அவருக்கான கட்டளை என்பதை அப்பொழுது அவர் உணரவில்லை.

1948முதல் 1953வரை சிறு கட்டுரைகள் ஸாக்ஷரி பாலர் பகுதியில் இடைக்கிடை எழுதி வந்தார். சாதிப் பிரச்சினையை மையமாக வைத்து சமூகம் என்ற நாவலை இரண்டு சதுர றால்கொப்பி நிறைய எழுதி பின்பு ‘சிற்பி’ சரவணபவனிடம் கொடுத்தார். அது வெளிவரவில்லை.

1954ஆம் ஆண்டு இவரது முதலாவது நூலை இலக்கிய உலகிற்களித்தார். அதற்கு அவர் வைத்த பெயர் ‘ஒன்றரை ரூபாய்’. பொலிஸ்காரர் லஞ்சம் வாங்குவதை தனக்கேயுரிய அதீத நகைச்சுவையுணர்வுடன் நன்கு வெளிப்படுத்தியிருந்தார். தனது இனிஷலைத் தந்தையின் பெயருக்கு முன்பாகப் போட்டு கவி நாயகன் என்ற புனைபெயரில் எழுதினார். இவரது மைத்துளர் தம்பாப்பிள்ளை தம்பிராசாவும் இவரது புவியியல் ஆசிரியர் எஸ்.பரம்தில்லைராசாவும் இந்நூலைப் பிரசுரிக்க உதவியாக இருந்தனர். பொலிசாரின் லஞ்ச லாவன்யங்களை இவர் அம்பலப்படுத்திய விதம் பொலிசாரைக் கொதிப்படையச் செய்தது. இவரைக் கைது செய்து சித்திரவதை புரியும் நோக்குடன் தேட ஆரம்பித்தனர். தகவல் இவர் காதுக்கும் எட்டியது. ஏற்கெனவே பூர்வாங்க முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டிருந்தார். எனவே இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி இந்தியா செல்வது அவருக்குச் சுலபமாயிற்று. பலதடவை இந்தியா சென்று வந்த இவரது முத்த தமையனார் பசுபதி அங்கு அம்மன் வருத்தம் போன்ற கொடிய வருத்தங்கள் இருப்பதாகவும்

கட்டுப்பாடு எதுவும் இல்லாதபடியினால் கெட்டுப்போக வாய்ப்பு உண்டு எனவும் கூறி கந்தவனத்தின் இந்தியப் பயணத்தை இதுவரை தடுத்து வந்தார். பொலிசாரின் தேடுதல் படலத்தால் மனம்மாறி அனுமதி வழங்கினார். கந்தவனத்தின் உற்ற நண்பன் தில்லைநாதன் சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் படித்து வந்தார். அவர் மூலம் இந்தியாவில் மேற்படிப்பைத் தொடரு வதற்காகச் செய்யப்பட்டிருந்த ஏற்பாடுகள் பொலிசார் தேடும்வரை எவருக்குமே தெரியாது. அண்ணன் மார்க்கண்டு அதற்கு முன்னர் வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியையே தம்பியின் படிப்புக்குரிய உகந்த இடமாகக் கருதியிருந்தார்.

1954ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் கந்தவனம் இந்தியா புறப்பட்டார். தமையன் மார்க்கண்டுவின் பியட் கார் பலாலி நோக்கிப் பறந்தது. மார்க்கண்டு அவர்கள் சுன்னாகம் தனலக் குமி புத்தகசாலையில் இலிகிதராக இருந்தாலும் ‘கணேஸ் லூம்ஸ்’ கைத்தறி நெசவு ஆலை, ‘நித்தியானந்த பவான்’ போன்ற தொழில் நிலையங்களையும் நடத்தி வந்தார். வாடகை மோட்டார் வாகனங்களையும் வைத்திருந்தார். முன் ஆசனத்தில் மிடுக்குடன் இருந்தார் கந்தவனம். அந்த மிடுக்கு வழியில் நுணாவில் குளக் கண்ணகை அம்மன கோயில் அனுகியதும் குழைந்தது. கை எடுத்துக் கும்பிட்டார். அம்மனுக்கு மடிப் பிச்சை எடுத்துப் பங்குணித் திங்களில் இவர் பொங்குவது வழக்கம். அந்தப் பணியைத் தொடர்ந்தும் செய்வதாக அம்மனுக்கு உறுதி அளித்தார். இவர் அம்மன்மீது பொழிய ஆரம்பித்த அன்பு மழை மட்டும் இன்னமும் விட்டபாடில்லை. ‘நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லாருக்கும் பெய்யும் மழை’ யாக இன்னும் நுணாவில் வரட்சியைக் காணாது இருப்பதற்கு இவர் போன்றவரின் பக்தி மழைதான் காரணமாக இருக்குமோ?

நீர் கண்களை மறைத்தாலும் நுணாவிற் காட்சிகளை மறைக்கவில்லை. நுணாவில் எல்லையைக் கார் தாண்டியதும் ஓவை அழுதார்...அடக்கமுடியாமல் அழுதார்...அந்த மண்ணை அவர் இதயம் நேசித்தபடியால் இதயம் வெடிக்குமாப்போல அழுதார்.

அந்தக் காட்சிகளில் தோன்றிய கரு பின்னர் பலருடங்கள் கழித்து அவரது பாடுமனமே என்ற கவிதைத் தொகுப்பிலுள்ள ‘ஒருஞ்வம் ஒளியுருவம்’ என்ற பாடலில் வெளிப்படையாகவே பேசப் படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. அதன் ஒரு பகுதி இதோ:

இயலிசையிற் கிளிகுயில்கள் நாடகத்தில்

இனியமயிற் சோலைவள நுணாவி ஹாரின்
வயல்வெளியின் பருவவேழில் தன்னேன் காட்சி
வரம்பினுயர் புக்குளங்கள் வழங்கும்மாட்சி
அயற்றுப் பனங்கூடல் காட்டும்மீட்சி

ஆனெழுகன் செலுத்துமருள் ஆட்சியென்றே
செயல்மறந்து திளைத்தின்புற் றான்றி முழ்கித்
தெவிட்டாத தறுதலையாய்த் திரிந்த காலை

ஒருஞுவம் ஒனியுருவம் ஒருநாள் வந்தேன்

ஹுள்ளுணர்வைத் தெருட்டியருள் ஊற்றொன்றான்றக்
கார்முகிலாய்க் கோடைமுகில் மாற்றங்கண்டு

கனத்தமழைக் கடல்பொழியக் காலம் வந்த
நீர்மைதலைப் போலமிகக் கனிந்து நெஞ்சம்

நின்றுண்மை விளக்கத்தில் நேராய்ப் பார்க்கும்
பார்வையினிற் படுகின்ற ஒவ்வொன் றுள்ளும்

பகவவிதைப் பொருள்வெளிக்கக் கண்டே எம்மா!

பலாலி விமான நிலையத்தில் நின்றது அந்தப்
பிரமாண்டமான ஏயர் சிலோன் விமானம். ஏயர் என்பது சிறிய
சிவப்பு எழுத்திலும் ‘சி’ என்ற ஆங்கில எழுத்துப் பெரிதாக
மஞ்சள் நிறத்தில் சிவப்புக் கரையுடனும் அதனைத் தொடர்ந்து
சிலோனுக்கான ஏனைய எழுத்துக்கள் சிவப்பிலும் அழகாகக்
காட்சி அளித்தன. ‘சி’ என்ற எழுத்தினாடே வேகமாகப் பறப்பது
போல ஒரு சிறிய விமானம் கீறப்பட்டிருந்தது. அந்த
விமானத்தின் வால்போன்ற பின்பகுதி இத்தனையையும் தாங்கி
உயர்ந்து கம்பீரமாகத் தெரிந்தது. அந்த விமானத்தின்
'சிறுகள்' எவ்வளவு பெரிது. இதுவரையில் ஆகாயத்தில்
அண்ணாந்து பார்த்து மகிழ்ந்த அந்தக் குட்டி விமானமா
விசுவரூபமெடுத்து ஆகாயத்தில் தன்னையும் சுமந்து செல்லப்
போகின்றது. நிஜத்தில் கற்பனையையும் கற்பனையில்
நிஜத்தையும் மாறிமாறிக் கண்ட அவரது மனம் சம்பிர
தாயங்களை விரைவாகவே முடித்துக் கொண்டு அந்த
விமானத்தில் அவரைத் தூக்கிக்கொண்டு அதனிலிலும்
விரைவாகவே மதறாஸ் விமான நிலையத்தை அடைந்தது.

மதறாஸ் வீதிகளின் சுவர்களில் சிவாஜி கணேசன்
வசனம் பேசிக்கொண்டிருந்தார். எம்.ஜி.ஆர் யாருடனோ காதல்
புரிந்து கொண்டிருந்தார். அண்ணாத்துரையும் காமராஜரும்
ராஜாஜியும் ஆங்காங்கே கும்பிட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

ஆனந்த விகடன், குமுதம், கல்கி விளம்பரங்களும் வர்ணங்களை வாரி வழங்கிக் கொண்டிருந்தன. கல்கி, ஆனந்தவிகடன் விளம்பரங்களைப் பார்த்ததும் ஈழகேசரி ஆசிரியர் இராஜ அரியரத்தினத்தின் நினைவு வந்தது கந்தவனத்துக்கு. இலங்கையை விட்டுப் புறப்பட முன்பாக ராஜ அரியரத்தினம் சில கடிதங்கள் கொடுத்திருந்தார். கல்கி, ஆனந்தவிகடன், சரஸ்வதி ஆகிய பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர் களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி இராஜ அரியரத்தினம் எழுதின கடிதங்கள் அவை.

கந்தவனம் லேசாக மனதுக்குள் சிரித்துக் கொண்டார். இராஜ அரியரத்தினம் கடிதங்களில் என்ன எழுதியிருப்பாரோ தெரியாது. ஆனால் இலங்கையை விட்டுப் புறப்பட முன்பாக தமிழ் நாட்டுக் கலை இலக்கியச் சூழல் உனது ஆற்றலை வளர்க்கும். நன்கு படித்து முன்னேற வேண்டும் என அவர் ஆசீர்வதித்து அனுப்பியது மனக்கண்ணில் விரிந்தது.

சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரி தாம்பரம் என்ற இடத்தில் அமைந்திருந்தது. அங்கு நிர்வாக அலுவலகத்துக்கு முன்னால் ஒரு வாலிப் வரிசை நீண்டிருந்தது. மனதில் ஆனந்த மும் அச்சமும் சரியாசனத்தில் அமர்ந்து கொள்ள மாணவனாகப் பதிவு செய்து கொண்டதும் செலையூர் மண்டபத்தில் இடம் ஒதுக்கப்பட்டதும் மாணவர் விடுதியில் நுழைந்ததும் ஏதோ நேற்று நடந்தவை போலத்தான் இருக்கின்றன.

ஆனால், காலம்தான் எவ்வளவு வேகமாகச் சூழல்கின்றது. அன்று அங்கு ரங்கநாதன் என்றோரு சீனியர் மாணவன் ராக்கிங் மன்னனாகத் திகழ்ந்தான். கந்தவனத்தின் வருகை அவனது முக்கின்மீது வியர்வையை அதிகளவில் சுரந்திருக்க வேண்டும். எங்கிருந்துதான் அவரிடம் ஒடோடி வந்தானோ? அவரது சூட்கேசைப் பிடுங்கினான். தானாகவே திறந்தான். உடுப்புக்களைத் தடவினான். புழுக்கொடியல், பனாட்டு, எள்ளுருண்டை போன்ற தின்பண்டங்களைச் சுவைத்து மகிழ்ந்தான். மற்றவர்களுக்கும் அள்ளிச் சொரிந்தான். அவரின் யாழ்ப்பாணத் தமிழைக் கேட்டுக் கேட்டு ரசித்தான்.

தூங்கலியா? என அவன் கேட்பான். நித்திரை வரவில்லை என்று யாழ்ப்பாணத் தமிழ் ஏதோ பெரிய ஜோக் என கருதி விழுந்து விழுந்து சிரிப்பான். “பையப் பைய” என்ற யாழ் தமிழ் அவனுக்கு அவ்வருடத்திற்கான சிறந்த ஜோக் ஆகப்பட்டது.

ஆக.....ரங்கநாதன் அன்று அவருக்குக் காக்கும் கடவுள்

ரங்கநாதனாக இருக்கவில்லை. பால்ய நண்பன் தில்லைநாதன் ஏற்கனவே கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் பயின்று கொண்டிருந்தான். மீண்மாக்கம் விமான நிலையத்திலிருந்து வரவேற்றுக்கூட்டி வந்திருந்தான். இன்னுமொரு பால்ய நண்பனான பரமேஸ் வரனும் அன்றுதான் கல்லூரியில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தான். ஒரே விமானத்தில் தான் இருவரும் சென்னையை வந்தடைந் திருந்தனர். இவர்கள் இருவரும் வெவ்வேறு மண்டபத்தினர். அதனால் ராகிங் பற்றி எதுவுமே அவர்களால் செய்ய முடியவில்லை. தவிர சிற்பி சரவணபவனும் அங்கிருந்தார். ஒரு சீனியர் மாணவன். அவர் இதில் தலையிட முடியாது.

அடுத்தநாள் காலை முதல்நாள் வகுப்பிற்காகச் சென்றார் கந்தவனம். மேல் மாடியிலிருந்து வாளி நிரம்பிய தண்ணீர் அவர்மீது கொட்டப்பட்டது. சாப்பாடும் மாணவர் விடுதியில் அவ்வளவாகப் பிடிக்கவில்லை. ஆங்கில உணவு, பஞ்சாபி உணவு, மரக்கறி உணவு, மாமிச உணவு எனப்பலவகை இருந்தும் அவற்றில் நாட்டமேற்படவில்லை.

அன்று மாலை மீண்டும் ராகிங்! பலவகை இலைகுழை களை தண்ணீரில் ஊறவைத்து மாட்டுச் சாணத்துடன் கலந்த “வரவேற்பு நீர்” எல்லாப் புதிய மாணவர்க்கும் பருக்கப்பட்டது.

அட ரங்கா! எங்கிருந்து வந்தாய்? உன்னை யான்பெற என்ன கொடுமை செய்துவிட்டேன் எனக் கோபம் கொண்டது அவர் மனம். தமையன் மார்க்கண்டுவிற்குக் கடிதம் எழுதிப் போட்டார். ராகிங் பற்றி வேதனையுடன் குறிப்பிட்டார். சாப்பாடு பற்றித் துயருடன் எழுதினார். புதிய சூழல், புதிய அனுபவம் தனக்கு ஏற்றதாக அமையவில்லை என வருத்தத்துடன் தெரி வித்தார். எனவே சிலோனுக்குத் திரும்புவதற்கான விமான டிக்கட் ஏற்பாடுகளை உடனடியாக மேற்கொள்ளுமாறு வேண்டிக் கொண்டார்.

மார்க்கண்டு அண்ணர் விமான ரிக்கற்றுகளுக்கு ஒழுங்கு செய்தார். தம்பிக்கு அனுப்புவதற்கு அல்ல. அடுத்த மாதமே சொல்லாமல் கொள்ளாமல் கிறிஸ்தவக் கல்லூரிக்கு வந்து சேர்ந்தார் அண்ணன். தம்பிக்கு வேண்டிய ஆலோசனை களை வழங்கிவிட்டு திரும்பிச் சென்றார்.

அந்த ரங்கன் மாறினான்! நண்பனாய், மந்திரியாய் நாடகத்தில் சக நடிகனாய், நல்லாசிரியனாய், சேவகனாய். சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரி வாழ்வுவரை தொடர்ந்த அந்த நட்பு பின்னரும் நீடித்தது. சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரி பற்றிய அவரது நினைவுகளை அவரிடமே கேட்போமே!

சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரிக்கு பண்பாளர் கல்லூரி என்றும் ஒரு சிறப்புப் பெயருண்டு. 1954 முதல் 1956வரை நான் அங்கு படித்த காலத்தில் டாக்டர் பாயிட் அவர்கள் முதல்வராகத் திகழ்ந்தார்கள். அடக்கமான அதே சமயம் ஆழமான அறிஞர் பேராசிரியர் டி. ஆலாஸுந்தரம் செட்டியார் அவர்கள் தமிழ்த் துறைத் தலைவராக அப்பொழுது இருந்தார். அவரது கற்பித் தல் முறையில் இருந்த இயற்கைத் தன்மையும் அமைதியும் என்னை வெகுவாகக் கவர்ந்தன. அவருக்கும் எனது ஈழத்தமிழ் நன்கு பிடித்துக் கொண்டது. இதனால் எமக்கிடையே நல்ல உறவு வளரலாயிற்று. கந்தவனம் என்ற பெயரே அவருக்கும் புதுமையாக இருந்தது. தமிழ் நாட்டில் இப்படிப் பெயரே இல்லையாம். செட்டியாரின் வகுப்புக்களில் நாகரிகமான நகைச் சுவை இழையோடும். அத்துடன் சந்தர்ப்பங்களுக்கேற்பச் சொற் களைத் தெரிவு செய்வதோடு கருத்துத் தெளிவிலும் அவர்கள் கவனம் செலுத்தினார்கள். எதுகை மோனைகளுக்காகச் சொற் களை வலிந்து தேடிப் பிடித்து இழுப்பதால் கருத்துக் குழப்பம் ஏற்படுவதோடு இயல்பான இனிமையும் கெட்டுவிடுகின்றது எனச் செட்டியார் வலியுறுத்திச் சொன்ன கருத்தக்களை என்றும் நான் மறந்தது மில்லை, பிற்காலத்தில் எனது கவிதைகளில் வேண்டாத சொற்களுக்கு விருந்து வைத்ததுமில்லை.

விடாமல் அடித்த ரெலிபோனிடம் கந்தவனம் மாஸ்டர் சென்றுவிட்டார். மேசை மீதிருந்த ஆனந்தவிகடன் கவனத்தை இந்தியாவிற்கு என்னை அழைத்துச் செல்கின்றது. ராஜ அரியரத்தனம் கொடுத்திருந்த கடிதம் ஞாபகம் வருகிறது.

ஆனந்தவிகடன் ஆசிரியராக அப்பொழுது எஸ்.எஸ். வாசன் இருந்தார். அவரிடம் மாணவர் கந்தவனத்திற்குத் தேவையான சகல உதவிகளையும் செய்யுமாறு தெரிவித்திருந்தார் ராஜ அரியரத்தினம். புன்முறைவலுடன் கந்தவனத்தின் பக்கம் திரும்பிய வாசன் கடிதத்தைப் பலமாக வாசித்துக்காட்டி உதவி தேவையா? என்று கேட்டிருக்கின்றார். உதவிகள் எவையுமே அந்த வேளையில் அவசியமில்லை என அறிந்தபின் தாம் அப்பொழுது தயாரித்துக் கொண்டிருந்த ‘ஒளவையார்’ திரைப்படத்தின் மாதிரி வடிவங்களைக் கண்டுகளிக்க ஓர் உதவியாளருடன் அனுப்பினார்.

அதே போல கல்கி காரியாலயத்திலும் இவருக்குப் பெரிய வரவேற்பிருந்தது. இரு மாடியாயிருந்த காரியாலயத்தைச் சுற்றிக் காண்பித்தார்கள். உதவி ஆசிரியராக இருந்த தீபம் நா. பார்த்தசாரதியுடன் மனம் திறந்து பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம்

கிடைத்தது. அப்பொழுது கல்கி காரியாலயத்திற்கு ஏதோ அலுவலாக வந்திருந்த முதறிஞர் ராஜாஜியையும் தரிசிக்க முடிந்தது.

ரெலிபோன் பேசி முடித்து விட்டு வந்தவரிடம் பிரபலமான கிறிஸ்தவக் கல்லூரி தமிழ் பேரவை பற்றிக் கேட்கின்றேன்!

கிறிஸ்தவக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேரவை மிகவும் சக்தி வாய்ந்த ஒரு சங்கம். கல்லூரியில் மட்டுமல்லாது சென்னை மாநகரத்துப் பிற கல்லூரிகளிலும் இதன் பெயர் அடிபடும். பெயர் பெற்ற இப் பேரவையின் நிர்வாக சபையில் இடம்பிடிக்கப் பலரும் ஆர்வமுடன் போட்டியிடுவர். 1955- 56ம் ஆண்டுக்குரிய நிர்வாக சபைத் தேர்தலில் துணைச் செயலாளர் பதவிக்குப் போட்டியிட்டேன். ஈழத்து நண்பர்கள் த. தில்லைநாதன், ஆர். சிவநேசன், நா. பரமேஸ்வரன், மு. இராமலிங்கம், இ. ஆறுமுகம் தமிழ்நாட்டு நண்பர்கள் எஸ். ரங்கநாதன், ஆர். பார்த்தசாரதி ஆகியோர் என் பொருட்டு கடும் பிரசாரத்தில் இறங்கினர். கடைசியில் ஒரு வாக்கால் வெற்றி பெற்றுச் சாதனை ஏற்படுத்தினேன். பேரவை நடத்தும் கூட்டங்களில் பொங்கல் விழா பிரசித்தி பெற்றது. பிற கல்லூரிகளுக்கும் அழைப்பு அனுப்பப்படும். 1956ம் ஆண்டுப் பொங்கல் விழாவை நடத்தும் பொறுப்பு என்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. பொங்கல் விழாவிற்கு சிறப்பு விருந்தினராக கனம் ராஜா அண்ணாமலைச் செட்டியாரை அழைக்க முற்பட்டு அவருக்கு வசதியின்மை காரணமாக நாவலர் இரா. நெடுஞ்சேழியனை ஒழுங்கு செய்தேன். கல்லூரி நிர்வாகத்திற்கு தி.மு.க. பற்றி நல்ல அபிப்பிராயம் அப்பொழுது இருக்கவில்லை. அதனால் அவரை ஒழுங்குசெய்த எனக்கும் சிறிது மனப்பயம் தோன்றவே செய்தது. ஆனால் நாவலர் அரசியலைப் பற்றி எதுவுமே அன்று தொடாது, காலமும் இடமும் கருதி கல்வி பற்றி அரியதொரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். இப்படி ஏராளமான சம்பவங்களைச் சொல்லலாம்.

இவரது தாய் மாமன் தம்பாப்பிள்ளை இவர்மீது அளவு கடந்த அன்பு வைத்திருந்தார். அவர் கடல் கடந்து சென்றிருந்தாலும் அந்த அன்பு அவர் மனதில் பெருகிடவே செய்தது. அதனால் எந்த விடுமுறைக்கும் இலங்கைக்கு வந்து திரும்புமாறு உத்தரவிட்டிருந்தார். அது மட்டுமல்ல விடுமுறை நெருங்கும் சமயத்தில் விமான டிக்கற்றையும் அனுப்பி வைப்பார். இது நீண்ட விடுமுறைகளுக்கு மட்டுமல்ல இருவாரங்கள் முன்று வாரங்கள் போன்ற குறுகிய விடுமுறை களுக்கும் பொருந்தியது. இதனால் இவர் அடிக்கடி இலங்கை வந்து மீள்வார்.

1956ம் ஆண்டு விடுமுறைக்கென இலங்கை வந்திருந்த பொழுது றிபேக் கல்லூரி அதிபர் கே. எஸ். சரவணமுத்து அவர்கள் தமது கல்லூரிக்கு பூமி சாஸ்திரப் பட்டதாரி ஒருவர் தேவையெனக் கூறி வைத்தார்.

சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் புவியியல் பிரிவு இருக்கவில்லை. இதனால் விடுமுறையின் பின்னர் சென்னை திரும்பிய இவர் புவியியல் பட்டப் படிப்பை மேற்கொள்ள விரும்பி சென்னை மாநிலக் கல்லூரிக்கும் கோவை கலைக் கல்லூரிக்கும் விண்ணப்பித்தார். உடனடியாகவே கோவை கலைக் கல்லூரியால் இவரது விண்ணப்பம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

1956ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் முதல் 1958ம் ஆண்டு சித்திரை வரை அங்கு பயின்று புவியியல் பட்டதாரியாக வெளியேறினார்.

கோவை வாழ்வு பற்றிச் சொல்வது என்ன தெரியுமா?

கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் வசதிகள் அதிகம். ஆனால் கோவையில் அப்படியல்ல. விடுதி அறைகள் பொதுவானவை. நான்கு அல்லது ஐந்து மாணவர்கள் ஒரே அறையில்தான் தங்க வேண்டும். குளிக்குமிடமும் சுத்தமானதாக இருப்ப தில்லை. இலங்கை மாணவர் பலர், இதுபற்றி முறைப்பாடு செய்ததைத் தொடர்ந்து இந்த அவலம் நீங்கியது. எனக்கு இன்னுமொன்று ஞாபகம் வருகின்றது. எப்பொழுதுமே கொஞ்சம் வசதி பார்க்கும் சுபாவம் என்னிடமிருந்தது. கொழும்பு சென்றாலும் Y.M.C.A. யில் அல்லது ராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில்தான் தங்குவேன். இதனால் எனது இனசனம் கூட என்னுடன் குறைப்படுவார்கள். கொழும்பில் வீடு வைத்திருக்கும் அவர்களது கருத்து நான் தங்கும் ஒரிரு நாட்களைக் கூட அவர்களிடமே தங்கலாம் என்பதுதான். நான் வசதி பார்ப்பதை நினைத்து சில சமயம் நானே எனக்குள் சிரிப்பதுண்டு.

சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் தமிழ்முடனும் தமிழ் சங்கத்துடனும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தேன். ஆனால் கோவை கலைக் கல்லூரியில் எனது மோகம் ஆங்கிலம் மீதும் ஆங்கில மன்றங்கள் மீதும்தான் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தது. ஆங்கிலப் பேராசிரியர் உன்னி கிருஷ்ணன் என்னிடம் நெருங்கிப் பழகிய ஒரு பெரியார். ஆசிரியர்மார் மீது ஏற்படும் அபிமானம் அவர்கள் சார்ந்த துறையிலும் எம்மை அறியாமலேயே அபிமானத்தை ஏற்படுத்தி விடுகின்றதென்பதற்கு இது ஒரு நல்ல உதாரணமாகியது.

இலங்கைப் பாடசாலை வாழ்வில் திரைப் படங்களைப் பார்க்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம் மிக அரிதாகவே எனக்கு இருந்தது. ஆனால் இந்தியா சென்ற பின்பு ஏராளமான திரைப் படங்களையும் தாராளமாக நாடகங்களையும் பார்க்க முடிந்தது. டி.கே. சண்முகம் சகோதரர்களின் ‘ராஜராஜசோழன்’, சிவாஜி கணேசனின் ‘இருஞும் ஒளியும்’, நடிகவேள் எம். ஆர். ராதாவின் ‘ரத்தக் கண்ணீர்’ போன்ற எத்தனையோ நாடகங்கள் எனது இதயத்தின் ஆழமான பகுதியில் இன்னமும் அழகாக அகலாமல் பதிவாகி இருக்கின்றன. சிவாஜி கணேசன், என். ரி. ராமராவ், நாகேஸ்வரராவ், லலிதா, பத்மினி, ராகினி, சகோதரிகள் (அப்பொழுது திருவாங்கூர் சகோதரிகள் என அழைக்கப் பட்டனர்) போன்ற பல முன்னணி நடிகர்களையும் தியாகராஜ பாகவதர் சுந்தராம்பாள், M.L. வசந்தகுமாரி போன்ற இசைவளம் மிக்க நடிகர்களையும் கண்டசாலா ரி. எம். சௌந்தரராஜன், கோவிந்தராஜன், ராஜா ஜிக்கி போன்ற பல திரைப்பட பாடகர்களையும் தமிழ் நாட்டில் பார்க்க நேர்ந்தது.

ஒருமுறை டி.. கே. எஸ். சகோதரர்களின் நாடகம் ஒன்றை சென்னையில் உள்ள பிரபல அரங்கம் ஒன்றில் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருந்தேன். இடைவேளையின் போது அருகில் இருந்தவர் என்னுடன் பேச்கூக் கொடுத்தார். நாடகம் பற்றிய எனது அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டறிந்தார். அவரை யாரென விசாரித்த போது கல்கண்டு ஆசிரியர் தமிழ்வாணன் என்றார். கே. பி. சுந்தராம்பாளின் கச்சேரி ஒன்றுக்கு எனது நண்பர் களுடன் சென்றிருந்தேன். கச்சேரியுடே எமது அரட்டையும் தொடர்ந்தது. அருகில் இருந்தவர் எம்மைப் பார்த்து முறைத்தார். அந்தப் பார்வையால் அவரது சங்கீத இரசனையைக் குழப்பாமல் நாமும் அமைதியாக இருந்து கேட்டோம்.

தற்போது இந்தியத் திரைவானில் பிரபல தயாரிப்பாளரான கோவை செழியன் எனது சக மாணவன். ஆங்கிலமும் பொருளியலும் கோவைக் கலைக் கல்லூரியில் ஒன்றாகப் பயின் றோம். நானும் அவரும் பட்டி மன்றங்கள், விவாத மேடைகள் என பல சந்தர்ப்பங்களில் பொருதியுள்ளோம்.

வாழ்வின் மிக இனிமையான பகுதிகளில் மாணவப் பருவமும் ஒன்று என்பதற்கு கந்தவனத்தின் வாழ்வும் விதிவிலக்கல்ல.

இதுவரை காலமும் கந்தவனம் எனத் தனது பெயரை முடித்துக் கொண்டவர் கல்லூரி வாழ்க்கை முடிவில் கந்தவனம் பி. ஏ. ஆனார்.

பட்டப் படிப்பிற்கென அவர் மேற்கொண்ட பாடங்கள் எவை தெரியுமா?

ஆங்கில இலக்கியம், ஆங்கில மொழி, தமிழ், பூமி சாஸ்திரம், பொருளியல்.

“கல்விக்குக் கரையில்லை” என்பது அவருக்கு நன்கு தெரியும். அதனால் பட்டதாரியாக அவர் பெருமையுடன் இலங்கை திரும்பிய பின்னரும் பல தராதரப் பத்திரங்களைத் தனதாக்கினார். கல்வியில் டிப்ளோமா பெற்றார். நாடகம் படிப்பித்தலில் டிப்ளோமாவை சொந்தமாக்கினார். ஆசிரியர் கவுன்ஸிலரின் பத்திரத்தை உரிமையாக்கினார்.

உயர்தர ஆங்கிலத்தில் டிப்ளோமா ஒன்றையும் பிரிட்டனில் உள்ள கல்லூரி ஒன்றில் வெளிவாரி மாணவனாகப் படித்து முடித்தார்.

இவரது பரந்து விரிந்த அனுபவமும் ஆழ்ந்து அகன்ற அறிவும் ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஒப்பானது என்பது இவருடன் பழகிய அனைவர்க்கும் தெரிந்தது.

இந்நாளில் அவர் எழுதும் கவிதைகள் கட்டுரைகள் அனைத்திலுமே அனுபவச் செறிவும் அறிவின் அடர்த்தியும் நன்கு பரிணமிக்கின்றன.

‘தான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்’ என்பது போல கல்வியால் அவர் அடைந்த சிறப்புகள் அனைத்தையும் பின்னர் ஆசிரியராக இருந்து வாரி வழங்கினார். மாணவர் பருவம் எவ்வளவு இனிமையானது!

எழுத்தாளன்

மனீதன் தான் நினைப்பதையும் காண்பதையும் சொல்ல முயல்கின்றான். பழப்பதையும் கேட்பதையும் மற்றை யோருக்குக் கூற வீரும்புகிறான். தனது அனுபவங்களை யாருடனேனும் பகிர்ந்துகொள்ள வீளைகின்றான். இவற்றைப் பிறருக்குச் சொல்வதற்குப் பலமுறைகள் உண்டு. எழுத்தைக் கருவீயாகப் பயன்படுத்துபவன் எழுத்தாளன். அவ்வீதம் எழுதுகையில் தனது ஆக்கத் திறனை அவன் பயன்படுத்த வேண்டு இருக்கின்றது.

- கவிஞர் வி. கந்தவனம்
நன்றி: ஈழகேசரி (இலண்டன்)

ஆஶிரிய வனம்

“புலவர் கந்தவனத்தைப் பெரிய இலக்கியவான் என்றே எல்லோரும் சொல்லுவார்கள். அவரது கல்விப் பணியை ஒருவரும் நினைத்துப் பார்ப்பதில்லை. அவர் தமிழ்ப் பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியில் காட்டிய ஆர்வமும் கல்வித் துறைக்குச் செய்த சேவையும் அவரது இலக்கிய சேவையிலும் பார்க்க முக்கியமானவை” என்றே நான் கருதுகின்றேன்.

வடமாநில கல்விப் பணிப்பாளராகப் பணிபுரிந்து இளைப்பாறிய திரு. தில்லைநாதன் மாணிக்கவாசகர் அவர்களிடம் கந்தவனம் மாஸ்டரின் ஆஶிரியப் பணிபற்றிச் சிறிது சொல்லுங்களேன் எனக் கேட்டபொழுது கண்ணரென்ற குரலில் இவ்விதம் ஆரம்பித்தார்.

கந்தவனம் மாஸ்டரை எல்லோரும் கவிஞர் என்றுதான் சொல்லுவார்கள். நீங்கள் புலவர் என்கிறீர்களே... என்ற என்னை இடைமறித்த பெரியார் மாணிக்கவாசகர் அவர்கள் அன்று தொட்டே கந்தவனத்தைப் புலவர் என்றுதான் நான் வாஞ்சையுடன் அழைப்பது வழிமை. அவர் படித்துப் பட்டம் பெற்ற காலத்தில் வேலை வாய்ப்புக்கள் உடனடியாகக் கிடைத்து விடக் கூடிய நிலைமை இருக்கவில்லை. எனினும் புலவரின் அதிர்ஷ்டம்.. பட்டப் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு நாடு திரும்பியதும் மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே அவருக்கு ஆஶிரியர் நியமனம் கிடைத்ததாக நான் அறிந்தேன். மாத்தளை சென். தோமஸ் கல்லூரி அவரை அரவணைத்தது. புவியியலில் அவர் பெற்ற பட்டம் இலகுவாகவே அதற்கு வழி கோலியது. “தோன்றிப் புகழெழாடு தோன்றுக” என்பதற்கிணங்க முதலாவது ஆஶிரியப் பணியிலேயே சாதனை புரிந்தவர் இவர். மாத்தளை சென். தோமஸ் கல்லூரியில் தமிழில் H.S.C. வகுப்பு நடத்துவதற்குக் காரணமாக அமைந்தவர் இவர். இலங்கை மத்திய மலை நாட்டுப் பாடசாலைகளில் இங்குதான் முதன் முதலாக தமிழ் H.S.C. வகுப்பு 1959 ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

1965ஆம் ஆண்டு பாடப் புத்தக சபையில் பணியாற்று வதற்கு இவர் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இவர் புவியியல் குழுவில் சேர்ந்தபொழுது நான் ஆங்கிலக் குழுவில் அங்கம் வகித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுதிலிருந்தே எமக்கிடையில் நல்ல உறவு வளர்த் தொடங்கியது. இவரது குழுவிற்குப் பொறுப்பாக இருந்த திரு. ஈ. எல். விஜயமானே இவரது திறமையைப் பாராட்டிப் பலமுறை எனக்குச் சொல்லியிருக்கின்றார். பாடப்

புத்தக சபை முடப்பட்டபொழுது கந்தவனத்தை அதிபராக நியமிக்க திரு ஈ. எல். விஜயமானே முயற்சி செய்தார். கந்தவனம் அதனை விரும்பவில்லை. அதன் பிறகு அவர் விரும்பியபடி வயாவிளான் மத்திய மகா வித்தியாலயத்திற்கு விஜயமானே அனுப்பி வைத்தார்.

பல காலமாகப் படுத்துக் கிடந்த வயாவிளான் மத்திய மகா வித்தியாலயம் கந்தவனம் போன பிற்பாடு மெல்ல மெல்ல விழிக்கத் தொடங்கியது. பத்திரிகைகளிலும் அதன் பெயர் அடிபடத் தொடங்கியது. அந்தக் கல்லூரியின் வெள்ளி விழாவை அவர் முன்னின்று நடத்தியது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விடயம். அப்பொழுது திரு.பொ. சபாரத்தினம் அங்கு அதிபராக இருந்தார். பொருட்காட்சி, கல்விக் கருத்தரங்கம், கலைவிழா என்று ஒருவாரமாக இவ்விழா நடைபெற்றது. அந்தக் கல்லூரியின் வரலாற்றிலேயே முதன் முறையாக வெளியிடப் பட்ட ஒரு புத்தகம் வெள்ளிவிழா மலர்தான். இதனைத் தயாரித்து வெளியிட்டவரும் கந்தவனம் தான். வயாவிளானில் இருந்த காலத்தில் விசேட ஆசிரியர் பகுதித் தலைவர், உப அதிபர் போன்ற பதவிகளை இவர் வகித்திருக்கின்றார். பதவிகள் கந்தவனத்தைத் தேடிப் போனதேயோழிய பதவியைத் தேடிக் கந்தவனம் அலைந்தது கிடையாது.

பல ஆசிரியர்கள் பதவி உயர்வுக்கும் வேறு உதவி களுக்கும் கந்தவனத்தின் சிபாரிசுக் கடிதங்களுடன் என்னிடம் வந்திருக்கின்றார்கள். ஆசிரியர் உலகில் அவர் பெற்றிருந்த மதிப்பைத்தான் இது காட்டுகின்றது.

கந்தவனம் மாஸ்டர் கவியரங்கம், பட்டிமன்றம், வாணோலி நிகழ்ச்சிகள், நாடகங்கள் எனப் பரந்துபட்டு பங்களிப்புச் செய்வதால் ஆசிரியப் பணியில் அடிக்கடி ஸீவு எடுக்க நேரிட்டிருக்குமே..... அதனால் நிர்வாகச் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டதாக உங்களுக்குப் புகார்கள் வரவில்லையா? என்று கேட்ட என்னை ஏனானமாகப் பார்த்த பெரியார் மாணிக்கவாசகர் பின்வருமாறு தொடர்கின்றார்.

கந்தவனம் ஒரு கண்ணியம் மிக்க ஒரு கனவான். யோகபுரத்தில் இவர் அதிபராக இருந்த குறுகிய காலத்தில் வவுனிக்குளம் முழுவதும் கல்வி விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படலாயிற்று. அது ஒரு கஷ்டப் பிராந்தியம். அதிபர்கள் உள்ள ஸீவு முழுவதையும் எடுக்கின்ற இடம். கந்தவனம் அங்கிருந்த ஆறுமாத காலத்தில் ஒரு நாள் கூட ஸீவு எடுக்கவில்லை என்பதைப் பெருமையுடன் குறிப்பிட வேண்டும். அந்தச் சின்னப்

பள்ளிக்கூடத்தில் அவர் இருந்த ஆறுமாதத்துக் கிடையிலும் பெரிய ஒரு தமிழ்விழா, விளையாட்டுப் போட்டி, பொருட்காட்சி என மூன்று பெரிய கல்வி நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி முடித்து அவ்வுர் மக்களின் பெருமதிப்பைப் பெற்றிருக்கின்றார்.

அளவெட்டி அருணோதயக் கல்லூரி அதிபராக இருந்த காலத்தில் அருணோதயாவின் கணிஷ்ட பாடசாலைக்குக் கல்விக் கந்தோரின் உதவியுடனும் அளவெட்டி கூட்டுறவுச் சபையின் ஆதரவுடனும் கட்டிடம் ஒன்றைக் கட்டினார். கட்டிடத்தை முடிப்பதற்குப் பணம் பற்றாமல் போகவே நாடகம் ஒன்றைத் தயாரித்து மேடையேற்றி அதில் தானும் நடித்து பணத்தைச் சேர்த்தார்.

நாடகத்தை ஒரு பாடமாக கற்பிக்கத் தொடங்கிய முதல் ஆசான் திரு. கந்தவனம் அவர்கள் தான் என அறிய முடிகின்றது.

அருணோதயாவில் இருந்து நாடக டிப்ளோமா படிப்பிற்கு இலங்கைப் பல்கலைக் கழக கொழும்பு வளாகத்திற்குச் சென்றார். அந்தப் படிப்பு இலங்கையிலேயே முதன்முதலாகத் தொடங்கப்பட்ட படிப்பு. பெருந் தொகையான விண்ணப்பங்களில் பத்து தமிழ் ஆசிரியர்களைத் தெரிவு செய்தார்கள். அவர்களில் கந்தவனமும் ஒருவர். அந்தப் படிப்பில் Merit Pass பெற்றார். அதன் காரணமாக அவருக்கு விரிவுரையாளர் பதவியும் வழங்கப்பட்டது. ஆனால் அவர் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

நாடகத்தை ஒரு பாடமாக க.பொ.த. உயர்தர வகுப்பில் வயாவிளான் மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் படிப்பித்தார். இது ஒரு புதிய முயற்சி. தமிழ் ஈழத்திலேயே நாடகத்தை ஒரு பாடமாக பாடசாலையில் படிப்பிக்கத் தொடங்கிய முதல் ஆசிரியர் இவரே. இவர் எழுதித் தயாரித்த சிறுவர் நாடகங்கள் பல. “புத்திமான் பலவான்” என்ற நாடகம் அகில இலங்கைப் பாடசாலைப் போட்டிகளில் முதல் பரிசைப் பெற்றது.

கந்தவனம் எதிலும் ஒரு முன்மாதிரியானவர். முதன் முதல் வர்ணப் படங்களுடன் புவியியல் பாடப் புத்தகங்களை எழுதியவரும் இவரே. சுன்னாகம் தனலக்குமி புத்தகசாலை இப்புத்தகங்களைக் கவர்ச்சியாகவும் அழகாகவும் அச்சிட்டு வெளியிட்டது.

படிப்பித்ததுடன் இவர் நின்றுவிடவில்லை. இவரது இதர சேவைகள் பற்றி.....?

இவர் ஒரு சிறந்த புவியியல் ஆசிரியர். புவியியல்

கல்வியை வளர்க்கப் பாடுபட்டவர். கொழும்புத்துறை ஆசிரியர் கல்லூரியில் ஒரு வருடம் பகுதி நேர விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றியிருக்கின்றார். பண்டைத் தமிழர் கண்ட புவியியல் பற்றி ஆராய்ச்சி பண்ணியிருக்கின்றார். ஆசிரியர் சங்க வளர்ச்சியிலும் இவர் ஆர்வம் காட்டியிருக்கின்றார். என். பி. ரி. ஏ. எட்டாம் வகுப்புப் புவியியல் பர்ட்சைக்கு பர்ட்சகராகக் கடமையாற்றியிருக்கின்றார். தமிழர் ஆசிரியர் சங்கத்திலும் இவருக்கு ஈடுபாடு உண்டு. ‘இலங்கையில் ஆசிரியத் தொழில்’ என்ற பெயரில் இவர் எழுதிய ஆய்வுப் புத்தகம் ஆசிரியர்கள் மத்தியில் அந்த நாட்களில் பிரசித்தமாய் இருந்தது. கல்வித் தினைக்களத்தின் வேண்டுதலின் பெயரிலும் ஆசிரியர் சங்கங்களின் அழைப்பின் பெயரிலும் கருத்தரங்கங்களை ஆசிரியர்களுக்கு நடத்தியிருக்கின்றார்.

மாணவர்களுக்கு உதவும் வகையில் ‘பர்ட்சையில் சித்தியடைவது எப்படி?’ என்ற ஒரு வழிகாட்டி நூலையும் இவர் எழுதி இருக்கின்றார். மாணவர்கள் இலகுவில் பாடங்களை விளங்கி பர்ட்சைகளில் நன்கு சித்தி பெறக் கூடிய வகையில் ஆங்கிலம், தமிழ், புவியியல் பாடங்களில் பயிற்சி புத்தகங்களை ஆக்கிய ஆசிரியர்களுள் கந்தவனமும் ஒருவர்.

பர்ட்சைக்கு என்றில்லாமல் பிள்ளைகள் பரந்த அறிவைப் பெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனும் கந்தவனம் உழைத்திருக்கின்றார். பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்திய விழாக்களில் பங்குபற்றி தமிழ் உணர்ச்சியை வளர்த்து வந்திருக்கின்றார். பட்டிமன்றங்கள் மூலம் பழைய இலக்கியங்களின் அறிவை மாணவர்கள் மத்தியில் பரப்பியிருக்கின்றார். நடேஸ்வராக் கல்லூரியில் கம்பராமாயணம் பற்றி இவர் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு ஒன்று “கூணியின் சாதனை” என்ற பெயரில் பின்பு புத்தகமாக வெளிவந்ததை யாவரும் அறிவர்.

பாடசாலை நூல் நிலையங்களை செவ்வனே பயன்படுத்த வேண்டும் என்று புலவர் பிரசாரம் செய்தவர். பொதுவாக எமது தமிழ்ப் பிள்ளைகள் பாடப் புத்தகங்களைத் தவிர பிறநூல்களைப் படிப்பது குறைவு. மாணவர் மத்தியில் வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்த நூல்நிலையம் சிறந்த சாதனம். “பாடசாலை நூலகங்கள்” என்ற தலைப்பில் இவர் “சழநாடு” பத்திரிகையில் ஒரு தொடர் கட்டுரை எழுதினார். பாடசாலை நூல்நிலையங்களை நிர்வகிக்கும் முறை, பயன்படுத்தும் முறை பற்றியெல்லாம் இக்கட்டுரைகளில் விளக்கினார். இதனைத் தொடர்ந்து எமது வட்டாரக் கல்வி

அதிகாரிகளும் கல்லூரி அதிபர்களும் பாடசாலை நூல் நிலையங்களை மாணவர்கள் நல்லமுறையில் பாவிக்கக்கூடிய வழிவகைகளைச் செய்தனர்.

பாடசாலைப் பரிசளிப்பு விழாக்களில் ஆங்கிலப் புத்தகங்களும் இந்தியாவில் இருந்துவரும் தமிழ்ப் புத்தகங்களுமே பரிசுகளாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தன. இவ்விழாக்களில் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்களையும் பரிசாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று குரல் கொடுத்தவர் கந்தவனம். அப்பொழுது இவர் யாழ்ப்பாணம் இலக்கியச் சங்கத்துக்குத் தலைவராக இருந்தார். துண்டுப் பிரசுரம் அடித்து விநியோகித்தார். சூட்டங்களில் பேசினார். கல்லூரி அதிபர்களை நேரில் கண்டு ஈழத்து நூல்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும்படி வேண்டினார். மகாஜனாக் கல்லூரியும் நடேஸ்வராக் கல்லூரியும் இவரது வேண்டுதலுக்குச் செவிசாய்த்து இலங்கைத் தமிழ் நூல்களைத் தமது பரிசளிப்பு விழாக்களில் கொடுத்ததோடு தமது நூல் நிலையங்களிலும் பயனுள்ள நூல்களை வாங்கிப் போட்டன. இதனைத் தொடர்ந்து மற்றைய கல்லூரிகளும் கல்லூரிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தன. “�ழத்து நூல்கள்” என்ற பிரிவைத் தனிக்குமி புத்தகசாலையில் அதன் முகாமையாளர் திரு. மு. சபாரத்தினம் அவர்களின் உதவியுடன் ஏற்படுத்தினார். இப்பிரிவினை என்னைக் கொண்டு திறப்பித்து வைத்தார். ஸங்கா புத்தகசாலையிலும் பின்னர் இப்படி ஒர் ஈழத்து நூற்பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இப்படியே சொல்லிக் கொண்டு போகலாம். இவர் பெரிய ஆசிரியர், கல்விமான், பேச்சாளர், சிறந்த நிர்வாகி. இவரைப் பற்றி மேலும் இவரது மாணவர்களிடம் இருந்து கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

கந்தவனம் சேர் கணிவும் கண்டிப்பும் நிறைந்த ஒர் ஆசிரியர். அவர் படிப்பிக்கும் முறை மிகவும் இலகுவானது. ஆங்கிலம், தமிழ், புவியியல் போன்ற பாடங்களை அவர் எமக்குப் போதித்தார். குட்டிக் கதைகள், பழமொழிகள், உபமானங்கள் போன்றவற்றை எந்தப் பாட முடிவிலும் சொல்லி எமக்குச் சுவாரசியம் ஊட்டுவார். தேசப் படங்களை இலகுவாகவும் மிக வேகமாகவும் கரும்பலகையில் கீறிப் படிப்பித்தலே அவரது பாணி. இன்று கண்டாவில் வாழ்ந்தாலும் அன்றே அவரது போதனை மூலம் கண்டாவைத் தரிசிக்க முடிந்தது. அன்றைய உலக நாடுகள் பலவற்றை அவர்

எமக்குப் பரிட்சயமாக்கினார். அவற்றின் வளங்கள் மலைகள் ஆறுகள் போன்றவற்றை மனதில் பதிய வைத்தார்.

ரப்பர் சுயசரிதம் சொல்வது போல புதிய முறையில் ரப்பர் பற்றி அவர் படிப்பித்தது இன்னும் எனக்கு ஞாபகம் இருக்கின்றது. எட்டாம் வகுப்பிற்கு முதன் முதல் இலங்கையில் வண்ணப் படங்களுடன் புவியியல் நூல் வெளியிட்டவரும் எமது கந்தவனம் சேர் தான். 6ம் வகுப்பில் இருந்து புவியியல், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய பாடங்களுக்கான பயிற்சி நூல்களையும் இவர் மிகவும் இலகுவான முறையில் எழுதி வெளியிட்டு வந்தார். பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கமும் எமது பாடசாலையில் இவராலேயே உருவாக்கப்பட்டு இரு சாராரிடமும் நல்லுறவை வளர்த்தது. இலக்கிய மன்றத்தை ஸ்தாபித்து கலை நிகழ்ச்சிகளில் முக்கியமாக நாடகத்தில் அதிக ஆர்வம் ஏற்படுத்தினார். விளையாட்டு விளையாட்டாக இவர் முத்திரை சேர்க்கும் பழக்கத்தையும் எம்மிடம் ஊக்குவித்தார். ஒவ்வொரு முத்திரையையும் சேகரிக்கும் பொழுது எம்மை அறியாமலேயே எமது கரங்கள் அட்லசைப் புரட்டிப் பார்க்கவும் ஆரம்பித்தன. இதனால் குழியியல், சரித்திரம் போன்றவற்றிலும் எமது அறிவு வளரக் காரணமாக இவர் அமைந்தார். G.C.E. பர்ட்சைக்கு முதல் வாரம் கரிசனையுடன் இவர் போதிக்கும் பகுதிகள் அடுத்த வாரம் வினாத்தாளில் எம்மை வரவேற்கும். வினாத்தாளைக் கூட இவர்தான் தயாரித்தாரா என்று சந்தேகத்தையும் தோற்றுவிக்கும்.

மாணவிகள் செயற்கை அலங்காரம் செய்து வகுப்பறைகளுக்கு வருவது அவருக்கு அறவே பிடிக்காத ஒன்று. கியூட்டெக்ஸ் தென்பட்டால் காணும். எங்கிருந்து தான் அப்படி ஒரு கோபம் அவருக்கு வருமோ தெரியாது. கை, கால், முதுகு என்று வாங்கு வாங்கென்று விளாசி விடுவார். அந்த அடியின் அகோரம் பாடசாலை வாழ்வை அவர்கள் நீங்கிய பின்னரும் கியூட்டெக்ஸ் என்றாலே அலேர்ஜி ஆக்கிவிடும். சேர் வகுப்புக்கு வரும் பொழுது அநேகமாக பிரம்பொன்றும் அவருடன் ஒட்டிக் கொள்ளும்.

முன்வரிசையில் இருக்கும் மாணவ- மாணவிகள் பயத்தால் நெளிவர். அதனால் சேர் பிரவேசிக்கும் முன்பாகவே அவர் வந்து அமரும் நாற்காலி மாணவ மாணவிகளால் அங்கும் இங்குமென தள்ளி வைக்கப்படும். சேர் வரும் பொழுது யாருக்கு முன்பாக அவரது நாற்காலி இருக்கின்றதோ அவர் பாடு அன்று திண்டாட்டம்தான். அதிக கேள்விகளுக்கு

இலக்காகி பயத்தால் அதிக பிழை விட்டு அதிக அடி வாங்கித் திணறுவர். சிலவேளை சேர் பாடசாலைக்கு வராது விட வேண்டும் என சகல தெய்வங்களுக்கும் நேர்த்தி வைப்போம். ஆனால் ஒருநாளும் அவர் வராமல் விட்டதில்லை. பர்ட்சையில் விசேட சித்தி பெறும்போது அவர் எமது நெஞ்சில் நிறைவார். அவர் என்றும் எம்முள் வாழ்வார்.

செல்வி திருமலர் வன்னித்தம்பியாக வயாவிளான் மத்திய மகாவித்தியாசாலையில் அவரிடம் பயின்ற மாணவியின் கருத்துக்கள்தான் மேற்கண்டவை.

ஸழத் திருநாட்டின் இணையற்ற ஒரு கவிஞரைப் பற்றி அவரது அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவு பெறும் இவ்வாண்டில் ஒரு சில வார்த்தைகள் எழுதக் கிடைத்ததைப் பெரும் பாக்கியமாகக் கருதுகிறேன். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பள்ளி மாணவனாக ஆசிரியர் கந்தவனம் அவர்களிடம் என் தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழியைக் கற்றபோது பிற்காலத்தில் ஸழநாட்டின் மதிப்பிற் குரிய ஒரு கவிஞரிடம் தமிழ் பாடம் படிக்கின்றேன் என்று அறிந்திருக்கவில்லை. அதை இப்போது அறியும் போது தமிழை இப்படி ஒரு தமிழ் அறிஞரிடம் கற்ற பாக்கியத்தை எண்ணி எண்ணிப் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடையாமல் இருக்க முடியவில்லை. நான் பள்ளி மாணவனாக இருந்த போதே மாணவர்களை வாசிக்சாலைக்கு அழைத்துச் சென்று சிறந்த தமிழ் எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்களை வாசிக்கக் கொடுத்து அவற்றின் கருத்தைச் சுருக்கமாக எழுத வைத்ததன் மூலம் நல்ல தமிழ் புத்தகங்களில் ஆர்வத்தையும் தமிழ் அறிவையும் வளர்த்த ஒரு சிறந்த ஆசிரியர் கந்தவனம் அவர்கள். அப்போது எனக்கு வாசிக்கக் கிடைத்த முதற் புத்தகம் டாக்டர் மு. வரதராசன் எழுதிய “கரித்துண்டு” என்ற புத்தகம். அன்றுதான் முதன்முதல் டாக்டர் மு. வரதராசன் என்ற ஒரு சிறந்த எழுத்தாளர் இருப்பதை அறிந்தேன். அதன் பின்னர் இவருடைய பல நூல்களைப் படிக்கும் பாக்கியம் பெற்றேன். தமிழில் இந்தவொரு சில வார்த்தைகளை எழுத இன்று முடிந்ததென்றால் அதன் பெருமை கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களையே சாரும். என்னைப் போன்ற இளைஞர்களுக்குத் தமிழ்மொழி என்னும் ஒளியை ஏற்றிப் பெருமையுடன் வாழவைத்த ஆசிரியர் இன்று கண்டாவில் எம்முடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார், என்ற நினைவு எனக்கும் என்னைப்போல் அவரிடம் கல்வி கற்ற மற்ற மாணவர்களுக்கும் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியைத் தரும் என்பதில் ஜயமில்லை. அவருடைய

அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவிழா சிறப்பாக நடைபெற எனது இதயம் கனிந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதோடு அவரின் பெரும் சேவையை நினைவு கூருகின்றேன்.

மாத்தளை சென் தோமஸ் கல்லூரியில் மாணவராக அவரிடம் பயின்ற திரு. பொன். சுகுணேந்திரனின் கருத்துக்கள் மேற்கண்டவை.

கந்தவனம் அவர்களின் கல்விப்பணி தென் ஆபிரிக்கா விலும் தொடரும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. 1980ம் ஆண்டு முதல் 1982ம் ஆண்டுவரை ஆபிரிக்காவின் தென்கோடியில் இருக்கும் இலைகுத்து நாட்டில் திக்காங்கெங் உயர் பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். கேம்பிரிச் வெளிநாட்டு சிரேஷ்ட தராதர பத்திர வகுப்புகளுக்கு ஆங்கில இலக்கியமும் புவியியலும் கற்பிக்கும் பொறுப்பு இவருடையதாக இருந்தது. மாணவர்களின் கல்வித்தரம் குறைவாக இருந்தமையால் கடுமையாக உழைக்க வேண்டியிருந்ததாகத் தெரிவித்தார். மேலதிக வகுப்புகள் வைத்தல், குறிப்புகள் தயாரித்துக் கொடுத்தல் பர்ட்சைக்கென்று விணேட தயாரிப்பு உத்தி முறைகளில் ஈடுபடவேண்டியிருந்தது என அவர் சொன்னார்.

நள்ளிரவிலும் மாணவர்கள் பாட விளக்கங்களுக்காகவும் வீட்டு வேலைகள் தொடர்பான ஆலோசனைகளுக்காகவும் இவரது வீட்டுக் கதவைத் தட்டுவதுண்டு. இப்படியானவர்களில் பிற ஆசிரியர்களின் மாணவர்களே அதிகம். உள்ளூர் ஆசிரியர்கள் கூட படிப்பிக்கும் பாடங்கள் தொடர்பாக விளக்கம் கேட்டு இவரிடம் செல்வதுமுண்டு. இவரது வீட்டுக்கு விடுதியில் இருக்கும் மாணவர்கள் பலர் இரவில் வந்து போவதைக் கண்ட பாடசாலை அதிபர் அகால நேரங்களில் கந்தவனம் ஆசிரியரைக் குழப்பலாகாது என்று ஒருமுறை உத்தரவு போட்டதுமுண்டு.

இவர் படிப்பித்தது ஒரு கிராமியப் பாடசாலை. போக்குவரத்து வசதி குறைவான பகுதி. கற்பித்தற்சாதன வசதிகளும் குறைவு. இவ்வித கண்டமான சூழ்நிலையிலும் தனது அயராத ஊக்கத்தினால் கேம்பிரிச் பர்ட்சையில் தனது பாடங்களில் பலபேர் சித்தியடையும் வகை செய்தார்.

1983ம் ஆண்டு ஐனவரியில் கந்தவனம் ஆசிரியர் திக்காங்கெங் பாடசாலையை விட்டு நீங்கினார். உயர் வகுப்பு மாணவர்கள் பிரியாவிடை வைபவம் ஒன்றை ஒழுங்கு செய்து விருந்துபசாரம் கொடுத்தனர். அதில் இலைகுத்து மொழியில்

ஒரு நெடும் பாடலை இவருக்கு மாணவர்கள் கையளித்தனர்.

தனது அன்புக்குரிய மாணவர்கள் தமது மொழியில் எழுதிக் கொடுத்த அந்தப் பிரியாவிடைப் பாடலை கவிஞர் இன்றும் கவனமாக வைத்திருக்கின்றார்.

காய்ந்த நிலத்திற்கு மழையாய் வந்தாய்

**காய்ந்த பயிர்தன்னைத் தழைத்திடச் செய்தாய்
கல்விப்பாலைக் காலையும் மாலையும்**

நல்கிய பசுவாய் நமக்கு நீ வாய்த்தாய்.

இவ்வாறு அதன் மொழிபெயர்ப்பு அமையுமென அழகாக ராகமுடன் மொழிபெயர்த்துக் கூறினார் கவிஞர்.

1983 பெப்ரவரியிலிருந்து 1984ம் ஆண்டுவரை தென்னா பிரிக்கக் குடியரசிலுள்ள திரான்ஸ்காய் என்னும் மாநிலத்தில் சென் கத்பேடஸ் உயர் பாடசாலையில் மாணிடவியற் பாடத்துறை தலைவராகப் பணியாற்றினார். தனது பகுதி ஆசிரியர்களின் படிப்பித்தலை கவனித்தல், அவர்களை வழிப்படுத்தல் போன்ற பணிகளுடன் ஆங்கிலம், புவியியல் ஆகிய பாடங்களையும் மேல் வகுப்புகளுக்குப் போதித்து வந்தார். துறைத் தலைவர் என்ற வகையில் பாடசாலை நிர்வாகத்தில் இவரும் அதிகம் ஈடுபடவேண்டியிருந்தது. இவரது ஆலோசனையின் பேரில் பாடசாலையின் பல முன்னேற்றமான மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. இப் பாடசாலையில் உப அதிபராகவும் சில காலம் இவர் கடமையாற்றியுள்ளார்.

எட்டாம் பத்தாம் வகுப்புகளுக்கு அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படும் இறுதிப் பர்ட்சை மேற்பார்வையாளராகவும் எட்டாம் வகுப்பு புவியியல் பாடம் திருத்தும் பர்ட்சகர்ராகவும் அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்பட்டார். வட்டாரப் புவியியல் ஆசிரியர்களுக்கு வகுப்புகள் நடத்தும் படியும் வட்டாரக் கல்விப் பரிசோதகரால் கேட்கப் பட்டார். இவரது புவியியற் பாடக் குறிப்புகள் பிற பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கும் உதவியாக அமைந்தன. மாவட்ட ஆசிரியர் சங்கப் பணிகளிலும் இவர் அதிகம் ஈடுபட்டார்.

இவர் இங்கு படிப்பித்த காலத்தில் போட் செப்ஸ்ரன் நகரத்து இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள நேர்ந்தது. அவர்களது அன்புக்கும் அபிமானத்திற்கும் உரியவராகத் திகழ்ந்தார். 1984ஆம் ஆண்டு சித்திரை வருடப் பிறப்பு விழாவில் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டு இவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவு போட் செப்ஸ்ரன் தமிழர்கள் மத்தியில் பெரும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியதுடன் இவருக்கு மிகுந்த

செல்வாக்கையும் தேடித் தந்தது. தென் ஆபிரிக்கத் தமிழர்கள் தமிழை மறந்து விட்டது கண்டு ஆவேசமாக இவரது சொற் பொழிவு அமைந்தது. ஆங்கிலம் அவர்களது தாய்ப்பாகை ஆகிவிட்டதை மிகவும் மனம் வருந்தி எடுத்துக் கூறினார். தமிழின் தொன்மையையும் பெருமையையும் அழகாக எடுத்துக் காட்டினார். சிறுவர்களுக்கேனும் தமிழ் படிப்பித்தல் வேண்டும் என அறைகூவல் விடுத்தார். இவரது இந்தப் பேச்சால் போட் செப்ஸ்ரனில் தமிழ் கற்பிக்கும் ஒழுங்குகள் அரசு உதவியுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது ஆசிரியப் பணியால் பல இதயங்களில் இன்றும் இவர் உயர்ந்து வாழ்கின்றார்.

— கவிஞர் கந்தவனம் தரும் — கன்னடிய காட்சிகள் கொஞ்சமாமோ கொஞ்சல் —

- ' உதன்ன திரும்பித் திரும்பிப் பார்க்கிறியள். கெதியாய் நடவுங்கோ!'
- ' இல்லையப்பா. அதிலை ஒரு வித்தியாசமான காட்சி நடக்குது. நீ காணேல்லையே?'
- ' கண்டனான். அதற்காகத் திரும்பிப் பார்க்கவேண்டுமே. பஸ்ஸாலை இறங்கினாலை எல்லாம் உங்களைப் போலவேயே திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு போகினம். எங்கடை நாட்டிலை விசித்திரம் எண்டால் இங்கையும் விசித்திரமே.'
- ' உண்மை தான். எங்கள் நாட்டில் ஒரு யெடியன் யெட்டையைத் தொடர்காது. அதாவது. கல்யாணம் முழுக்கழுன் நீந்தக் கமாச்சாரமும் இருக்கப்படாது. வேண்டுமென்றால் எட்டநின்று போலம். கிட்ட நின்று பேசினால் கிக்கிக்கப்படுகள் கிளம்பக்கூடும் என்ற காரணத்தால் யெடுச்சியள் கிட்டவராதுகள். தொட்டுப் பேசினாலோ வெட்டிப் போடுங்கள். ஏனென்றால் கன்னிமை காக்கப்பட வேண்டியது. பெண்மை பேணப்பட வேண்டியது. இது தமிழ் கலாசாரத்தின் ஜியர். கனடியக் கலாசாரத்தில் இது ஒரு மயிர்.'

குடும்ப வனம்

கவிஞர் அவர்களுக்கு இரண்டு குடும்பம். முதலாவது அளவோடு பெற்று வளமோடு வாழ்வது. ஆசைக்கு ஒரு பெண்ணும் ஆஸ்திக்கு ஒர் ஆணும் என ஆன்றோர் விதித்த கோட்பாட்டுக்கு அமைந்தது. அடுத்த குடும்பம் இலக்கியக் குடும்பம். பரந்து விரிந்து பாரெல்லாம் புகழ் பரப்புவது.

எந்தவொரு மனிதனின் அசாத்திய வெற்றிக்கும் காரணமாக அல்லது தூண்டுகோலாக அல்லது உந்து சக்தியாக ஒரு பெண்மணி இருப்பது உண்மையா? பொய்யா? ஆனால் கவிஞர் அவர்களுக்கு ஆதார சுருதியாக அமைந்தவர் அவரது மனைவியார் திருமதி தவமணி கந்தவனம். அவர் அமைதியானவர்; அடக்கம் மிகுந்தவர். கவிஞர் அவர்களுக்குத் தவத்தால் கிடைத்த ஒரு மணி!

கவிஞர் அவர்களின் குடும்ப வாழ்வின் - பாசம் நேசம் உவகை பூரிப்பு - துயரம் துன்பம் - ஆர்வம் அக்கறை - ஆற்றல் அனைத்தையும் சொல்லக் கூடியவர் திருமதி தவமணி கந்தவனம் அவர்கள்தான்.

சோக்கிரட்டில் உலகப் பகழ்பெற்ற தத்துவ மேதையாக இருந்தாலும் அவரது வீட்டில் சுதா இடியும் மின்னலும்தான். ஏறு மாறாக நடந்தால் சூறாமல் சந்நியாசம் கொள்ள ஏன்தான் அவர் நினைக்கவில்லையோ தெரியாது. எமக்குத் தெரிந்த கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் மிக மிக இனியவர். பதினாறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்பவர். அவரது குடும்ப வாழ்வு எப்படி அமைந்தது! அமைதியானதா? ஆரவாரமானதா? குழப்பம் மிக்கதா? அல்லது குதூகலமானதா?

கவிஞர் அவர்களது வீட்டிற்குத் தொடர்பு கொண்டேன்.

அவர் வேலைக்குப் புறப்பட ஆயத்தமாகின்றார். அவருக்கு உணவு தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நானை வாருங்கள் விபரமாகப் பேசுவோம், திருமதி தவமணி கந்தவனம் அவர்கள் பதிலளித்தார்.

மறுநாள் வீடு மிகவும் எளிமையாகவும் அதேசமயம் அலங்காரமாகவும் காட்சி தருகின்றது. ஒரு புனிதத் தன்மை அங்கு குடுகொண்டுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. வரவேற்பு அறை மேசையில் கனடாவில் வெளிவரும் சகல பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் அழகாக அடுக்கி வைக்கப் பட்டுள்ளன. இது அவர்களது சொந்த வீடு. இவ்வளவு பல்வியமாக வீட்டைத் துலக்கும்படி வைத்திருக்கும் கவிஞர்

அவர்களின் துணைவியாரை இதயம் பாராட்டுகின்றது.

கவிஞர் அவர்களுக்குப் பிடித்தமானவை எவை என்கின்றேன்.

தமிழ் பிடிக்கும், தமிழ்க் கலாச்சாரம் பிடிக்கும், தமிழ்ப் பண்பாடு பிடிக்கும், நாதஸ்வரத்தை நன்கு ரசிப்பார், புல்லாங்குழலில் அவருக்கு அலாதியான பிரியம். பரதநாட்டியம் அவருக்கு நன்கு பிடிக்கும். அதனால்தான் மகள் வாணிக்குப் பரத நாட்டியம் படிப்பித்து அரங்கேற்றமும் செய்தார். மகன் வாரணானுக்கு மிருதங்கம் பயிற்றுவித்தார். உணவு வகைகளில் அவருக்கு எல்லாமே பிடிக்கும். ஆனால் நான் சைவ உணவு மட்டும் தான். அவருக்குப் பிடித்தமான எதையும் சமைத்துக் கொடுக்க இதுவரை தயங்கியதுமில்லை, தவறியதுமில்லை. முன்பு இலங்கையில் இலக்கிய உலகில் சஞ்சரித்து விட்டு நேரம் தாழ்த்தி வீடு திரும்பும் அவரைக் கண் சிமிட்டும் அரிக்கன் லாந்தருடன் விழித்திருந்து வரவேற்பது நன்கு பிடிக்கும். தனது களைப்புப் பறந்தோடிவிடும் என்பார். வீட்டிலும் சரி வெளிக்கிட்ட இடத்திலும் சொகுசு அவருக்கு மிகவும் பிடிக்கும்.

இவ்வளவும் பிடித்த இவரை..... முதன்முதலாக நீங்கள் சந்தித்தபொழுது உங்களுக்கு அவரைப் பிடித்ததா?

எமது திருமணம் 20.08.1964ல் நடைபெற்றது. அதற்குச் சுமார் இரு வாரங்களுக்கு முன்பதாக இவர் என்னைப் பெண்பார்க்க வந்திருந்தார். படித்தவர், நல்லவர்தான் எனக்குக் கணவராக வரவேண்டும் என்ற எனது எதிர்பார்ப்பிற்கு ஏற்றவராக இவர் அமைந்ததில் எடுத்த எடுப்பிலேயே மனதுக்கு நன்கு பிடித்துக் கொண்டது. தலை நிறைய முடி. பெரிய கண்கள். குரும்பசிட்டி மண் கலை இலக்கியதாகம் மிக்கது. அதற்கு அனுசரணையாக வேட்டி சால்வையுடன் இவர் என்னைப் பெண்பார்க்க வந்ததில் இவர் மீது உள்ளுர மதிப்புப் படர ஆரம்பித்தது. படித்துப் பட்டம் பெற்றவர், கவிஞர் என இவரைப் பற்றி ஏற்கனவே கேள்விப் பட்டிருந்தேன். அதனால் இறுமாப்பு மிக்கவராக இருப்பாரோ? கோட் சூட்டில் சீமான் போல் தான் வருவாரோ? குடியும் கும்மாளமும் உள்ளவராக இருப்பாரோ? என இதயத்தின் ஒரு முலையில் பயந்து ஏங்கினேன். இவை அனைத்துக்குமே அவர் எதிர்மாறானவராக இருந்து எனது உள்ளத்தை ஆக்கிரமித்தார்; ஆகார்ஷித்தார். ஆகஸ்ட் விடுமுறைக்குள்ளாகவே பெண்பார்த்து பதிவுத் திருமணம், கல்யாணம் எல்லாம் படபடவென முடிந்தன.

செப்ரம்பரில் பாடசாலை ஆரம்பமாக ஒருமிக்கவே மாத்தளை சென்றோம். இவருக்குத்தான் எந்நேரமும் ஆளுதவி இருக்குமே. அதனால் பம்பலாகப் போச்சு. இராசரெத்தினம் மாஸ்டர் என்ற இவரின் உற்ற நண்பன் வீட்டில் தான் தங்கினோம். அவரே சாப்பாடு எல்லாம் தருவார். மாத்தளை சென்ற மறுவாரமே எட்டியாந்தோட்டைக்கு இவரது கவியரங்கம் ஒன்றுக்கு அழைத்துச் சென்றார். இவரது பேச்சு மழையில் மண்டபமே மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரித்தது கண்டு பெருமையால் நனைந்தேன். மாத்தளையில் இருந்த காலத்தில்தான் சொக்கநாதன், ஈழவாணன் எல்லோரையும் தெரியவந்தது.

சுமார் முப்பது வருடக் குடும்ப வாழ்க்கையில் இவரது பிரபல்யம் உங்களை மகிழ்வூட்டியதா? அல்லது பாதிப்பைத் தந்ததா?

சில சமயத்தில் ஆட்கள் வந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது வீட்டில் ஒரு சந்தோசமும் பூரிப்பும் இருக்கும். சில நேரங்களில் துண்டாக வெறுத்துப் போய்விடும். ஏனென்றால், இவர் காலை வெளிக்கிட்டால் கூட்டங்கள் முடிய இரவு மிகவும் பிந்தித்தான் வருவார். எனக்கு நன்றாக ஞாபகம் இருக்கிறது. ஒருமுறை ஆமிக்காரர் ஓடியாடித் திரியும் நேரம் கூட்டம் முடிந்து இவர் வீட்டிற்கு வரவில்லை. காரில் ஏதாவது கோளாறோ அல்லது ஆமிக்காரரால் ஏதாவது பிரச்சனையோ என இரவு முழுவதும் பயந்து ஏங்கினேன். இவர் என்னவென்றால், ஆமிக்காரனுடன் ஏன்தான் சோலிக்குப் போவான் என்று கட்டுவனில் பண்டிதர் நமசிவாயம் வீட்டில் தங்கிவிட்டாராம். அங்கே என்ன ரெலிபோனா இருக்கிறது! தகவலைச் சொல்ல... இப்படிப் பல. ஆனாலும் இவருடைய புகழ் பரவுகிறதும் ஆட்கள் வருவதும் இவரது புத்தகங்கள் வெளிவாற்றும் உள்ளுரச் சந்தோசம்தான். அதனால் இவர் குடும்ப நிர்வாகத் தில் தலையிடாததால் வாற கோபம் மறைந்து போகும். இவர் எழுதுகிற புத்தகங்களை இவருக்குத் தெரியாமலேயே நான் முதலில் வாசித்துக் கொள்ளுவேன். இவரது பிரபல்யம் என்றும் எனக்குப் பெருமையாகவே இருந்தது, இருக்கின்றது, இருக்கும்.

இலக்கியவானில் இவர் பிரகாசிப்பதற்கு நீங்கள் எவ்விதத்தில் பங்களித்தீர்கள்?

இவரது ஆர்வத்தைப் பெரிதாக நான் தூண்டிவிட்டேனா என்பது எனக்குச் சொல்லத் தெரியாது. ஆனால் இவருக்கான பெரிய பணிவிடைகளையெல்லாம் செய்துள்ளேன். இவருக்கு எந்தநேரம் எது தேவையோ அவற்றையெல்லாம் கச்சிதமாகச்

செய்து வைப்பேன். இது அவருக்கு பெரிய ஆறுதலையும் உந்து சக்தியையும் கொடுத்திருக்கக் கூடும். உதவி செய்யாவிட்டும் உபத்திரவும் செய்யாமல் இருப்பது பெரிய உதவிதானே? மற்றது இவரது புத்தகங்கள் பிரசுரிக்க நிறைய உதவி செய்துள்ளன. எனது ஜயா நிறையப் பண உதவி செய்து புத்தகங்களைப் பிரசுரித்தார். கல்யாணம் செய்ய முன்பாக ஒன்றரை ரூபாய், சிட்டுக்குருவி, இலக்கிய உலகம் என்ற மூன்று நூல்களை வெளியிட்டிருந்தார். கல்யாணத்தின் பின் ஏனிந்தப் பெருமூச்சு, கவியரங்கில் கந்தவனம், பாடுமனமே, உய்யும்வழி, கீரிமலையினிலே, நுணாவிலூர் இப்படிப் பல புத்தகங்கள் குரும்பசிட்டியில் இருக்கும்வரை எழுதியுள்ளார். 17 வருடம் குரும்பசிட்டியில் இருந்தார்.

இவரது வீட்டு நிர்வாகம் எப்படி அமைந்தது?
(பலமாகச் சிரிக்கின்றார் திருமதி கந்தவனம். பின்னர் சிறிது நேர அமைதி!)

உண்மையில் அவருக்கு ஏதோ அதிர்ஷ்டம்! புண்ணியம் செய்தவராக்கும்!! கல்யாணம் செய்த நாட் தொடக்கம் வீட்டில் என்ன நடக்கிறது, ஏது நடக்கிறது என்று தெரியாது. வேலி அடைப்பது தொடக்கம் அரிசி சாமான் வாங்குவது வரை எனது ஜயாதான் எல்லாவற்றையும் பராமரித்தார். எனது வீட்டிற்கு அண்மையில் எனக்குத் தந்த சீதணக் காணி ஒன்று இருந்தது. கல்யாணம் செய்து பல வருடங்களின் பின்னர் ஒருமுறை அதன் அருகால் இருவரும் செல்ல நேர்ந்தது. அந்தக் காணியிலிருந்த அழகிய முருங்கை மரங்களைக் கண்ட இவர் என்னைப் பார்த்து நல்லகாணி! இது யாருடையது? என்றாரே பார்க்கலாம். பிள்ளைகளை நான்தான் பார்த்து வந்தேன். இவர் இடைக்கிடை பிள்ளைகளைத் தூக்கிக் கொஞ்சவார். அவ்வளவோடு சரி. வீட்டு வேலையோ தோட்ட வேலையோ தெரியாது. எனது ஜயா இவரை ஒரு ராசாபோலவே வைத்திருந்தார். அதனால் வீட்டு நிர்வாகத்தில் ஈடுபட இவருக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை என்றுதான் சொல்லலாம். இவர் ஊரில் நின்றால் ஏதாவது கூட்டங்கள், பட்டி மன்றங்கள், கவியரங்குகள் இருக்கும். அல்லாவிடின் வானோலிக்காகவோ, நாடகத்திற்காகவோ வெளியூர் சென்றிருப்பார். நல்லநாள் பெருநாள் என்றால் மிக பிசியாக ஓடித்திரிவார். விசிற்றிங்கூட நானும் பிள்ளைகளும் தான். இப்பொழுது வீட்டிற்குத் தேவையானவற்றை மகன் வாங்கி வருவான்.

கவிஞர் அவர்கள் மீது ராஜ மதிப்பு வைத்திருந்தவர் மனைவியின் தகப்பனார், பொன்னர் இளையப்பா அவர்கள். அதிலும் பார்க்க உயர்ந்த மதிப்பை மாமனார் மீதும் கொண்டிருந்த கவிஞர் அவர்கள் 1972ம் ஆண்டு வெளியான பாடுமனமே கவிதைத் தொகுப்பை அவருக்கே காணிக்கை ஆக்கியுள்ளார்.

கன்னற் றமிழாடி
மன்னுங் கவிபாடி
வன்னப் பறவையென
உன்னிப் பவனிவர
என்னைத் தினம் விட்டுத்
தன்னந் தனியாக
என்றன் குடும்பத்தை
தன் கண்ணிமை போல
என்னே தவஞ் செய்தேன்
என்னைத் தினம் போற்றி
போன்னே யென காக்கும்
என்னார் மனமாமன்
போன்னர் இளையப்பா
வென்னுங் குணக்கன்றுக்
கென்னோர் கைமாறா
யிந்நால் காணிக்கை.

திருமதி கந்தவனம் அவர்கள் இளையப்பா சின்னம்மா தம்பதிகளின் சிரேஷ்ட புதல்வி. ஐந்து வயதில் அன்னை காலமானார். இரு சகோதரர்களும் சகோதரி ஒருவரும் உடன் பிறப்புக்கள். அருமைநாயகம் புத்பராணி தம்பதிகள் அம்பிகா என்ற மகனுக்கும், சகோதரி சரஸ்வதி சபாநாதனை மனம் முடித்து ராகுலன் என்ற மகனுக்கும் பெற்றோராயினர். கடைசித் தம்பி செல்வராசா சாந்தமலரைத் திருமணம் செய்தார். 04.02. 1989ல் தந்தையார் இளையப்பா காலமானார்.

இவருக்குக் கோபம் வந்த சமயங்களில் என்ன செய்வார்? பொல்லாத கோபம் முக்கு முட்ட வரும். ஆனால், அந்த நிமிடமே மறந்து விடுவார். சாதிக்க மாட்டார். நானென்றால், இலகுவில் மறக்க மாட்டேன். நாலைந்து நாட் செல்லும். பாடசாலையில் நல்ல அடி போடுவார். வீட்டில் ஒரு தடவையாவது கைநீட்டியது கிடையாது.

இவர் குடித்து வெறித்து.... ?

அவர் விரும்பினால் எங்கேயாவது பாட்டிகளில் எடுப்பார். வெறியாட்டமோ கும்மாளங்களோ இல்லை.

இவரது குண இயல்புகள் பற்றி....?

கரவு வஞ்சகம் இல்லாமல் எல்லோரிடமும் நல்லாகப் பழகுவார். இவருக்குப் பெரிய பெரிய ஆட்களையெல்லாம் தெரிந்திருந்தாலும் தனக்கென்று உதவிகள் எதனையும் கேட்க மாட்டார். ஆனால், எல்லோருக்கும் உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர். மிகவும் நேர்மையானவர் என்று என் காது படவே இவருடன் பழகியவர்கள் சொல்லியுள்ளார்கள். நகைச்சுவை உணர்வு மிக அதிகம் உடையவர்.

ஒருமுறை வதிரியில் ஒரு சூட்டத்திற்குச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. மழை கொட்டோ கொட்டென்று கொட்டிக் கொண்டிருந்தது. இருந்தும் சொன்ன சொல்லிற்காக வாடகைக் காரைப் பிடித்துக் கொண்டு அங்கு சென்றார். சூட்டம் நடக்கின்ற இடத்திற்குத் திரும்புகின்ற ஒழுங்கையில் வெள்ளம் நிரம்பி வழிந்ததால் காரை இறக்க முடியாது என்று சாரதி சொல்லி விட்டார். வீட்டிற்குத் திரும்பி சாரதிக்குக் காசைக் கொடுத்து அனுப்பி விட்டார். சூட்டத்திற்கு அழைத்தவர்கள் இவர் இப்படிக் கஷ்டப்பட்டதைக் கேள்விப்பட்டு கார் செலவை அனுப்பியிருந்தார்கள். சூட்டத்தில் பங்கு பற்றாத படியால் கார் செலவை அவர்கள் ஏற்பது சரியில்லை என்று காசை அவர்களுக்கே திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்.

சாத்திரங்கள் சகுனங்கள் பார்ப்பாரோ?

சாத்திரங்களில் இவருக்கு அதிகம் நம்பிக்கை இல்லை. ஆனால் சகுனங்களில் நம்பிக்கை உண்டு. ஒருமுறை காரைநகர் சிவன்கோவிலில் மணிவாசகர் விழாவிற்கு அழைக்க வந்திருந்தார்கள். முதலில் வீட்டிற்குள் நுழைந்தவரின் தலை கதவின் நிலையுடன் மோதிக் காயப்பட்டது. விழாவிற்கு வருவதாக ஒப்புக் கொண்டதும் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி. அவர்கள் போனதும் இக்கூட்டம் நடக்கும் போல் தெரியவில்லை என்று எனக்குச் சொன்னார். ஏன் என்று கேட்க சகுனத்தை விளங்கப்படுத்தி, அது சிவபெருமான் பாசை என்று முடித்தார். அந்த முறை கடும் மழை காரணமாக மணிவாசகர் பற்றிய சொற் பொழிவுகள் எதுவுமே அங்கு நடக்கவில்லை.

இலக்கிய உலகில் இவருடன் பழகியவர்கள் அநேகர்.....

அவர்கள் பற்றி....

யாழ் இலக்கிய வட்டத்திலிருந்து மதுரகவி நாகராஜன் யாழ்வாணன் முன்பு அடிக்கடி எமது வீட்டிற்கு வருவார்கள்.

கனக. செந்திநாதன் மாஸ்டர் எங்களுக்குச் சொந்தமும்தானே அவருக்கு இவரில் மிகுந்த விருப்பமும். அடிக்கடி எந்தநேரமும் வீட்டிற்கு வருவார். இரவினில் இவரைக் காணாமலே படுக்க மாட்டார். 12 மணிவரைக்கும் இவருடன் இருப்பார். ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை மாஸ்டர் வந்து இலக்கியத்தைப் பற்றிக் கதைத்துக் கொண்டிருப்பார். வி. பொன்னம்பலம் மாஸ்டர் வந்துள்ளார். ஸழநாடு கோபு அடிக்கடி வந்துள்ளார். காரை சுந்தரம்பிள்ளை, கே. டானியல் இப்படிப் பலர்..... சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். எந்த நேரமும் ஆட்கள் தான். தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர்களும் இவருக்கு நல்ல நண்பர்கள். முக்கியமாக உடுவில் எம். பி. தர்மலிங்கம் பலமுறை வீட்டிற்கு வந்துள்ளார்.

தென்னாபிரிக்காவில் உங்களது வாழ்வு பற்றிச் சொல்வீர்களா?

இவர் 1980ல் ஆபிரிக்காவிற்குச் செல்ல நேர்ந்தது. இவர் Transkei யில் இருக்கும் பொழுது 1984ல் அங்கே நாம் சென்றோம். அங்கே இவர் ஜம்பாவானாக எல்லோரும் மதிக்கத்தக்க மாதிரி இருந்தார். அங்கே தலைமை ஆசிரியரே இவரைத்தான் பெரியவராக நியமித்திருந்தார். எல்லாவற்றிற்கும் இவரைத்தான் முன்னுக்கு வைப்பார். தான் பேச வேண்டிய கூட்டங்களைக் கூட இவரிடம் விட்டுவிடுவார். அங்கே தங்குமிடம் இலவசம். ரான்ஸ்காய் மக்கள் பழகுவதற்கு நல்லவர்கள். நேச மனப்பான்மை மிக்கவர்கள். பிள்ளைகள் இருவரும் இந்தியாவில் அப்பொழுது படித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அதே சமயம் அங்கே வந்த வாரணாடம் அப்பா எப்பொழுதாவது அடித்தாரா?

அப்பா எப்போதாவது அடிச்சீங்களா என்று உரத்துக் கேட்ட வாரணன் பதிலேதும் இல்லாமல் போகவே சிறிது யோசித்து விட்டு அப்படி எனக்கென்றால் ஞாபகமில்லை என முடிக்கமுன் கவிஞர் அவர்களது பதில் வருகின்றது. ஒருமுறை அடித்தேன். அப்பொழுது பெடியன் ஆழவில்லை; அம்மாதான் அழுதா! அத்துடன் அன்றுடன் அடிப்பதில்லை.

இல்லை அப்பா பின்பு ஒருமுறை சயிக்கிள் ஓட்டப் பழகும் போதும் அடித்தீங்கள். பின்பு நாங்கள் பழகுவதில்லை. சின்ன வயதில் அப்பா கூட்டங்களுக்குப் போகும் பொழுது என்னையும் கூட்டிக் கொண்டு போகச் சொல்லி அடம் பிடிப்பேன். கூட்டிக் கொண்டு போவார். கூட்டத்தில் நித்திரை

யாகி விடுவேன். கொஞ்சம் வளர்ந்தபின் அப்பாவும் மற்றைய பேச்சாளர்களும் பேசுவதை உற்றுக் கேட்பேன். கவி அரங்கங்களும் கேட்டிருக்கின்றேன். யாழ் இலக்கிய வட்ட அலுவலகத்தைக் கூட்டித் துடைத்து உதவி செய்திருக்கின்றேன். அப்பா பள்ளிக்கூட பாடங்களை வீட்டில் எனக்குச் சொல்லித் தந்தார் என்று சொல்வதற்கில்லை. அப்படிச் சொல்லித் தருவதற்கு நேரமும் இருக்கவில்லை. எதாவது சந்தேகங்கள் இருந்தால் முதலில் அக்காவைத்தான் கேட்பேன். அவவுக்குத் தெரியாது போனால்தான் அப்பாவைக் கேட்பேன்.

நாங்களாகவே எல்லாவற்றையும் கற்றுத் தெளிய வேண்டும் என்பது அவரின் கருத்து. ஒரு வியாசம் எழுதித் தரச் சொன்னால் முதலில் நீ ஒன்றை எழுது அதை நான் திருத்தித் தருகிறேன் என்பார். ஒரு சொல்லுக்குப் பொருள் கேட்டால் அகராதியைப் பார் என்பார்.

விரும்பியதெல்லாம் அம்மாவே வாங்கித் தந்து விடுவா. அதனால் அப்பாவைக் கேட்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கவில்லை. எப்போதாவது அம்மா மெல்லமாகத் தட்டிக் கழித்தால் அப்பாவைக் கரைச்சல் செய்து ஒருமாதிரி வாங்கிவிடுவேன்.

சங்கீதம் மிருதங்கம் எல்லாம் படிக்க வைத்தார் அப்பா. இவற்றில் மேற்படிப்பை தொடர முடியவில்லை. பேச்சுப் போட்டிகளுக்காகச் சொல்லித் தந்துள்ளார். நாடகங்களில் பங்குபற்றவில்லை. வெட்க சுபாவம்தான் காரணம். எனக்கு தொழில் நுட்பத் துறையில் நாட்டம் இருப்பதைக் கண்டு சென்னைக்கு அனுப்பி அங்குள்ள மத்திய தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் படிக்க வைத்தார்.

அப்பாவிற்கு சமய பக்தி அதிகம். காலையும் மாலையும் கடவுளைக் கும்பிடுவார். நானும் சேர்ந்து அவருடன் கும்பிடுவேன். கோவில்களுக்கும் அழைத்துச் செல்வார். கந்தசஷ்டி விரத காலத்தில் வீட்டில் அப்பா கந்தபுராணம் படிப்பார். நான் பக்கத்தில் இருந்து கேட்பேன். அப்பா ஆபிரிக்காவிற்குச் சென்ற பின்பு அப்பா செய்த பணியை நான் தொடர்ந்தேன். அதாவது, கந்தசஷ்டி காலத்தில் கந்தபுராணத்தை நானே படித்து வந்தேன். அப்பொழுது எனது வயது 13. அப்பாவின் கவிதைகளை நிறையவே படித்திருக்கின்றேன். கீரிமலையினிலே, பாடுமனமே இரண்டும் எனக்கு நன்கு பிடித்தமானவை. பலமுறை படித்திருக்கின்றேன். அப்பாவும் சில பாட்டுக்களைச் சொல்லித் தந்திருக்கின்றார். சொல்லித்

தரும்போது ராகத்தோடு பாடிச் சொல்லித் தருவார். அக்காவும் நானும் அவர் சொல்லித் தந்தபடி பாடிக் கொண்டே திரிவோம். அப்பாவின் கவிதைகள் சங்கீதம் கலந்த கவிதைகள். அப்பா கவிதைகள் எழுதும் பொழுது ராகத்தோடு பாடிப் பாடி எழுதுவார்.

அப்பாவின் பேச்சு வன்மையையும் கவி அரங்கங் களைப் பற்றியும் பலர் பாராட்டுவார்கள். எனக்குப் பெருமையாக இருக்கும். இவற்றுடன் அப்பாவுக்கு ஓவியமும் நடிப்பும் பாட்டும் நன்கு வரும். பாடுவார் ஆனால் சங்கீதத்தை முறையாகப் படிக்கவில்லை. ஒருமுறை நான் கேட்டதற்கு எப்பவோ எங்கோ ஒருகிழமை மட்டும் சங்கீதம் படித்ததாகச் சொன்னார். எஸ். எஸ். சி. பர்ட்சையில் ஓவியத்தில் சித்தி பெற்றவர் எனது அப்பா.

நானும் இடைக்கிடை கவிதைகள் எழுதுவதுண்டு. பொதிகையில்தான் எனது முதற் கவிதை பிரசுரமாகியது. எனது கவிதைகளை சுஞ்சிகைகளில் பார்த்துவிட்டு அப்பா நல்லது என்றால் நல்லது என்பார். இல்லாவிட்டால் எதுவும் பேசுவதில்லை. நான் ஏதோ என் பாட்டுக்கு எழுதுகின்றேன். எழுது எழுது என அவர் ஒன்றும் தூண்டவில்லை.

கண்டாவில் அப்பாவின் பேச்சைக் கேட்டிருக்கின்றேன். முன்பு போல எடுப்பாக இல்லை. அப்பாவிடம் இன உணர்ச்சி அதிகம். தமிழ்மூத்தின் நிலையை எண்ணி ஏங்குவார். தமிழ் மக்களின் நிலையை உணர்ந்து கண்ணீர் சொரிவார்.

அவரது ஏராளமான ஆக்கங்கள் சேதமுற்ற எமது குரும்பசிட்டி வீட்டில் இருந்தன. அவரது படைப்புக்கள் அனைத்தையும் நூலுருவாக்க வேண்டும் என்பது எனது வெகு விருப்பம். எங்கே போனாலும் என்னையும் கந்தவனம் என்றுதான் கூப்பிடுவார்கள். அவ்வளவுக்கு அப்பாவின் பெயர் புகழ்பெற்றது.

தொடர்கின்றார் வாரணனின் இனிய மனவி துஷித்தா. எனது மாமா பற்றிச் சொல்வதானால்.....நிறைய...நிறையச் சொல்லலாம். ஆருயிர்க்கெல்லாம் அன்பு செய்வது என்பது அவரது கொள்கை. அவர் உலகத்துக்குள் குடும்பம் காண்பார். அதேபோல குடும்பத்துக்குள்ளும் உலகைக் காட்டுவார். வரும்வரை நல்லது செய்து கொண்டேயிருந்தால் போகும்வரை உடலில் உழைக்கத் தென்பிருக்கும் என்று அடிக்கடி சொல்லிக்கொள்வார். வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினர்களுடனோ அல்லது தொலைபேசியிலோ எனது மாமா உரையாடும் பொழுது விவசாயம் முதல் விஞ்ஞானம்வரை பேசக்கூடிய

அறிவாளர் என்பதை நன்கு அவதானித்துள்ளேன். என்னை இறக்கையடித்து இயல்பாகப் பறக்கவிடுவதில் அதிக ஆர்வம் காட்டுவார். அவரது எந்த நடவடிக்கைகளும் ‘சொரி’ மாமா என்று மனதுக்குள்ளும் சரிமாமா என்று வெளியிலும் சொல்லும் தர்மசங்கடத்தை எனக்குள் ஏற்படுத்தியதில்லை. தட்டிக் கொடுத்து வேலை வாங்குவது அவரது இனிமையான சாமர்த்தியம். “பிள்ளை நீங்கள் வத்தக் குழம்பு வைத்தால் அந்த ஒத்தக் குழம்பு முன் மத்தக் குழம்பு எதுவும் சுவைக்காது” என ஒருமுறை அவர் சொன்னதில் அன்று என்மனமும் அதனை அப்படியே இங்கு நான் சொல்வதில் இன்று உங்கள் மனமும் குதூகலிக்கும்தானே. என்னால் அவர் வாய்கும் - நலம்! அவரால் எனக்கு - வாய்க்கும் நலம்!! ஒய்வு நேரம் அவருக்கு இருப்பதில்லை! ஏனெனில் அதனை அவர் ஆய்வு நேரம் என மாற்றியிருப்பார்!!

மாமா - மாமி - என்னவர் - வாணி அக்கா - ருத்திரா அண்ணன் - கிருஷ்ணாக்குட்டி - வித்தியாக்குட்டி என இங்கு என்னைச் சூழ்ந்த உலகம் இனிமையானது. எனது அப்பா தர்மராஜா கொழும்பில் அரச வீட்டைமைப்புத் தினைக்களத்தில் பொறியியலாளராகக் கடமையாற்றுகின்றார். இங்கு எனது மாமா வைப் போலவே மாமியும் மிகவும் நல்லவர். என்மீது அன்பு வைத்திருப்பவர். எமது திருமணம் 19.11.1999ல் நடைபெற்றது.

கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களின் மகள் வாணியிடம் என்னென்ன கேட்டேன் என்பது அவரது பதில்கள் மூலம் அறியலாம். அம்மா தெல்லிப்பளை மகாஜனக் கல்லூரியின் பழைய மாணவி. நானும் அங்கேதான் படிக்க வேண்டும் என விரும்பியிருந்தா. அனுமதிப் பரீட்சையில்கூடத் தேறிவிட்டேன். ஆனால், அப்பா படிப்பிக்கும் பள்ளிக்கூடத்திலேயே நானும் படிக்க வேண்டும் என்ற விருப்பத்தில் வயாவிளான் மகாவித்தியாலயத்தில் என்னைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தார். அப்பா ஒரு இலட்சியவாதி.

மத்திய மகாவித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சிக்கு அப்பா நன்கு பாடுபட்டிருக்கின்றார். முக்கியமாக ராமசாமி மாஸ்ரர் அதிபராகவும் அப்பா உப அதிபராகவும் இருந்த காலத்தில் கல்விப் போதனையிலும் கலை கலாச்சார முயற்சிகளிலும் கட்டிட வசதிகளிலும் பெரும் வளர்ச்சி காணப்பட்டது.

அங்கே அப்பா பல நாடகங்களைத் தயாரித்து இருக்கின்றார். ஒரு நாடகம் புத்திமான் பலவான் என்று பெயர்.

அதில் நானும் நடித்திருக்கின்றேன். அது அகில இலங்கைப் பாடசாலைப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றது.

அங்கே அப்பா எனக்கு ஆசிரியராக இருக்கவில்லை. அவர் மேல்வகுப்புகளுக்கு முக்கியமாக ஏ. எல். வகுப்பு களுக்குப் படிப்பித்தார். நான் மேல் வகுப்பு வரும் காலத்தில் அவர் அதிபராக வேறு பள்ளிக்கூடம் போய்விட்டார்.

அப்பா கலை கலாச்சார விடயங்களில் மிகுந்த ஆர்வமும் நிறைய ஈடுபாடும் உடையவர் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். என்னை சங்கீதம், நடனம் எல்லாம் படிக்க வைத்தார். சங்கீதம் 5ம் கிரேட் வரை படித்தேன். எனது நடன அரங்கேற்றம் 13.10.78ல் யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடந்தேறியது. எனது நடன சங்கீத ஆசிரியர் திரு. ய. தொம்மைக்குட்டி அவர்கள். அரங்கேற்றத்திற்குத் துர்க்கா, துரந்தரி, தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள். பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் தம்பதிகளும் கல்விப் பணிப்பாளர் திரு. தி. மாணிக்கவாசகர் தம்பதிகளும் பிரதம விருந்தினர்களாகக் கலந்து கொண்டனர்.

பள்ளிக்கூடத்தில் அப்பா என்னைப் படிப்பிக்கவில்லை என்றாலும் வீட்டில் பாடங்கள் சொல்லித் தந்திருக்கின்றார். சந்தேகங்கள் வந்தால் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வேன். அப்பாவிடம் ஆலோசனை கேட்டும் விளக்கங்கள் கேட்டும் பலர் வருவார்கள். இலக்கியக் கலந்துரையாடல்களும் வீட்டில் நிகழும். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் நானும் பக்கத்தில் இருந்து கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டவை பல.

அப்பா இலங்கை வானொலியில் பல தடவைகள் பிரசங்கங்கள், சொற்பொழிவுகள் செய்திருக்கின்றார். பேசுவதற்குமுன் அப்பேச்சுக்களை என்னைக் கொண்டு திருப்பி எழுதிவிப்பார். அப்படி எழுதுகின்றபோதும் நான் பலவற்றைக் கற்றிருக்கின்றேன். அப்பா எழுதும்போது மிக வேகமாக கிறுக்கிக் கிறுக்கி எழுதுவார். அவரின் கிறுக்கல்கள் என்ன வென்று எனக்குத்தான் தெரியும். அப்பா சமஸ்கிருதமும் படித்தவரோ என அவரின் கிறுக்கல்களைப் பார்த்துவிட்டு அம்மா என்னிடம் கேட்டது இப்பவும் எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. வானொலிப் பேச்சுக்களுக்குத் தான் ஆயத்தம் செய்வார். மற்றைய சூட்டங்களுக்குச் சும்மா போய் பேசி விடுவார்.

அதிகமான சூட்டங்கள் இரவில் நடைபெறுவதால் அப்பா என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு போவதில்லை. தம்பியைக்

சூட்டிக் கொண்டு போயிருக்கின்றார். இருப்பினும் அப்பா பாடசாலையில் பேசிய பேச்சுக்களைக் கேட்டிருக்கின்றேன். குரும்பசிட்டியில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவுக்குப் போயிருக்கின்றேன். மிக அழகாகப் பேசவார். தமிழ் தங்கு தடையின்றி வரும். வித்தியாசம் வித்தியாசமாகப் பேசவார். சில பேச்சுக்கள் ஹாஸ்யமானதாக இருக்கும். சில பேச்சுக்கள் சீரியஸாக இருக்கும். எப்படிப் பேசினாலும் சொல் உச்சரிப்பு இவரது சிறப்பு அம்சம்.

அப்பா இந்தியாவில் படிக்கின்ற பொழுதே பெரிய பேச்சாளராக இருந்திருக்கின்றார். இவர் வைத்திருந்த இரண்டு முன்று Autographsல் இவரது இந்நிய நண்பர்களும் ஆசிரியர்களும் இவரது பேச்சு வன்மையைப் பாராட்டி எழுதி இருந்தார்கள்.

அப்பா போல் நானும் பேசிப் பல போட்டிகளில் பரிசுகள் பெற்றிருக்கின்றேன்.

அப்பா என்னையும் கலைத்துறையில் ஈடுபடுத்தவே விரும்பினார். தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியைப்போல் நீ பெரிய அறிவாளியாகவும் பேச்சாளியாகவும் வரவேண்டும் என்று அடிக்கடி சொல்வார். ஆனால் அம்மா நான் மெடிசின் படித்து டாக்டராக வரவேண்டும் என்று விரும்பினார். இருவரது ஆசைகளையும் நிறைவேற்றவில்லை. 1983க் கலவரம் தான் காரணம். நான் 84ல் இந்தியாவிற்குச் சென்றேன். அங்கு B.Sc படித்து முடித்தேன். மைக்கர் பல்கலைக் கழகத்தில் M.Sc படிக்க ஆரம்பித்த நாட்களில் கண்டா வந்தேன். இப்பொழுது இங்கு Accountancy செய்து வருகின்றேன்.

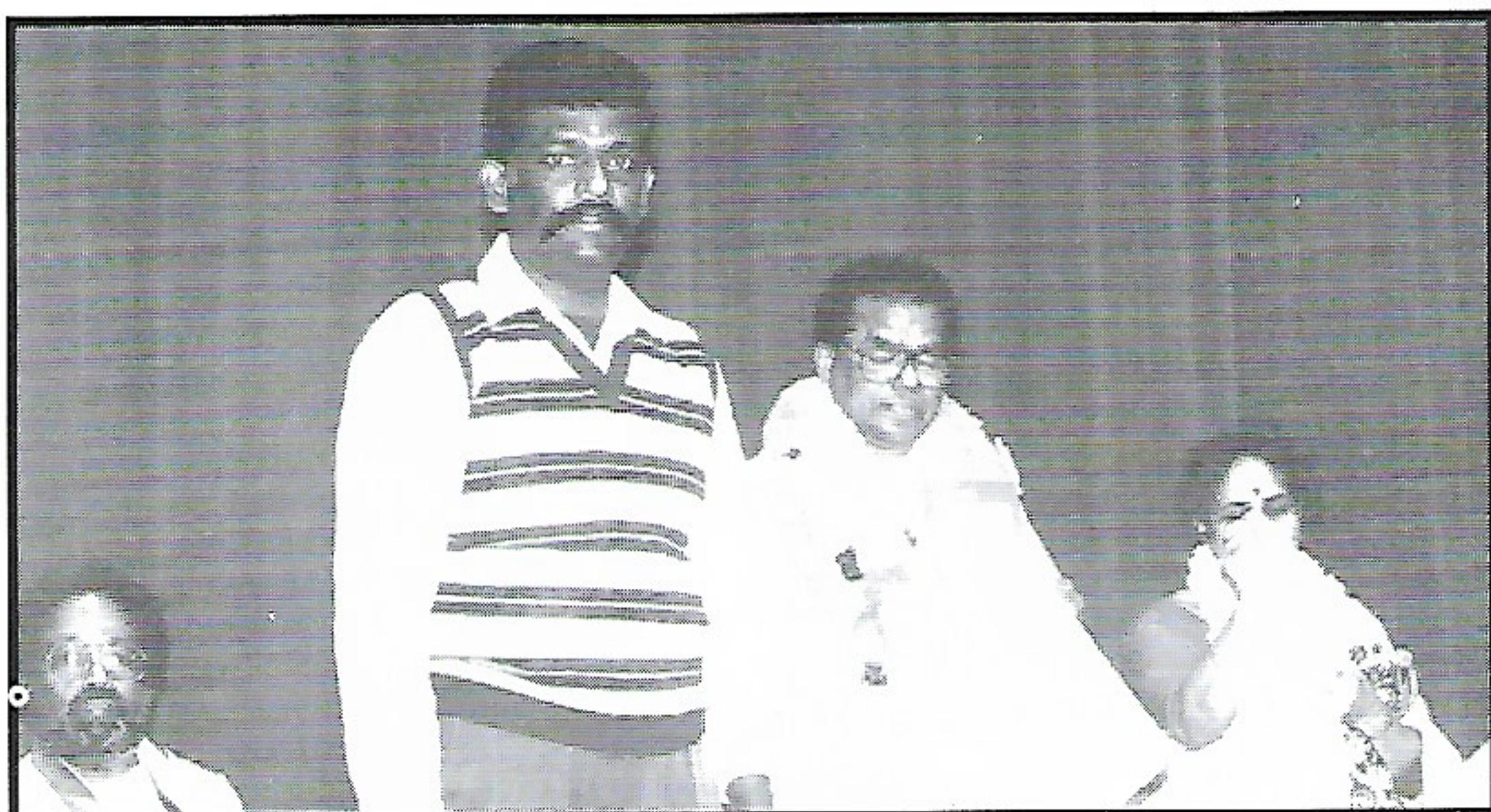
இலக்கிய முயற்சி பற்றியா? அதுபற்றி நான் என்ன நினைக்கிறது? அது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதானே. இப்பொழுதும் அப்பா எழுதிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றார். தமிழர் தகவல், பொதிகை, சுவடுகள், தாயகம், யேர்மனி ஈழமணி, லண்டன் ஈழகேசரி ஆகியவற்றில் தொடராக எழுதுகின்றார். அந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க எழுதுகிறதாகச் சொல்லுவார். தேமதுரம் வானோலிக்காகவும் நேருக்கு நேர் என்ற பேட்டிப் பகுதியையும் செய்து வருகின்றார்.

மற்றும்படி இயற்கைத் தமிழ் என்ற ஒரு புதிய நாலும் ஆக்கிக் கொண்டிருக்கின்றார். வசனம் அல்ல கவிதையில்தான்.

ஆம்! அவருக்கு மகளாகப் பிறந்ததையிட்டு எனக்குப் பெருமைதான். எனது பரதநாட்டிய அரங்கேற்றத்தின்போது

பேராசிரியர் கலாநிதி கா. சிவத்தம்பியுடன்

கவிஞரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதி அவரிடம் சமர்ப்பிக்கும் திரு. எஸ். ஜெகதீசனுடன்

சென் கத்பேட்ஸ் கல்லூரி (தென் ஆபிரிக்கா) ஆசிரியர்களுடன்

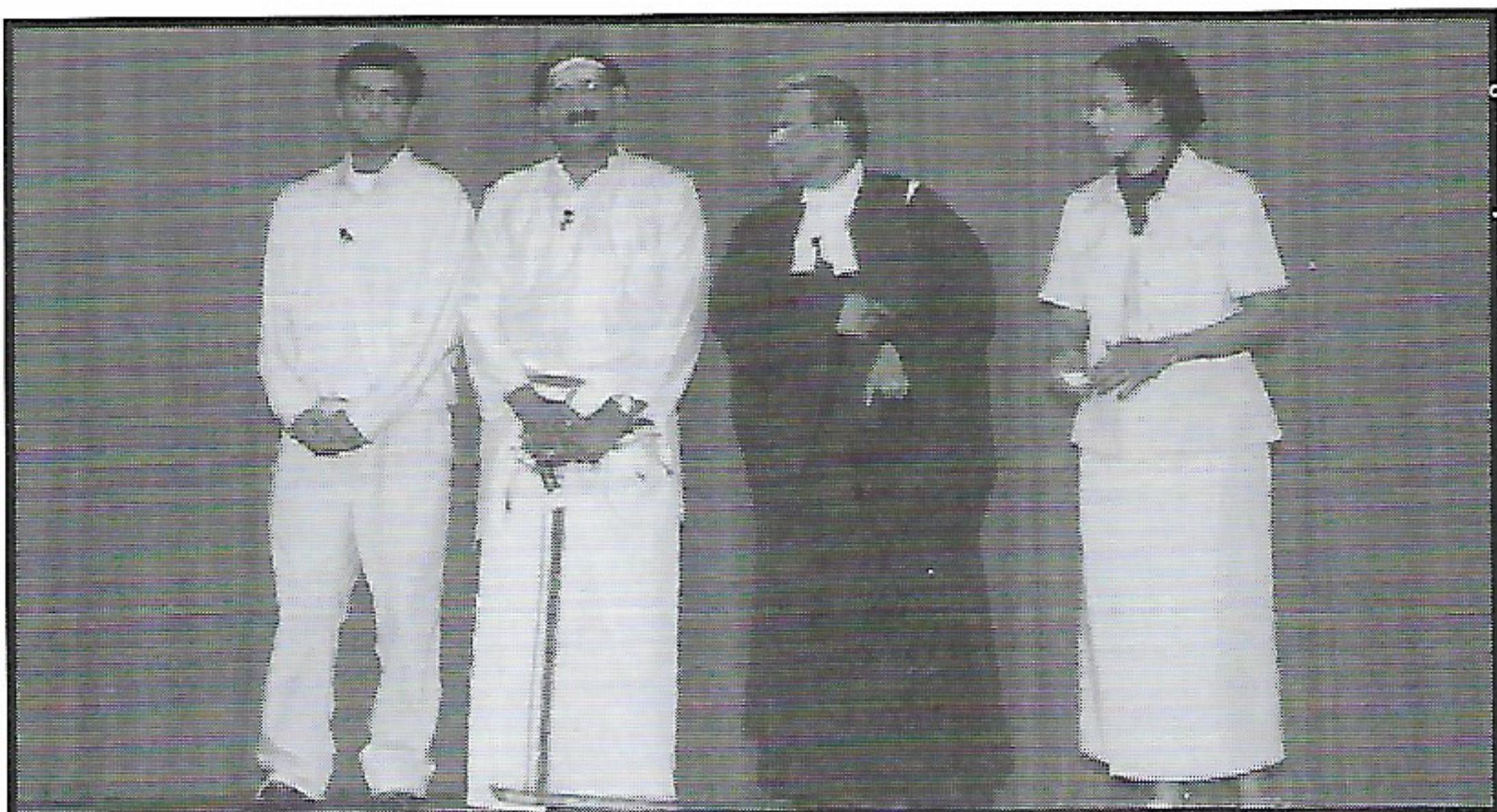
குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபை வருடாந்தக் கூட்டம் ஒன்றில்

"தமிழர்தகவல்" விருது பெறுதல்

நண்பர்கள் திரு. எஸ். திருச்செல்வம்
திரு. ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கம் ஆகியோருடன்

மகாஜனக் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் ஆண்டு விழாவில் (2001) அரங்கேறிய விவாகரத்து வழக்கு நாடகத்தில்

கவிப்பேரரச வெரமுத்துவுடன்

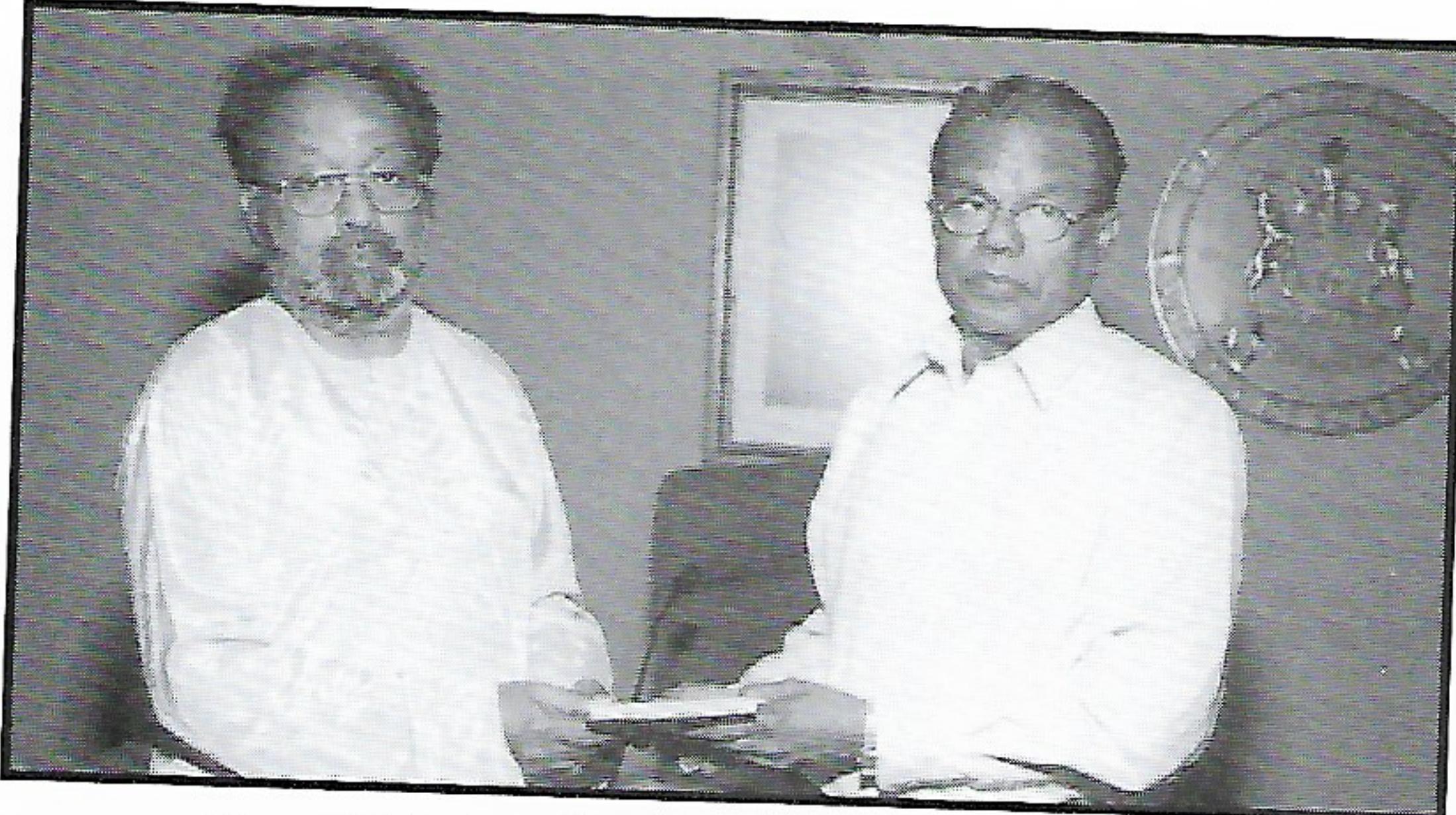
ஜேர்மனியில் எழுத்தாளர் கெளரவம் (1995)

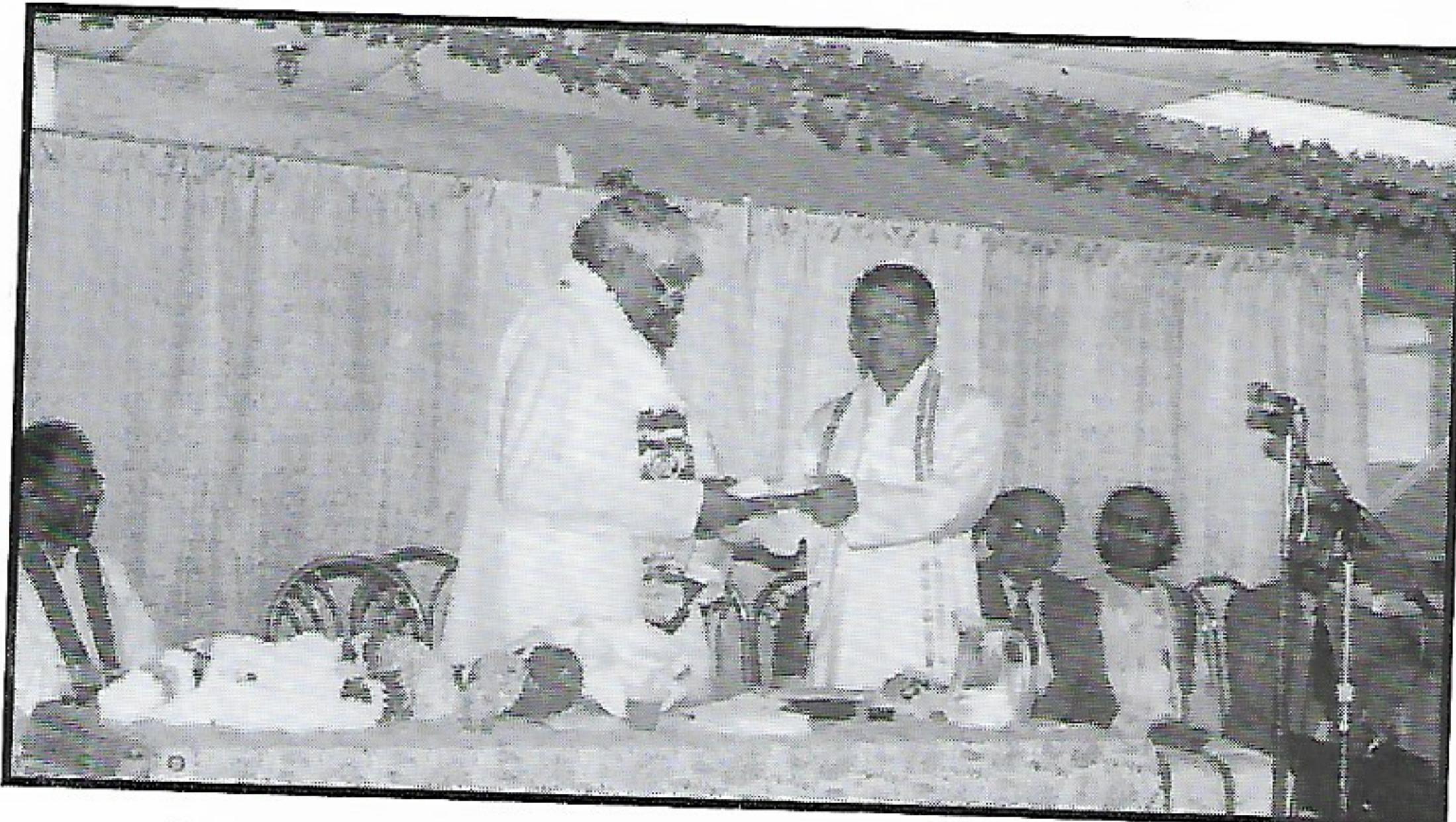
கவிஞர் தொழில் புரிந்த Upper Canada கல்லூரி அதிபர்
திரு. Douglas Blakey அவர்களுடன்

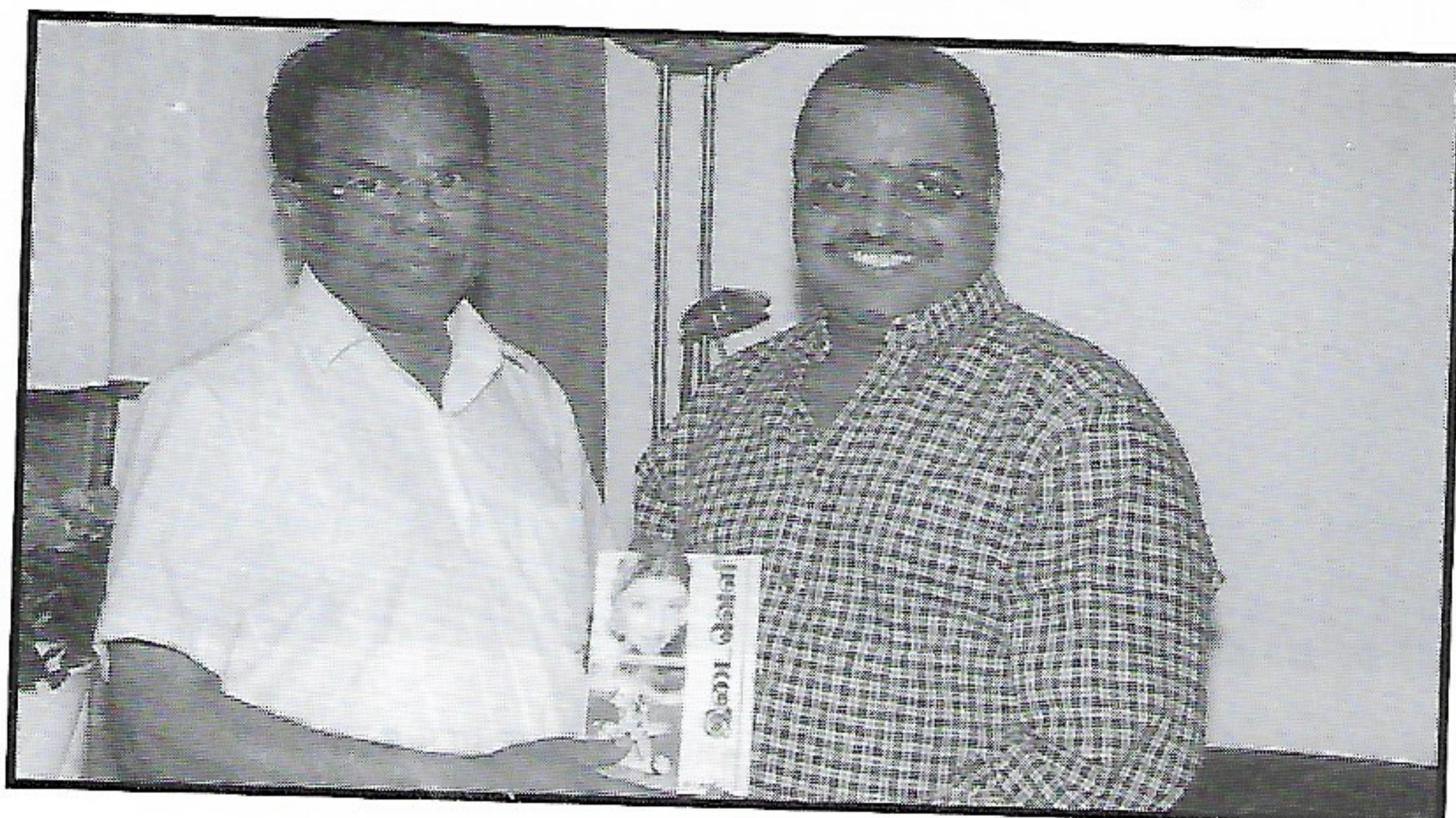
பேரப்பிள்ளைகள் கிருஷ்ணா, வித்தியா ஆகியோருடன்
திருமதி. தவமணி கந்தவனம்

சைவப்பெரியார் திரு. நா. சிவலிங்கத்துடன்

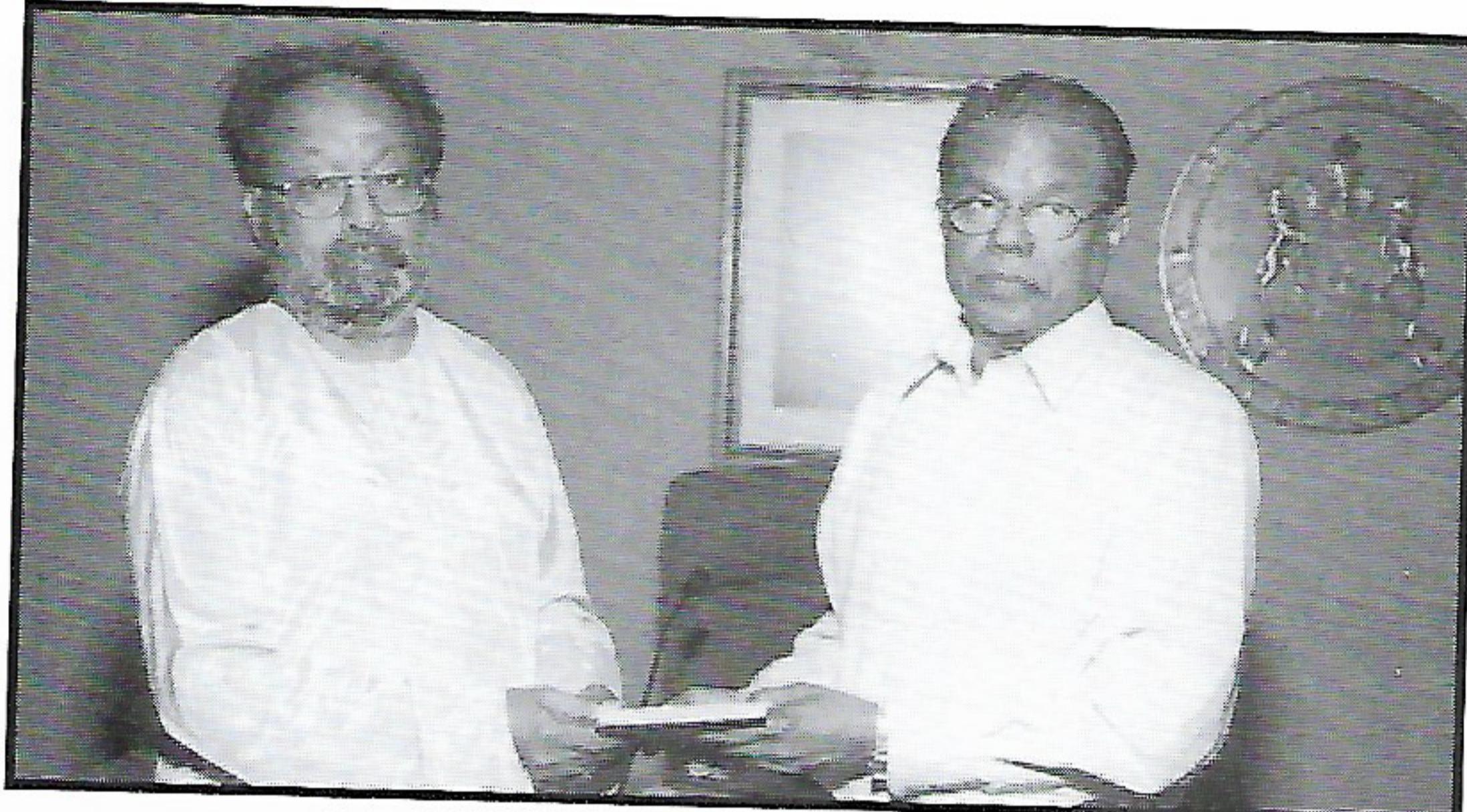
அதிபர் திரு. பொ. கனகசபாபதியின் மணிவிழாவில்

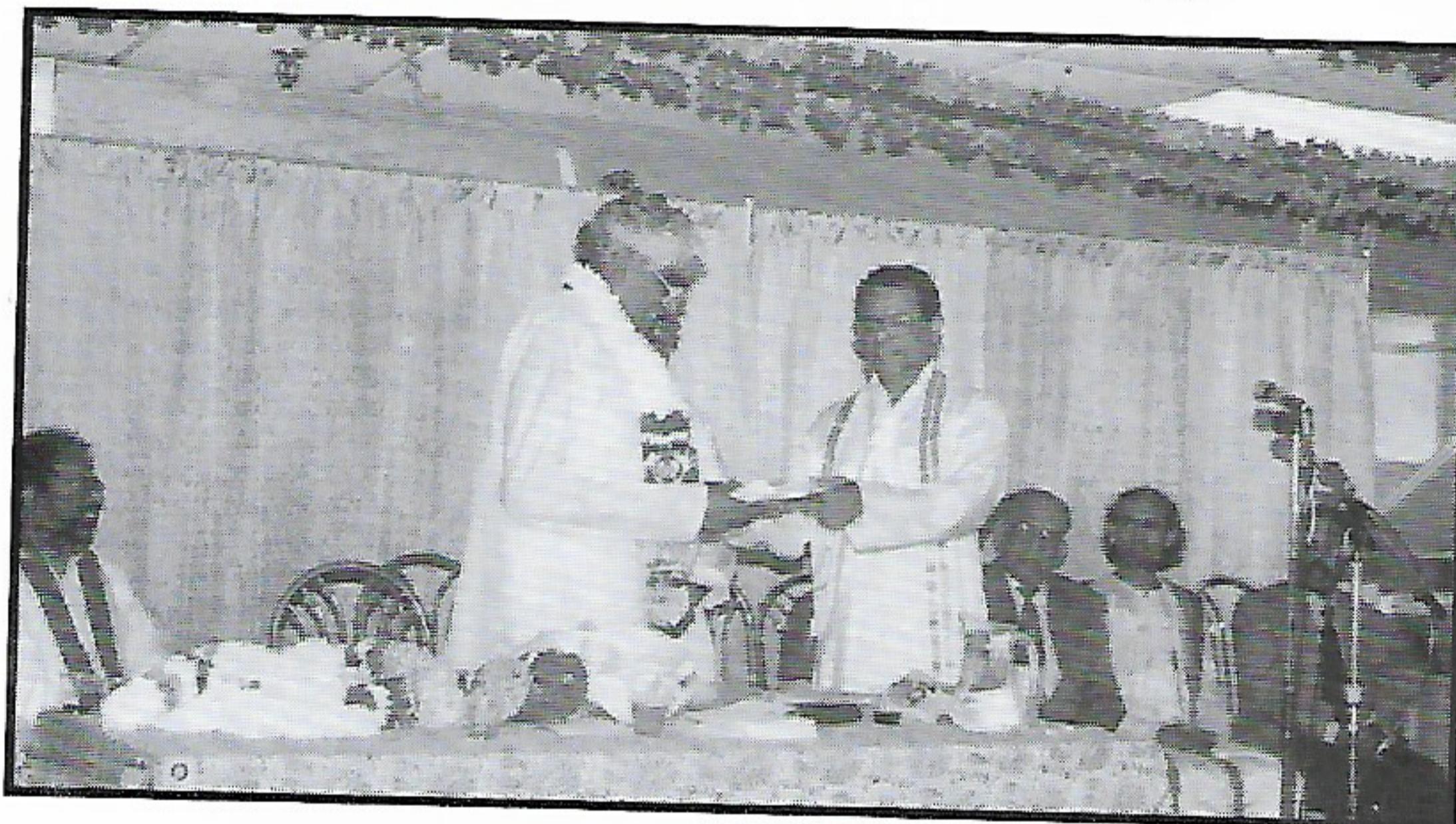
டாக்டர் சீர்காழி கோ. சிவசிதம்பரத்துடன்

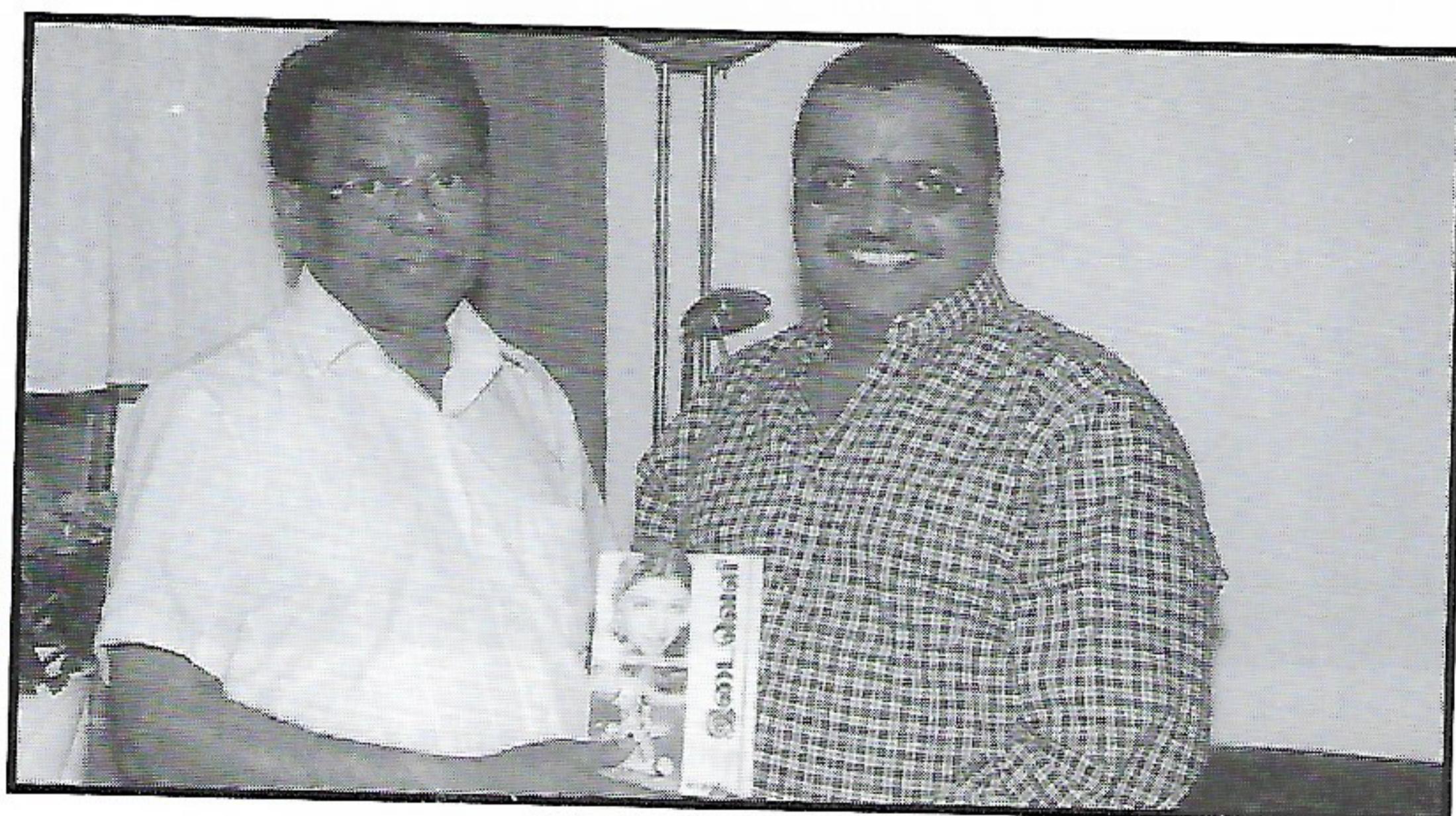
குடும்ப நண்பர் திரு. மாணிக்கவாசகருடன்

சைவப்பெரியார் திரு. நா. சிவலிங்கத்துடன்

அதிபர் திரு. பொ. கணகசபாபதியின் மணிவிழாவில்

டாக்டர் சீர்காழி கோ. சிவசிதம்பரத்துடன்

அப்பாவின் பெருமையைச் சொல்லித்தான் என்னை எல்லோரும் வாழ்த்தினார்கள். பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளை மாமா ‘அப்பாவின் கவிச்சுவை போல இனிமை சூரப்பதாக’ என வாழ்த்தினார். இந்தப் பாடலைப் பாருங்கோ. இது புலவர் மா. பார்வதிநாதசிவம் மாமா அவர்கள் பாடியது:

பண்பென்னும் பேராறும் பாவென்னும் ஓராறும்
பாரார் போற்றும்

நண்பென்னும் நல்லாறும் வந்து புக நனிவிளாங்கும்
கடலே போல்வான்

அன்பென்னும் ஆயுதத்தால் அவனியெல்லாம்
தனதாக்கும் ஆற்றல் மிக்கோன்
போன்னென்னும் நெஞ்சத்தோன் கந்தவனம்
எனும்தாயோன் புதல்வி வாழி!

அப்பாவின் அன்பில் மட்டுமல்ல அவர் புகழின் நிழலிலும் நாங்கள் வளர்ந்து வருகின்றோம்.

வாணியின் கணவர் இரா. உருத்திரா Celestica நிறுவனத்தில் கணணிப் பொறியியலாளராகப் பணிபுரிகின்றார். அவரது மாமா பற்றிய அவரது அபிப்பிராயம் எப்படி என்று பார்ப்போமா?

எனக்கு எனது மாமாவிடம் பிடித்த அம்சம் அவர் ஒரு பல்துறை அறிஞர் என்பதே! நான் சார்ந்த கணணித்துறை பற்றியும் அவருடன் பேசலாம். அவர் தேர்ந்த கவிதைத் துறை பற்றியும் அவருடன் உரையாடலாம். இலக்கியத்திலிருந்து இன்டர்நெட்வரை விதம் விதமாகவும் அழகாகவும் அறிவு பூர்வமாகவும் எனது மாமா கருத்துப் பரிமாறுவதில் வல்லவர் என்பது எனக்கு மிகவும் பெருமையாகவும் நிறைவாகவும் உள்ளது. அதிதீவிரமான விஷயங்கள்கூட இலகு தமிழில் சுவாரசியமாக அவரிடமிருந்து தயங்காமல் தடுமாறாமல் தாவிக் குதித்து இதயத்தை வருடும். எனது மாமாவின் எழுத்தோவியங்களை அடர் தகடாக (CD), வெளியிடுவது பற்றி ஆராய்ந்து வருகின்றேன். அவரிடம் நான் கற்ற பாடம் வாழும் போதும் வாழ்வது - வாழ்ந்து முடிந்த பின்னும் வாழ்வது! பன்முகப் பண்புகள் கொண்ட உத்தமர் அவர். எமது திருமணம் 19.05.1996ல் நடைபெற்று.

உருத்திரா - வாணி தம்பதிகளுக்கு இதுவரை இரு பிள்ளைகள். முத்த மகனுக்கு கிருஷ்ண எனவும் இளைய மகனுக்கு வித்தியா எனவும் பெயரிட்டுள்ளார்கள்.

வித்தியா தனது அம்மாவின் அம்மாவும் அப்பாவும்

இருந்த கதிரைகளைச் சுற்றிச் சுற்றித் தவழ்ந்தும் மெல்ல மெல்ல நடந்தும் விளையாடிக்கொண்டிருந்தார்.

கிருஷ்ணா தனது தாத்தாவின் மடியிலேறி கழுத்தைக் கட்டிப்பிடிப்பதும் பின்னர் ஓடிப்போய் தொலைக்காட்சி பார்ப்பது மாக இருந்தார். அவ்வப்பொழுது தனக்கு ஏற்படும் சந்தேகங்களைத் தாத்தாவிடம் கேட்டுப்பெற்ற நல்ல பதில்களால் மகிழ்ச்சியை முகத்தில் படரவிட்டார். தமிழும் - ஆங்கிலமும் தெரிந்த கிருஷ்ணாவிடம் தாத்தாவில் விருப்பமா எனக்கேட்டேன். My Ampa is my sweet. எனக்குப் பிடித்த இனிப்பு என் அம்பா. கிருஷ்ணாவின் பதில்கூட சென்றியூவா? ஷைக்ஸவா? புலிக்குப் பிறந்தது மட்டுமல்ல அதற்குப் பிறந்ததும் புலிதான்!

கந்தவனம் மாஸ்டர் அவர்களிடம் ஒரு கேள்வி அவரது குடும்பம் பற்றிக் கேட்டு வைப்பது நியாயமாகப் பட்டது.

இவர்கள் விட்டகுறை தொட்டகுறை பற்றிச் சொல்லவா என்றவாறே ஆரம்பித்தார்.

எனது பால பருவத்தே எனது அன்னையையும் தந்தையையும் இழந்து விட்டேன். ஆனால் அந்தக்கவலை என்மீது படியாமல் வாஞ்சையுடன் வளர்த்து ஆளாக்கியவர்கள் எனது தாய் மாமன் தம்பாப்பிள்ளையும் மாமி சின்னம்மாவும் தான். அடுத்த பிறப்பு இருக்குமானால் இவர்களுக்கு மகனாகப் பிறந்து சீரோடும் சிறப்போடும் பராமரிக்க வேண்டுமென்பது எனது விருப்பம். கல்யாணமான பின்னர் எனது குடும்பத்தைக் கண்காணித்தவர் எனது மனைவியின் தகப்பனார் இளையப்பா. எனது குடும்பத்தை திறம்பட நிர்வகித்தவர் எனது அருமை மனைவி. இவர்களை நான் அடைய என்ன தவம் செய்தேனோ? வீட்டில் குனிந்து ஒரு சிறு கடுகுகூட இதுவரை எடுத்துக் கொடுத்தறியேன். மாப்பிள்ளையாக அவர்களது வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தது இன்னும் எனக்கு ஞாபகத்தில் இருக்கின்றது. நுணாவில் மக்கள் சகலரையும் பஸ்களில் ஏற்றிக்கொண்டு சென்று இறக்கினேன். கல்யாணப் பந்தல் முட்டி வழிந்தது. தலை நிறைய முடியுடனும், பெரிய கண்களுடனும் திகழ்ந்ததாக எமது திருமணத்தின்பின் எனது மனைவி தெரிவித்தா. பின்னர் திருமண எழுத்திற்கு, “என்னடி பீ. ஏ. படிச்சவர், அசல் தமிழ் வாத்தியார் மாதிரி வேட்டி சால்வை யுடன் வந்திருக்கின்றார்” என சிநேகிதிகள் தன்னைப் பார்த்துக் கேலி பண்ணியதாகக் கூறிய எனது மனைவி என்றாலும் பொருத்தமாகத்தான் இருந்தது என்றும் சொன்னதாக ஞாபகம். சம்பளம் முழுவதையும் என்றும் மனைவியிடமே கொடுத்து

விடுவேன். ஆனால் கேட்கும் பொழுதெல்லாம் தரவேண்டும். காசு எல்லாம் முடிந்துவிட்டது என்றால் கோபம் வரும். கோபம் வந்தால் கண்கள் இன்னும் பெருக்குமாம் என்று மனைவி கூறியிருந்தாரா? அது எல்லாம் ஒரு நடிப்புத்தான்.

நான் பெரும்பாலும் வீட்டிலேயே நிற்பதில்லை. காலையில் பாடசாலைக்குப் புறப்பட்டால் மாலையில் வருவேன். வந்ததும் முகம் கழுவி உடுப்பை மாற்றிக்கொண்டு சூட்டங்களுக்கோ அல்லது வேறு கல்வி சம்பந்தமான அலுவல்களுக்கோ புறப்பட்டு விடுவேன். மீண்டும் திரும்பி வர இரவு பத்துப் பதினொரு மணியாகிவிடும்.

வீட்டில் இருக்கிறேன் என்று அறிந்தால் இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் மாஸ்டர் வந்திருந்து கதைத்துக் கொண்டிருப்பார். அல்லது ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை மாஸ்டரோ வெற்றிமணி பத்திரிகை ஆசிரியர் மு. க. சுப்பிரமணியம் மாஸ்டரோ வருவார்கள்.

கலவித் துறையும் இலக்கிய உலகமும் எனது இரு கண்கள் எனலாம். பகலில் பாடசாலை. இரவில் இலக்கியம். இலக்கிய நண்பர்கள் என்றால் வீட்டில் பெரு வரவேற்பு இருக்கும்.

எந்தநேரமும் எதுபற்றியாவது சிந்தித்துக்கொண்டே இருப்பேன். எழுதும் பொழுது குழப்பினால் கோவிப்பேன். எனது இலக்கிய குடும்பம் மிகவும் பெரியது. நான் மனதால் பூஜிப்பது. மலையக இலக்கியக் குடும்பம், யாழ் இலக்கிய வட்டக் குடும்பம், பண்டித வர்க்கக் குடும்பம், பல்கலைக் கழகம் சார்ந்த குடும்பம், நாடகக் குடும்பம், பத்திரிகைக் குடும்பம், நூல் வெளியீட்டுக் குடும்பம், ரசிகர் குடும்பம் எனப் பல பெரிய பிரிவுகளை உடையது. அங்கு அழகு இருந்தது; கவர்ச்சி இருந்தது; இனிமை இளமை எல்லாமே இருந்தன. ‘இலக்கிய உறவு’ என்று ஒரு நூலை எழுதி வருகின்றேன். எனது இதயத்தில் அங்கம் வகிக்கும் என் இனிய இலக்கிய உலகத்தினர் அதில் கதை பேசுவர்.

கந்தவனம் மாஸ்டர் அவர்கள் தன்னை மறந்து அவர்கள் ஓவ்வொருவரைப் பற்றியும் அழகாகச் சொல்லிக் கொண்டே போகின்றார். அடேயப்பா! இலக்கியம்தான் எவ்வளவு இனிமையானது! இலக்கியவாதிகள் எவ்வளவு அற்புத மானவர்கள்!! அவரது இதயத்தில் இடம் பிடித்தவர்களின் பட்டியல் மிக நீண்டது. அவ்வளவு பேரையும் சொல்லி மாளாது. வாக்காளர் பதிவேடு போலாகி விடக்கூடாது எனப் பட்டதினால் அவர்களில் ஒருசிலரை நாழும்தான் சந்திப்போமே.

மலையக்க் குடும்பம்

சொக்கநாதன், ஈழவாணன், இரா. சிவலிங்கம், திருச்செந்தூரன், சக்திபாலையா, ஜெயம், தமிழோவியன், வழுத்துதூர் ஒளியேந்தி, மலைத்தம்பி, ஈழக்குமார், தெளிவத்தை ஜோசப், கார்மேகம்.

யாழ் இலக்கிய வட்டக் குடும்பம்

இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன், காரை சுந்தரம் பிள்ளை, ஜயாத்துரை, மதுரகவி நாகராஜன், கல்வயல் குமாரசாமி, செம்பியன் செல்வன், செங்கை ஆழியான், சொக்கன், குறுமகள், கே. வி. நடராஜன், யாழ்வாணன், சிவசம்பு, பார்வதி நாதசிவம், மயிலங்கூடலூர் நடராஜன், உமாமகேஸ்வரன், ஆ. சிவநேசச்செல்வன், எஸ். பொன்னுத் துரை, மகாகவி உருத்திரமுர்த்தி, தேவன் யாழ்ப்பாணம், ஏ. ஜே. கனகரட்னம், ராசநாயகன், ச. விநாயகரத்தினம்.

நாடகக் குடும்பம்

சானா சண்முகநாதன், K.K.V. செல்லையா, ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை, கே. எம். வாசகர், எஸ். நடராஜா, மார்க்கண்டு, கந்தசாமி, கோபிநாத், குழந்தை சண்முகலிங்கம், தாசீசியஸ், சுந்தரலிங்கம், ஹரிஹரசர்மா, சுந்தரமுர்த்தி மாஸ்டர்.

பத்திரிகைக் குடும்பம்

ராஜ அரியரத்தினம், சிற்பி சரவணபவன், எஸ். எம். கோபாலரத்தினம், சசிபாரதி சபாரத்தினம், பாமாராஜ கோபால், எஸ். ஜெகதீசன், சிவகுருநாதன், எஸ். திருச்செல்வம், வெற்றிமணி மு. க. சுப்பிரமணியம், வரதர், எஸ். செல்லத்துரை.

நூல் வெளியீட்டுக் குடும்பம்

எம். ஏ. ரஃமான் (அரசு வெளியீடு), மு.சபாரத்தினம் (தனலக்குமி), முத்தையா(தனலக்குமி), சதாசிவம்(தனலக்குமி), கே. பாலச்சந்திரன் (வீரகேசரி), திரு. சச்சிதானந்தம் (காந்தளகம்) மார்க்கண்டு (நுணாவிலூர் தமிழ் மன்றம்), சிறீதரன் செல்வநாயகம் (விவேகா அச்சகம்), சிவ முத்துலிங்கம் (இந்து சமயப் பேரவை).

முதறிஞர் குடும்பம்

பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை, பண்டிதர் இ.நமசிவாயம், சம்பந்தன், புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, K.S. நடராஜா, F.X.C. நடராசா, வட்டுக்கோட்டை மு. இராமலிங்கம், த. சண்முகசுந்தரம், தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, கதிரேசர்பிள்ளை, சங்கரப்பிள்ளை, வித்துவான் சுப்பையா, வித்துவான் ஆறுமுகம், சு. வேலுப்பிள்ளை, க.பொ. ரத்தினம், சச்சிதானந்தன், க. ந. வேலன், கா. சி. குலரத்தினம், பண்டிதர் வீரகத்தி.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் குடும்பம்

கே. டானியல், இ. முருகையன், இ. சிவானந்தன், சில்லையூர் செல்வராஜன்.

பல்கலைக் கழகக் குடும்பம்

சு. வித்தியானந்தன், சிவத்தம்பி, கைலாசபதி, மென்னகுரு, சண்முகதாஸ், சித்திரலேகா, சபா ஜெயராசா, ந. சுப்பிரமணியம், ச. விநாயகமுர்த்தி

கனடா கலை இலக்கிய குடும்பம்

கதிர் துரைசிங்கம், குரு அரவிந்தன், கலைவாணி ராஜகுமாரன், செல்லையா செந்திலாதன், லோகேந்திரலிங்கம், சிவா சின்னத்தம்பி, அனலை இராசேந்திரம், தீவகம் இராஜலிங்கம், திருமதி பவானி தர்மகுலசிங்கம், த. சிவபாலு, சின்னனயா சிவநேசன், சிவ. முத்துவிங்கம், முருக. வே. பரமநாதன், கு.வி. மகாலிங்கம், இ. பாலசுந்தரம், பொ. கனகசபாபதி.

புலம்பெயர்ந்த நண்பர்கள் குடும்பம்

(இங்கிலாந்து) டாக்டர் இந்திரகுமார், ஐ.தி. சம்பந்தன், பேராசிரியர் கோபன் கோபாலபிள்ளை, சிவ தணிகாசலம், முல்லை அழுதன்

(ஜேர்மனி) மு.க.சு. சிவகுமாரன், த. புவனேந்திரன், இந்து மகேஷ், எழிலன்

(அவஸ்திரேலியா) மாத்தளை சோமு, கவிஞர் அம்பி,

(அமெரிக்கா) ராம் மோகன்

(மலேசியா) சரஸ்வதி அரிகிருஷ்ணன் தம்பதிகள், கவிஞர் பெ. மு. இளம் வழுதி

கவிதை வனம்

கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் மேடை ஏறுகின்றார். மேடைக்கே ஒரு கம்பீரம் ஏற்பட்டுவிட்டதோ? அவரைத் தொடர்ந்து நான்கு கவிஞர்கள். காரை சுந்தரம்பிள்ளை, இ. நாகராஜன், கல்வயல் வே. குமாரசாமி, வே. ஜயாத்துரை.

கந்தவனம் எழும்புகின்றார்.

கவியரங்கம் ஆரம்பமாகப் போகின்றது.

அன்பர்களே! நன்பர்களே! ஆன்ற பெரும் அறிஞர்களே!

எடுப்பான குரல் ஓலிபெருக்கியில் இதமாக விழுகின்றது. எங்கும் நிசப்தம். கொடுக்கப்பட்ட தலைப்பு ஒரு கதையாக விரிகின்றது.

சபையில் ஆர்வம் வளர்கின்றது.

நகைச்சுவைக் குண்டுகள் சபையில் சிரிப்பால் வெடிக்கின்றன.

எல்லோருக்கும் விளங்கக்கூடிய எனிய பதங்கள்.

கேட்கக் கேட்கச் செவிக்கு இன்பம்தரும் இனிய ஒசை நயம். அட்சர சுத்தியான உச்சரிப்பு. நாடகப் பணியில் ஏறி இறங்கும் தொனி. சூடவே உடலும் வளைந்து நிமிர்ந்து நடிக்கின்றது.

இடையிடையே சிரிப்பொலிகள்; கைதட்டல்கள்.

இவர் பாட்டு முடிகின்றது. மற்றைய கவிஞர்களை அழைக்கின்றார். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு அழைப்புக் கவிதை. ஒவ்வொருவரும் பாடி முடிய பாட்டினாலேயே குறிப்பு சொல்கின்றார் கந்தவனம். பின்னர் முடிப்புக் கவிதை.

ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பாணி. நாகராஜன் கவிதைகளில் சிரத்தையும் வேகமும், சுந்தரம்பிள்ளை நகைச்சுவையை அள்ளித் தெளித்தார். குமாரசாமி குமுறினார். ஜயாத்துரை ராகத்தோடு பாடினார்.

ஒரு மணித்தியாலம் எப்படிப் போயிற்று என்பதே தெரியாமல் பறந்துவிடுகின்றது. இன்னும் பாடமாட்டார்களா எனச் சபையோர் ஏங்கிநிற்கக் கவியரங்கம் முடிவுற்றது.

இளவாலை மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயத்தில் நடைபெற்ற பொங்கல் விழா கவியரங்கு ஒன்று பற்றி முன்பு நான் எழுதி ஈழநாட்டில் வெளிவந்ததில் ஒரு பகுதிதான் இது.

கவியரங்கம் தமிழர் மத்தியில் பிரபல்யம் அடைவதற்கு கவிஞர் கந்தவனமே பிரதான காரணகர்த்தா என்பது எனது

கருத்து. ஆயினும், கவிஞர் அவர்கள் இதனை முற்றாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. தானும் தனது சூட்டமும் என்றார். சூட்டம் என்று அவர் குறிப்பிட்டது இ. நாகராஜன், காரை சுந்தரம்பிள்ளை, வே. குமாரசாமி, வே. ஜயாத்துரை ஆகிய கவிஞர்களைத்தான். அவர்களிடம் ஒரு நெருக்கம் இருந்தது. ஒரு பிணைப்பு இருந்தது. கவிஞர் அவர்களது இலக்கிய முயற்சி சார்ந்த வரலாற்றை நோக்குகையில் கவியரங்கம் அவருடன் பிரயாணம் செய்திருப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

மலைநாட்டில் அவர் இருந்தபோது பலரும் கவியரங்கங்களை ஆர்வமுடன் நடத்தினர். அவர் மலை நாட்டில் இருந்து மாற்றம்பெற்றுச் சென்றபோது மலைநாட்டில் கவியரங்க நிகழ்ச்சிகள் குறையத் தொடங்கின. யாழ்ப்பாணத்தில் பெருகத் தொடங்கின. பழத்தவர்கள் மத்தியில் மட்டுமே பெரிதும் நடத்தப்பட்டு வந்த கவியரங்கம். அவர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு மாற்றம் பெற்று வந்ததைத் தொடர்ந்து ஒரு பொதுமக்கள் நிகழ்ச்சியாகப் பிரபல்யம் அடையத் தொடங்கியது. இதற்கு கவிஞரின் தனிச்சிறப்புக்களே காரணமாக இருந்தன என்பது மறுக்கமுடியாத - மறக்கமுடியாத உண்மை.

தமிழ் ஈழத்தில் கவிஞர்கள் பலர். ஆனால், மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யம் ஆகி மக்கள் கவிஞர் என்று சொல்லத்தக்க தகுதி பெற்றவர் கவிஞர் கந்தவனம் என்று “கவியரங்கில் கந்தவனம்” என்ற நூலின் வாழ்த்துச் செய்தியில் வலியுறுத்தி இருக்கின்றார் பிரபல அரசியல்வாதி திரு.வ. பொன்னம்பலம் அவர்கள்.

கந்தவனத்திற்கென்று ஒரு ரசிகர் சூட்டம் இருக்கின்றது என்று ஆணித்தரமாக சொல்லிச் சென்றவர் ரசிகமணி கனக செந்திநாதன் அவர்கள். யாழ்ப்பாண நகரத்திலும் அதனைச் சூழ்ந்த திருநெல்வேலி, நல்லூர், கொக்குவில், கோண்டாவில், கொழும்புத்துறை, அரியாலை என்று எங்கெங்கு கவிஞர் கந்தவனம் பாடினாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட ரசிகர் சூட்டம் தொடர்ந்ததைக் கண்டறிந்தவர் ரசிகமணி. அந்த ரசிகர் சூட்டத்தில் முக்கியமான ஒருவர் கவிஞர் சொக்கன்.

பட்டணத்தில் மட்டுமன்றி கிராமப்புறங்களிலும் கவியரங்கம் இல்லாத - கந்தவனம் இல்லாத விழாக்கள் இல்லை என்ற நிலை அறுபது எழுபதுகளில் இருந்ததை இன்று நினைவு சூரத்தக்க பலர் எம் மத்தியில் இருக்கின்றார்கள்.

அவர் பங்கு பற்றிய கவியரங்கங்கள் ஜநாரோ ஆயிரமோ இருக்கலாம். அதைப்பற்றிக் கவிஞர் அவர்களிடம்

கேட்டால் தான் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளவில்லை என்றே சொல்லுவார் என்பது எனக்குத் தெரியும். நவராத்திரி காலமொன்றில் ஒரே நாளில் காலை 10 மணிக்கு கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியிலும் பிற்பகல் 2 மணிக்கு மீசாலை வீரசிங்கம் மண்டபத்திலும் மாலை 6 மணியளவில் யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்திலும் இரவு 9 மணிக்கு இளவாலை கலைமகள் மன்றத் திடலிலும் இரவு 11 மணிக்கு குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபையிலும் இவரது கவியரங்கங்கள் நடைபெற்றன.

இவரது கவியங்கப் பணியைப் பாராட்டி சமுநாடு ஆசிரியராக இருந்த திரு. எஸ். எம். கோபாலரத்தினம் அவர்கள் “ஆதிரையன்” என்ற புனைப்பெயரில் 12.02.1973 இதழில் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

கந்தவனம் கவிதை கரும்பாயினிக்கும். அவர் கவிதை மட்டுமென்ன, அவர் பேச்சும் இனிக்கும். ஆளே இனிப்புத்தான். அதனாற்றான் அவர் பேச்சையும் பாட்டையும் கேட்பதற்கு மக்கள் ஆர்வத்துடன் ஈயாய்ப் படையெடுப்பர்.

கவிஞர் கந்தவனத்தை “சிட்டுக்குருவி” என்ற அவரது கவிதை நூலில் முதலில் சந்தித்த நான் பத்து ஆண்டுகளின் முன் ஒருநாள் நேரில் சந்தித்தபோது “இவர் பழகுவதற்குச் சரிவரமாட்டார்” என்றே நினைத்தேன். கலகலப்பு எதுவுமின்றி “முஞ்சியை உம்” என்று வைத்துக் கொண்டிருந்த மாதிரி..... ச்சே, எத்தனை ஏமாற்றம்! போகப்போக என் மனோ தத்துவ அறிவுக்குச் செருப்பால் அறைய வேண்டும் போலிருந்தது. அந்தத் தோற்றும் இருக்கிறதே. அதுதான் அறிவின் அடக்கம், அன்பின் அடக்கம், பண்பின் அடக்கம்.

கந்தவனக் கவிஞர் இன்று நாடறிந்த கவிஞர். கவியரங்கம் என்றால் அதில் கந்தவனம் பாடுகிறாரா என்றுதான் பலரும் பார்க்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு தம் பாவால் மனங்கவர்ந்தவர் அவர். அவர் கலந்து கொள்ளாத கவி அரங்கமே இல்லை எனலாம். தலைமையும் தாங்குவார். வேறு தலைமையிலும் பாடுவார். சிறுமைகளை அவர் சாடுவார். சமுதாயத்தின் சின்னத்தனங்களை அவர் தமது பாடல்களில் புட்டுப்புட்டுக் காட்டுவார். சிறுமை அவருக்குப் பகைமை.

அவர் பாடல்களில்வரும் பாத்திரங்கள்கூட கவியரங்கில் அவர் கவிதைகளைக் கேட்டு வயிறு குலுங்கச் சிரிப்பார்கள். யார் மனமும் புண்படாதவாறு நகைச்சுவை சேர்த்து கவி படைப்பதில் அவருக்கு நிகர் அவரேதான்.

அவர் ஒரு சிந்தனையாளன். நிலத்தில் ஊரும் எறும்பிலிருந்து சுதந்திரமாகப் பாட்டிசைசத்துப் பறந்து திரியும் வானம்பாடிவரை கந்தவனத்தின் சிந்தனைக்கு இரையாகி உள்ளன. அவர் சிந்தனை உலையிலே சிறுமைகள் அவிந்து பாட்டாய் வடிகின்றன; பாகாய் இனிக்கின்றன. கீரிமலையினிலே, பாடு மனமே என்பன அவர் சிந்தனைத் துளிகளின் சேர்க்கைகள் என்றார் கோடு.

கவிதை நூல்களை மட்டும் கவிஞர் எழுதவில்லை. பாடசாலை மாணவர்களுக்கு உபயோகமான கல்வி நூல்கள் பலவற்றையும் அவர் எழுதியுள்ளார். தமது பிறந்த ஊரான நுணாவிலூரைப்பற்றி அவர் எழுதிய நூல் நாவல் அம்சத்தில் படைக்கப்பட்ட நுணாவில் பதியின் ஒரு சிறந்த சரித்திரம் எனலாம். அவர் ஒரு கலைப்பட்டதாரி ஆசிரியராவார்.

ஆசிரியத் தொழிலில் அவருக்கு எத்தனை மதிப்பும் பற்றும் உண்டோ அத்தனை பற்றும் மதிப்பும் இலக்கியத்தின் மீதும் அவருக்கு உண்டு. யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின் தோற்றத்திற்கு இவரும் ஒரு முக்கியமானவர். ரசிகமணி கனக செந்திநாதன், ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை, யாழ்வாணன் கே.வி. நடராஜன் மறைந்த மதுரகவி இவர்களுடன் சேர்த்து யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின் தோற்றத்திற்கும் அதன் வளர்ச்சிக்கும் உழைத்தவர். அவர் மட்டுமன்றி அவரது காரும் இந்த இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு நிறைய உழைத்திருக்கிறது. எந்த இடமாக இருந்தாலென்ன எத்தனை தூரமானாலென்ன அங்கு கந்தவனம் கவியரங்கில் பங்கு பற்றுகிறார் என்றால் அவரது காரையும் அங்கு காணலாம். அங்கும் சும்மா நிற்காது. ஒடித்திரிந்து இலக்கியத் தொண்டாற்றும். போகும் போதும் கவியரங்கக் கவிஞர்களை முலைக்கொருவராய்த் தேடி ஏற்றிக் கொண்டே அது செல்லும். அதன் பெற்றோல் செலவு கூட கவிஞர் கணக்குத்தான். இதைவிட கவிஞரின் இலக்கிய பக்திக்கு வேறு உதாரணம் வேண்டியதில்லை.

கவியங்குகளில் கவிஞர் பங்குபற்றிப் பாடிய பாடல் களைத் தொகுத்து கொழும்பு அரசு வெளியீட்டு நிறுவனத்தார் “கவியரங்கில் கந்தவனம்” என்ற பெயரில் நூலாக்கியுள்ளனர்.

கவிஞர் அவர்களின் அரங்கக் கவிதைகளில் முக்காற் பங்கிற்கு மேல் நூலுருவம் பெறவில்லை. சிறப்பாக வானோலியிற் கந்தவனம் என்ற ஒரு தொகுப்பும் ஏனைய பல கவிதைகளும் இப்பொழுது கைவசம் கவிஞர் அவர்களிடம் இல்லை. தவிர நாட்டின் நெருக்கடிகளால் தொடர்புகொண்டும்

இதுவரை கைக்கு எட்டாத நிலையிலேயே உள்ளது. அவரது அரங்கப் பணியினை வருங்காலச் சந்ததியினர் முழுமையாக மதிப்பீடு செய்ய வாய்ப்பில்லாது போகக்கூடாது. அவற்றை இலக்கிய நெஞ்சங்கள் தேடித்தொகுத்து நூலாக வெளியிடில் 1960முதல் 1080வரையிலான காலகட்டத்தின் சமூகநிலையைப் பதிவு செய்தவர்களாவீர்கள். செய்வீர்களா?

அரங்கங்களைக் கண்டுவந்த கவியரங்கங்கள் சிற்முக தமிழ் வருடப்பிறப்பையொட்டி சஞ்சிகையிலும் அரங்கேறியது. பொதிகையில் வெளியான இக்கவியரங்கிற்கு பலரது பாராட்டுகளும் கிடைத்தன. “எனக்கெண்ணொரு நாடு” என்ற தலைப்பில் கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் தலைமையில் வெளி வந்த கவியரங்கம் இதோ.

கடவுள் வணக்கம்

ஆங்காரம் முடித்தருளும்
ஒங்கார வடிவழகன்
வீரகத்தி விநாயகனை
நேரிரித்திக் கவிபடைப்பேன்

அவையடக்கம்

நல்லவர்கள் வல்லவர்கள்
எல்லவர்க்கும் என்வணக்கம்
அதிமதுர தமிழ் மணக்கும்
“பொதிகை” எனும் மாதமலர்
ஆசிரியர் ஜெகதீசன்
வாசகர்க்கு வாய்த்தவொரு
புதிய முறை கவியரங்கைப்
பொதிகையிலே நடத்துகிறேன்
தலைமையினை தாங்கும் என
கலைமகளை தூதுவிட்டார்
முன்பு சிலர் நேர் அரங்குக் (கு)
அன்புடனே அழைத்திருந்தும்
நேரம் ஒவ்வாக் காரணத்தால்
நேரில் நிற்க முடியவில்லை
காலத்தினுக்கேற்ற ஒரு
பாலமதை அமைத்த திரு
ஜெகதீசன் செயல் திறத்து

புகழ் பேசும் வருங்காலம்
 இனிக்கும் இந்த இதழ் அரங்கில்
 “எனக்கென்றொரு நாடு” என்னும் தலைப்பில்
 பாவாணர் முவர் தமிழ்
 நாவாரச் சுரக்கிறது

செம்பு தண்ணீர்

கண்ணவரின் விண்ணமுதை
 உண்ணவழைத் தன்புடனே
 என்பாட்டுச் செம்பெடுந்தேன்
 உம்வாயைக் கொப்புளியும்
 எனக்கென்றொரு நாடிருக்கு - அதன்
 இதயத்தில் அன்பிருக்கு
 தனக்கிணையற்ற பெரும் - புகழ்
 தன்மானமும் இருக்கு
 கனிநில நீர்வளமும் - காடு
 கடற்படு திரவியமும்
 மனமகிழ் சோலைகளும் - நிறை
 வாகவே மலிந்திருக்கு
 கல்வியில் சிறந்தவர்கள் - பல
 கலைகளை அறிந்தவர்கள்
 வல்லமை மிகுந்தவர்கள் - சேர்ந்து
 வளர்த்திடும் வளநாடு
 அடிபிடி சண்டையில்லை - கொல்லும்
 ஆகாயக் குண்டுமில்லை
 படைபலம் மிகுந்திருக்கு - அது
 பழியற்ற செயல்களுக்கு
 பல்வகை பண்புகளும் - ஒன்று
 பட்டுழைத் தொரு குடைக்கீழ்
 நல்லுறவுடன் பயிலும் - பெரு
 நாகரீ கழும் இருக்கு
 சுந்தர மொழியிருக்கு - பல
 சுதந்திர சுகமிருக்கு
 அந்தரம் அச்சமில்லாத - இன்ப
 அமைதி நின் றாஞ்சுது
 சாதியை சமயத்தினை - வைத்துச்
 சாதிக்கும் சண்டையில்லை
 நீதியும் நியாயங்களும் - மனித

நேயமும் குன்றவில்லை
 தனிமகன் உரிமைகளைப் - பேணும்
 தரமுள்ள அரசிருக்கு
 அனைவரும் அனுபவிக்கும் - ஆன்ற
 அறநெறி முறையிருக்கு
 சிக்கலை நட்புறவாய் - பேசித்
 தீத்திடுந் திறமிருக்கு
 மக்களின் கருத்துக்களை - போற்றி
 மதித்திடும் மனமிருக்கு
 பகைவனுக் கும்அருளும் - வீரம்
 பதவிகள் வகிக்கிறது
 தகைமைக்குத் தலைவணங்கும் - சால்பு
 சரித்திரம் படைக்கிறது
 வளர்ந்த நல்மரமிருக்கு - அதனால்
 வளர்ந்தநெஞ் சூரம்மிகுந்த
 இளந்தலை முறையிருக்கு - என்
 எண்ணத்தை முடிப்பதற்கு

விருந்து

வாருங்கள் எந்தன் பாட்டால்
 வாய்தன்னைக் கழுவி விட்டுச்
 சேருங்கள் ‘பொதிகை’ என்னும்
 சித்திரை இலையின் முன்னால்
 பாருங்கள் முதலில் உள்ள
 பாவலன் படைப்பை அன்னான்
 சீரிங்கு சிறிது சொல்வேன்
 சிறந்த நெய் சேர்த்துக் கொள்வீர்!

கவிஞர் சிவா சின்னத்தம்பி

திரு. சிவா சின்னத்தம்பி
 தீவிரக் கவிஞர் பாட்டில்
 புரவியின் வேகத்தோடு
 பூ கம்பப் பொருளிருக்கும்
 ஆரிய வான் சொற்கள் கூடி
 ஆனந்தக் கொலுவிருக்கும்
 உருகுவீர் உண்டு பாகும்
 உன்னதப் புலவன் ஜயா!

எங்கே எங்கே இது எங்கே!
 புண்ணிய பூமி எங்கே அது பூவுலகில்
 இங்கே இல்லை இல்லை அங்கே!
 புங்கம் புளியடி எங்கே? அது
 இங்கே! எங்கே! எங்கே! அங்கே!
 என்றே இயம்புதல் என்றென்றும்
 என்றோ ஒரு நாள் ஏதோ ஆகி விடும்
 இன்றைய எங்கள் புதியவை
 பழையதாய் புதியதாய்
 புதியதும் பழையதாய்
 பொதிபல கைகளில் போவதைக் கண்டு
 இளையதும் முதியதாய்
 முதியதும் முடைந்து - மனம்
 முவுலகையும் மறந்து
 எளியதும் இளையதாய்
 இளையதும் எளியதாய்
 எழுந்திடும் பூமி எங்களின் நாடு
 அரும்பாகி கிளையில்
 அந்தரத்தில் ஆடுது
 பூமியா? பூத்தது
 பூவாய் இருப்பதோ “பூம்” ச
 பூவையும் பார்க் காவலில்
 பாவையும் பல வரிசையில்
 பூவுலகைக் காண பூரித்து நிற்கிறாள்
 யாவையும் இன்று
 யாம் அறிந்த பழையதே!
 பூமியை புதிதாய் படைத்திடும் கரங்கள்
 புதியதோர் பூமியை பலி
 கொடுக்கவும் எடுக்கவும்
 பல பலிப்படைப்புகள்
 பதினெட்டுக் கடைகளில் - அதில்
 புத்திஜீவியின் புரட்சி யுக்தியை
 சந்தைப் படுத்தியே சக்தி இழக்கிறார்
 சித்தி அடைய ஐஞசக்தியின்றி
 சுத்தி வருகிறார்
 சொத்தியோ இவர்கள்
 சித்தியின் புத்தியோ
 கத்திக் காயமதில் குத்தியும் பார்த்து

கொத்திக் கொள்கையில்
 கத்திக் குளறவும் வாய்களை
 பொத்திப் பிடித்திடும்
 புதுப்புதுப் படைப்புகள்
 பத்தி வைக்கிறார் பக்தியும் வைக்கிறார்
 நித்திரை தூங்கினால்
 நன்நாடெ ரிந்திடும்
 நெத்திக் கண்ணினை நித்தியம் துறந்து
 நாஸ்திகம் நீக்கிறும் நாடெனும் பக்தியில்
 நேசம் நினைந்து நேர்
 நிமிர்ந்து நில் தமிழா
 நிச்சயம் பூமி நல்நாடாய் மாறி
 நம்பிக்கை பூக்கும் நல் புதியபூமி
 நாமோர் நாள் நன்கு வாழ
 நம்பிக்கை ஊட்டுகின்றார்
 ஆழுண்டு புதிய பூமி
 “அங்கு” என்றே அடித்துச் சொன்னார்
 “பூமி” யைக் கவனித்தீரா
 புதுப்பொருள் வெடிவைத்தாரா
 பாகாண எதுகை தந்த
 பாவலன் வாழ்க என்போம்!

கவிஞர் நிலா குகதாசன்
 பலாபலன் எதிர்பாராது
 பலவகைக் கலைத் தொண்டாற்றி
 நிலாவெனச் சிரித்து வெல்வான்
 நெருப்பென ஏரித்தும் கொல்வான்
 நிலா குகதாசன் நெஞ்சில்
 நிலைத்திடும் நிகரில் ஸாத
 பலாச் சுளைக் கவிஞன் நாவில்
 ஊறுதா? படியும் மேலே!

நான்
 சொந்த மன்மை நேசிக்கவும்
 சுத்த நறுங் காற்றைச் சுவாசிக்கவும்
 கற்றுத் தந்து கவிஞனாக்கி...
 இந்த விதையின்று விருட்சமாய்

வளர்ந்து நிற்க
 கருவினிலே உருக்கொடுத்த
 என் பெற்றோர்க்கும்....
 சபை அரங்கினிலே கவிதையை
 நேசிக்கும் உள்ளங்களுக்கு மட்டுமன்றி
 வாசிக்கும் உள்ளங்களுக்கும்
 பொதிகையிலே கவிதையை
 அரங்கேற்றும் செய்கின்ற
 பொதிகை ஆசிரியருக்கும்...
 இந்த அரங்கை இணைத்து வழி நடத்தும்
 கந்தவனம் என்கின்ற
 இந்த இலக்கிய
 நந்த வனத்திற்கும்...
 சாற்றுகவி பாடவென்று இங்கு வந்து
 சரமாரிக் கவிதை பொழியும்
 கூட்டுக் கவிஞர்கள் குலாத்திற்கும்....
 பொங்கல் நாள் தொடங்கி திங்கள் தவறாமல்
 பொதிகைத் தமிழ் படிக்கும் வாசகர்களுக்கும்....
 என் வணக்கங்கள்! இனிய தமிழில்....!
 “எனக்கென்றொரு நாடு” இது கவித்தலைப்பு
 செந்நெல் களனிகளும்
 செவ்வாழைத் தோப்புகளும்
 என்னைச் சூழ்ந்திருக்க
 இருந்ததொரு வாழ்க்கை! அன்று!
 வேம்புகளும் பூவரசும்
 வெட்கித் தலைகுனிய
 மாந்தோப்பில் நின்று
 மகிழ்ந்திருந்த காலமது!

சின்னைச் சின்ன ஆசையுடன்
 சிறகடித்துப் பறந்து தினம்
 என்னைக் கதாநாயகனாய்
 என்னி நின்ற காலமது!
 வெண்மணற் படுக்கையிலே
 வெய்யோன் மறைந்த பின்பு
 கண்மலர் முடித்தினம்
 களித்திருந்த காலமது!
 அலைவந்து கால்களினை

அனைத்து விடை பெற்றிருக்க
மலையோரக் கடற்கரையில்
மனம் லயித்த காலமது!

எந்தக் கவலையுமே
இல்லாமல் நாள் தோறும்
சொந்தமுடன் சுற்றமுடன்
சூழ்ந்திருந்த காலமது!

இந்த நினைவுகள்
ஒர் நாளில்
இடை நிறுத்தம் செய்யப்பட்டது
எங்கள் சொந்த மண்ணை
சோகம் தனது சொந்தமாக்கிக் கொண்டது
அத்துமீறி நுழைந்த துப்பாக்கிகள்
ஒருநாள்
அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றின...!
சூவிக் கொண்டிருந்த குயில்களின்
குரல்வளை நெரிக்கப்பட்டு
குருதி குடிக்கப்பட்டது....!
யூட்ஸ் கால்களின் சத்தங்கள்
எனது பூமியை அதிரவைத்தன....!
இழப்பதற்கு எதுவுமில்லாத
மக்களின் இதயங்களில்
இரும்பு ஆணிகள் ஏற்றப்பட்டன!
கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு எல்லாம்
சூடி நின்று கைகோர்த்து
கோரத் தாண்டவம் புரிந்தன....!

சூடுகள் உடைந்து குஞ்சுகள் பறந்தன!
நாடுகள் மாறின நாட்கள் நகர்ந்தன
வீடுகள் எங்கும் சோகம் நிறைந்தன
காடுகள் மக்களின் வீடுகள் ஆயின!
இந்த நிலைதான் இன்றுவரை தொடர்ந்தது!
சொந்த மண்ணே தனது சொந்தத்தை இழந்தது
பஞ்சமும் பட்டினியும் பதவிக்கு வந்து நின்று
எஞ்சியுள்ள மக்களுக்கு எமனாக மாறின
எனக்கென்று ஒரு நாடு இருந்தது ஒருநாளில்

இதயத்தின் அடித்தளத்தில் இன்றுவரை நிலைத்துளது
 கனவதனில் மட்டுமே நான் காண்கின்ற என் நாடு
 கடந்தகால நினைவுகளில் கண்களிலே நீர்கோர்க்கும்
 இந்த நினைவுகளுக்கு இடை நிறுத்தம் வருமா....?
 இழந்த உடமைகட்டு ஆறுதலைத் தருமா.....?
 எனக்கென்றிருந்த நாட்டின்
 இன்றைய நிலையென்ன....?
 வான் வீதிகளில் வட்டமிடும் பருந்துகளின்
 எச்சங்கள் பட்டு ஏரிகிறது என்தேசம்!
 ஊனை மறந்து உணவின்றி வெதும்பி நிற்கும்
 மண்ணின் மைந்தர்களின்
 மரணங்கள் தொடர்கிறது.....!
 வீட்டின் உள்ளேயே வேதனைகள் முகாமிட்டு
 காட்டலரி பூத்து நிற்க
 காலனவன் கைவரிசை....!
 ஏ.கே.யும் கிறநெட்டும் எக்காளமிட்டு நின்று
 வீதியோர் மெங்கும்
 விலை பேசும் பின்வாடை...!
 கூலிக்கு வந்தவர்கள் கூடிநின்று கொக்கரிக்க
 வேலிகூடப் பயிரையின்று
 மேய்கின்ற தத்துவங்கள்...!
 மலராத மொட்டுக்கள் மரணத்தின் அணைப்பினிலே
 பின்மாக விழுகின்ற பரிதாபம்! பரிதாபம்.....!

இந்த நிலமைக்கு முற்றுப் புள்ளி வேண்டும்!
 எனக்கென்றிருந்த நாடு எனக்கு வேண்டும்!
 மனிதங்கள் அங்கே மதிக்கப்பட வேண்டும்!
 மனித உயிர்வதை செய்வோர் மிதிக்கப்பட வேண்டும்!
 சாதி, மத பேதமெல்லாம் சரிய வேண்டும்!
 சண்டாளர் கூட்டமெல்லாம் ஏரிய வேண்டும்!
 துப்பாக்கிச் சனியன்கள் தொலைய வேண்டும்
 துர்மரண மேகங்கள் கலைய வேண்டும்!
 பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை பேண வேண்டும்!
 பெண்களது வாழ்வில் ஒளி காண வேண்டும்!
 தனிமனித வாழ்த்துக்கள் ஒழிய வேண்டும்!
 தரங்கெட்ட மனிதரெல்லாம் அழிய வேண்டும்!
 காற்றோடு சுதந்திரம் கவிபாட வேண்டும்!
 நேற்றைய நிலையெல்லாம் மறந்தாட வேண்டும்!

இந்த நிலையெல்லாம் மாறிவரும் வரையில்
 எனக்கு ஒரு நாடு
 அது என்னுடனே இருக்கட்டும்
 இறந்ததும் நிகழ்வும் சேர்த்தும்
 இனியதன் கனவும் கோர்த்து
 செறிந்த செஞ்சொற்கள் வார்த்து
 சிந்தையை மிகவே ஈர்த்து
 நிறைந்தெழும் கவிதை தந்தார்
 நிலா குகதாசன் கண்மர்
 அறிந்த மற்றொருபா வாணன்
 அருந்திறம் புகல்வேன் கேள்ர்.

கவிஞர் அல்பேட் மனோ

ஆடம்பரம் இன்றிப் பல
 ஆக்கங்களைத் தந்தோன்
 ஏடும் “நிழல்” தமிழ் ஒங்கிட
 இனிதே வெளியிட்டோன்
 சடில் மொழிப் பற்றும் கவி
 நெஞ்சும் இயல்பானான்
 பாடும்கவி அல்பேட் மனோ
 பயந்த கவி தோய்வீர்!

வானிலே வட்டமிட்டுப் பறந்திடும்
 வான் பறவைக்கும்
 பறந்து வந்து தன்
 குஞ்சுகளை அரவணைத்து
 இரையூட்டி இளைப்பாறிட
 ஒரு கூடுண்டு...
 வனத்திலே வாழ்ந்திடும்
 வன விலங்குக்கும்
 தங்கியிழைப்பாறவொரு குகையுண்டு...
 ஆனால் இன்று
 தமிழர் தலை சாய்க்க ஓர் இடமில்லை
 அன்று ஏட்டிலே தமிழ்ப்பாட்டிருந்தது...
 தமது சொந்த நாட்டிலே அதைப்
 படித்து மகிழ்ந்திட்ட
 நம்மினத்திடையே
 நற்பண்பிருந்தது....

அதைவிட அதன்படி வாழ்ந்து
 அவர்களின் மனித நேயம்
 அருவியாக ஊற்றெடுத்து ஆறாகவோடி
 கருணைக் கடலில் சங்கமித்தது...
 அவர்கள்
 ஆனந்தமாகவே வாழ்ந்து குதூகலித்திட்ட
 காலமிருந்தது.....சொந்த நாடுமிருந்தது....
 அதுவோர் தமிழரின் பொற்காலம்
 சங்க காலம்
 சங்கமமைத்து நம்மவர்
 தமிழ் வளர்த்திட்ட காலமது
 சகலமுமிருந்தது
 தமிழரிடையே பொன்னிருந்தது பொருளிருந்தது
 பொங்கி வழிந்தது நம் தமிழ் அன்னையிடம்
 அதன் மூலம் அரும்பிவிட்ட
 திருவள்ளுவரின் “திருக்குறளை”ப் போல்
 திடமுடனே நம்மை தட்டியெழுப்புகின்ற பற்பல
 தத்துவமுமிருந்தது
 ஒழுங்கான சட்டதிட்டமுமிருந்தது
 அன்று வாழுவோர் சொந்த நாடு
 இன்றோ வாழ சொந்த நாடில்லை
 சொந்தமாக ஒடியுழைத்துத்
 தேடிக் கட்டிய வீட்டில்
 சுதந்திரமாக வாழ வழியில்லாதது போல
 அதற்கு முன் வீடல்ல நாடல்ல
 “ஆசியா” “ஆபிரிக்கா”
 கண்டங்களைப் போலவே
 “லெமுரியா” கண்டமொன்றிருந்தது - அதனை
 ஆண்டு அரசாட்சி வகித்த
 நம் திராவிட இனத்தவரின்
 கண்டமான “லெமுரியாவை” இயற்கை அழிவு
 கடல்கோளைனும் வடிவெடுத்து
 கரைந்து போன குமரிக் கண்டமாயிற்று
 இவ்வாறு கரைந்து போய்
 எஞ்சியிருந்த நாடும் போய்
 இன்று நமக்கேற்றதொரு நாடில்லாதவர்களாகி
 அதுதான் நாதியற்ற
 நடுக்கடலில் நங்கூரமறுந்த கப்பலிலே மிதந்து

எத்துறைமுகத்தையாவது அடைந்து
 பயணத்தை முடிவுக்கு கொண்டு
 வரமுயல்பவன் போல்
 நாடற்றவர்களாக வாழ்கிறோம்
 இதெல்லாம் எதனால்
 தமிழரின் பிரித்தற் குறிகளாக
 சந்தர்ப்பவாதிகளாக மாறும்
 தமிழர்களால் வந்த வினை
 தலையிலுள்ளதை சற்றேனும்
 பாவிக்காமலே தடுமாறுகின்றோம்
 நம்முள்ளே அடிபட்டுக் கொண்டே
 சொந்த நாடில்லை வாழ்ந்திட
 ஆனால் ஒன்று மட்டுமின்றுண்டு
 இருக்கும் துண்டுக் காணியிலே
 நான்கைந்து சூடாரமிடும்
 கோமாளிகளைப் போலவே
 தம்முள்ளே அடிபட்ட
 மடமையின்றும் தொடர்கின்றது
 முடிவில்லாதவோர் தொடர் கவிதைபோல்
 இதற்கு ஒரு முடிவு வேணும்
 முடிவு கண்டால்
 தானே பிறந்து விடும்
 நமக்கென்றொரு நாடு
 அதுதான் நம்மவரின் இன்பவீடு
 நாடும் கிடைத்திடும்
 அதிலே வாழ்ந்து மகிழ்ந்திடும்
 காலமும் வந்து சேரும்
 எப்போது?
 நாம் நம்மிடையேயுள்ள பினக்குகளை
 நாமே நமக்குள்ளேயுள்ள
 சச்சரவுகளைத் தவிர்த்து
 தீர்க்கமானதொரு
 தீர்வு காணும்போது
 கிடைத்துவிடும் நமக்கு ஒரு நாடு
 நமக்கு வாழவொரு
 சொந்தவீடு போலவொரு நாடு
 நமக்கு ஒரு நாடு....
 அதுவே எம் தாய்நாடு

வரலாற்றைக் கிளறி விட்டான்
 வந்ததோர் சக்தி முச்சில்
 பெருமானத் தமிழர் இன்று
 பிறந்தநல் ஈழமண்ணில்
 சரியாக வாழ்ந்திடாத
 சான்றுகள் எடுத்துச் சொன்னான்
 பரிதாப நிலையைப் போக்கப்
 பரிகாரம் வேறு தந்தான்!

இத்தனை நேரமாக
 இருந்து நீர் பொறுமையோடு
 புத்தெழில் “பொதிகை” ஏடு
 போட்டநற் கவியரங்கில்
 வித்தகக் கவிஞர் செய்த
 விருந்தினில் பங்கு கொண்டு
 சித்திரைப் பொங்கல் உண்மை
 சிந்தனை பிறக்கக் கண்மர்.

தலைமைகள் தமிழ்த்தாய் வாழ்க
 தனிப்புகழ் ஈழம் வாழ்க
 கலையிதழ் “பொதிகை” வாழ்க
 காதலர் இரசிகர் வாழ்க
 கலைஞரிற் சிறந்த செல்வர்
 கவிஞர்கள் வாழ்க என்றும்
 பொலிவுறத் தமிழர் பண்பு
 புவிதொறும் வாழ்க! வாழ்க!

கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களுடன் பல கவியரங்குகளை
 அலங்கரித்தவர் கவிஞர் காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளை அவரது
 பார்வையில் கந்தவனம்.

கவியரங்கத்திற்கொரு கந்தவனம். கருத்துமிக்க சொற்
 பொழிவுக்கொரு கந்தவனம். நகைச்சுவைக்கொரு கந்தவனம்.
 இனிய எனிய செந்தமிழ் பாடல்களுக்கொரு கந்தவனம்.
 எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை
 வாழப்பழத்திலே ஊசி ஏற்றுவதுபோலத் தமது கவிதைகள்
 மூலம் கூறி சமூகத்தின் ஊழல்களைச் சாடுவதற்கொரு
 கந்தவனம். அவர் ஒரு கற்பனைச் சுரங்கம். கவிதைக் கணி
 ரசம். அவரது கவிதைகளிலே தென்றலுமுண்டு, தீயுமண்டு,

கேலியுமுண்டு, கிண்டலுமுண்டு, இனிமையுமுண்டு, எளிமையுமண்டு. அதுமட்டுமன்று அழகுமுண்டு, நிறைந்த பொருளுமுண்டு. சமூத்துக் கவிஞர்கள் வரிசையிலே முக்கிய இடம் வகிக்கும் கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்கள் மரபு பேணும் அதே நேரத்தில் புதுமையையே விழையும் ஒரு கவிஞராகத் திகழ்கின்றார்.

கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களை இலக்கியப் பணியுடன் சேர்த்துச் சமயப் பணியும் ஆற்றுமாறு பணித்தவர் “சிவத்தமிழ்ச் செல்வி” தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி. “கவிஞர்” கந்தவனம் அவர்களைப் பற்றி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் கொண்டுள்ள கருத்துக்கள் இவை.

கவிதைகள் காலத்தைப் படைப்பனவுமின்றி காலத்தாற் படைக்கப் படுவனவுமாகும். அத்துடன் நாம் காணவேண்டிய அடிப்படை உண்மைகளும் உலகம் எக்காலமும் போற்றக் கூடிய கருத்துக்களும் செறிந்து நிறைந்திருப்பனவே உண்மைக் கவிதைகளாக வாழும் இயல்பின. இந்த வகையில் கவிஞரது படைப்புக்கள் அடங்குகின்றன. கற்போருள்ளத்தில் இன்ப முட்டலும் கருத்தைத் திருத்தலுமாகிய பயன்களை அளிக்கின்றது. முன்னோரின் மொழியையும் பொருளையும் செயலையும் பொன்னேபோற் போற்றுகின்ற பண்பு கவிஞரிடம் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றது. சங்ககாலத்து சான்றோரையும் கடையெழு வள்ளல்களையும் போற்றிய கவிஞர் அடுத்த ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப்பின் எட்டியடி வைத்துக் கம்பரையும் சடையப்ப வள்ளலையும் போற்றிய கவிஞர் அடுத்த ஆயிரமாண்டு தள்ளுண்டு வந்து தன் காலச் சான்றோர் ஆகிய பண்டிதமணி, புலவர்மணி வித்துவான் வேந்தன் ஆகியோ ரையும் போற்றத் தவறவில்லை.

புகழ்பூத்த கவிஞர் அமரர் செ. கதிரேசபிள்ளை எப்போதோ சொல்லி வைத்தவை இவை.

சந்தங் குறையாத சிறந்தவரிகள் கவிஞர் கந்த வனத்தினுடையவை. கவிதையின் நடையும், சொற்களின் எளிமையும் பொருளிற் சிறப்பும் நன்குற அமைபவை அவரது கவிதைகள். இயற்கை எழிலினாற் தூண்டப்பட்ட கவிஞரின் உணர்ச்சி அதனை வர்ணிப்பதோடு மடிந்து போகாமல் உள்ளத் துடிப்பையும் குழறல்களையும் அறிவுப்புலக்காட்சிகளையும் பழைய மரபுப் பண்புகளையும் வாரிக் கொணர்ந்து விடுகிறது.

உயரிய உத்திமுறைகள் கொண்ட உன்னத இலக்கியப் படைப்புக்கள் என்கின்றார் கவிஞர் அவர்களின் உற்ற நன்பன் கலைப்பேரரசு ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை அவர்கள்.

கவிஞரின் மனதில் எப்பவும் நீண்ட பெரிய நினை வோடை ஊற்றெடுக்கும். மெல்லென அசையும் - பாயும். கட்டுமீறிக் கரைபுரண்டோடும். உணர்ச்சி அலைகளையும் வீசும். ஆனால், இந்த நினைவோடையில் மிதக்கும் விடயங்கள் காத்திரமானவை; கருத்துமிக்கவை; கலாரூபம் பெற்றவை; எமக்கு அவசியம் வேண்டியவை.

பட்டிமன்றங்கள் பலவற்றில் கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களுடன் வாதிட்டவர் கவியரங்குகளில் தேன்மாரி பொழிந்தவர் கவிஞர் க. சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்) அவர்கள். அவர்கள் சொல்கின்றார் எனிமை, உணர்ச்சித் துடிப்பு, சொல்லாட்சி, கவிதா வேகம் என்பன கவிஞர் கந்தவனத்தின் கவிதைகளிலே சுடர் விடுகின்றன. தாம் வாழும் சமுதாயத்தை நெறிப்படுத்துவதும் அதன் நல்வாழ்வுக்கு உதவுவதுமாகிய உயர்ந்த நோக்கே அவரை இயக்குவதால் ஆங்காங்கே சமுதாயத்தின் குறைபாடுகளையும் எடுத்துரைக்க அவர் தவறவில்லை. கருத்துக்களுக்கு வாகனமாகவும் உணர்ச்சி களுக்குத் தாங்கியாகவும் இருப்பதோடு நல்ல கவித்துவம் நிறைவுபெற்று விடுவதில்லை. உயர்ந்த கற்பனைகளும் சிறந்த உவமைகளும் உருவகங்களும் பதக்கத்தில் அமைந்த முக்குக்களைப் போலவும் கவிதைகளினிடையே ஆங்காங்கே அளவுகணக்காகத் துலங்குதலும் வேண்டும். கந்தவனத்தின் கவிதைகளிலே இவ்வம்சங்களையுங் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. கவிஞர் கந்தவனம் சிறந்த கவிஞர் மட்டுமல்ல அவர் ஒரு நுட்பமான சுவைஞருமாவார்.

அமரர் க. கைலாசபதி கவிஞர் அவர்களின் நூலொன்றுக்கு முன்னுரை வழங்கித் தெரிவித்த கருத்து.

இளமைத்துடிப்பும் முதிர்ந்த அடக்கமும் அருகருகே காணப்படுகின்றன. கொதித்தெழும்பும் கோபமும் மெல்லெனச் சிரித்துச் சமாதானம் பெறும் அமைதியும் ஒரே நூலில் தோன்றுகின்றன. பழைய மரபைக் கடைப்பிடிக்கும் பற்றும் புதுமையை அணைத்துக் கொள்ளும் ஆவலும் முரணின்றிக் காட்சி தருகின்றன. சமூக நிலைகுலைவு கண்டு தாங்கொணாக் கோபம் காட்டும் கந்தவனத்தை இங்கு காண முடிகின்றது.

யாழ். பல்கலைக்கழக வேந்தராக விளங்கிய கலாநிதி (அமரர்) சு. வித்தியானந்தன் கண்ட கவிஞர் கந்தவனம் இப்படித்தானிருந்தார்.

கவிஞர் கந்தவனத்திடம் மக்கள் யுகக் கவிஞரின் இலட்சியக் குரலைக் கேட்கக் கூடியதாகவிருக்கின்றது. இவரின்

உவமைகளிற் புதுமையைக் காணலாம். மன்வாசனை கமழுக் காணலாம். இவரது பாட்டுக்கென்று ஒரு பாணியுண்டு; பணியுண்டு. அது உலகியல் வாழ்வில் மனித உயர்வைத் தேடு வதாகவும் நாடுவதாகவும் நாட்டுவதாகவும் அமைகின்றது. எப்பொருள் கவிதைப் பொருளாக இருப்பினும் அதனைக் கையாணும் வகையிலேயே கவிதைச் சிறப்பு தங்கியுள்ளது என்பதற்கு கந்தவனத்தின் கவிதைகள் சான்றுபகர்வன.

கவிஞர் கந்தவனத்துடன் மிகவும் நெருங்கிப் பழகியவர், அயல்வீட்டுக்காரர், உறவினர் அமரர் இரசிகமணி கனக செந்திநாதன். அவர் சொல்லி வைத்தவை.

சங்க நூல் படியாமலே சங்கப் புலவர் புகழ்பாடு வோரையும் சிலம்பு கற்காமலே இளங்கோ புகழ் செப்பு வோரையும் யாழ் நூலைக் காணாமலே விபுலாநந்தர் கவிதாஞ்சலி சொல்வோரையும் தொல்காப்பியத்தைத் தொடாமலே கணேசையர் துதி இயற்றியவரையும் நாம் அறிவோம். எல்லாம் கேள்வி அளவே. அவர் தம் கவிதைகள் வெற்றாரவாரமே. உள்ளத்தை தொடவே தொடாது.

ஆனால் கவிஞர் கந்தவனம் கம்பராமாயண கருப்பொருளை உள்ளடக்கிப் பாடினால் பாத்திரங்களின் தனித் தன்மையைத் தொட்டுக்காட்டுவார். பராவுநலக் கைகேயி காவிக் கோலம் படுகூனி மதிநுட்பச் சாலம் எல்லாம் என்று அவர் பாடும்போது சொற்பஞ்சமில்லா தன்மையைக் காணலாம். தங்குலத்தினைத் தூக்கிடும் காம்பென சுகம் சிரிக்கப் பிறந்த விபீடனை கவிஞரின் பார்வைபட்டால் உயர்ந்து நிற்பான். வெறும் வர்ணனையை விட இவை சிறப்பானவை. நெஞ்சம் இவரது கவிதைகளால் பூரிப்பால் நிறையும். இவரின் உவமானங்கள் புதிதானவை.

செக்கச் சிவந்த வானத்தை பாயிற் பனங்களி என்றும் வெண்மையும் செம்மையும் சேர்ந்த மேகத்தை சாவகச்சேரி மண்ணை (வெண்மை) மேற்கினைச் சார்ந்த செம்பாட்டு மண்ணை (செம்மை) தூவியதோ கொணர்ந்து என்றும் நீலப்பட்டாடையிலே - பழுத்த பலாலித் தக்காளி எல்லாம் சாலப் பிசைந்ததுபோல் என்றும் கூறும் உவமானங்கள் மண்வாசனை வீசுபவை! இவ்விதம் வேறு எந்தப் புலவரோ எழுத்தாளரோ கையாளத் புதிய புதிய உவமைகளை கவிஞர் வி. கந்தவனம் கையாண்டுள்ளார்.

சமய சமூக வனம்

கந்தவனம் கதிரைமேசை இலக்கியகாரன்ஸ்லர். கவியரங்கங்கள், பட்டிமன்றங்கள் இலக்கிய அரங்கங்கள் என மக்கள் முன்னின்று இலக்கியம் வளர்த்தவர். மேலும் சமயப் பேச்சாளனாகவும் நாடக நடிகணாகவும் மக்களுடன் அவர் தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றார். அவர் கால்படாத தமிழ் ஊர்கள் இல்லை. கல்வித்துறை மூலமாகவும் அவர் மாணவர் உலகத் துடனும் ஆசிரியர் உலகத்துடனும் உறவு பூண்டிருக்கின்றார்.

ஆசிரியராக, பேச்சாளராக, கல்விமானாக, ஆலோசகராக அவர் ஏறி இறங்கிய பாடசாலைகள் ஏராளம்.

இவ்விதம் பன்முகப்பட்ட பணிகள் வாயிலாகத் தமிழ் மக்களின் நாடியை நன்கு அறிந்த ஒர் இலக்கிய கர்த்தாவிற்குரிய இயல்பில் பருந்துபோல மேலே பறந்து நின்றும் மக்களின் போக்குகளைக் கவனித்திருக்கின்றார். அவ்வித கவனிப்பில் தனது இனத்தின் சீர்கேடுகளையும் போலித் தனங்களையும் நன்கு கணித்துக் கண்டித்து வந்திருக்கின்றார்.

இவரது கண்டனத்துக்குள்ளான முதற் சீர்கேடு சாதி வேறுபாடாகும். ‘சிட்டுக்குருவி’ என்ற பெயரில் வெளிவந்த முக்கவிஞர் தொகுதியில் ‘சாதி வேறுபாடு பாதி அறிவின் விளைவு’ என்றும் அது ஒரு ‘சஞ்சலப் பேய்’ என்றும் குரல் கொடுக்கின்றார்.

**சாதி சமயம் இருக்குது - அதில்
பேதம் மிகுந்து பெருக்குது!
பாதி அறிவு மயக்குது - துயர்
மோதும் விளைவு பயக்குது!**

சாதியாம் சாதி இந்தச் சஞ்சலப் பேயினோடு
மோதி நான் மோட்டு முள்ள மொக்குகள் தட்டிக் கொட்டிக்
காதிலே சென்று நல்ல கருத்துரை கட்டுக்கட்டாய்
ஒதினேன் ஒட்டைக் காது ஒரு பயன் சூட இல்லை.

-சிட்டுக்குருவி

இந்நாலின் அணிந்துரையில் திரு.க. கைலாசபதி சமூக நிலை குலைவு கண்டு தாங்கொணாக் கோபங் காட்டும் திரு. கந்தவனம் என மதிப்பிடுகிறார். கோபம் கொள்வதோடு மட்டும் கந்தவனம் நின்றுவிடவில்லை. தனது வாழ்க்கையிலும் சாதி வேறுபாடு காட்டாது எல்லாச் சமூகத்தவரோடும் தோழைம்

யோடு பழகி வந்தார். இதனை அவரது உறவினர்களும் நண்பர்களும் நன்கு அறிவர்.

அதுமட்டுமல்ல தாம் பிறந்த நுணாவிலூரின் இரு ஆலயங்களைப் பொதுக் கோயில்களாக்கிய பெருமையில் இவருக்கும் பெரும் பங்குண்டு.

சாதி ஒழியக் கூக்குரல் போடுகின்றவர்கள் சமயத்தை வெறுக்கின்றனர். சமயம் என்று நான் இங்கு குறிப்பிடுவது இந்து சமயத்தை. இந்து சமயம் சாதி வேறுபாட்டை வளர்த்தது என்பது அத்தகையவர்களது கருத்து. கவிஞரும் இதே கருத்தைக் கொண்டிருக்கின்றார். அதற்காக அவர் சமயத்தை வெறுக்கவில்லை. பகைமை உணர்ச்சியற்ற நோக்கு அவரது நோக்கு. சமூகக் குறைபாட்டை நீக்க வேண்டும் என்கின்றார். சமயத்தில் குறையில்லை; குறையெல்லாம் சமயப் போலிகளால் எழுந்தவை. கடவுள்முன் அனைவரும் சமம். இதனை மிக அழகாக எடுத்து விளக்குகின்றது பெரிய புராணம். திருத்தொண்டர் புராணம் பாடிய சேக்கிழார் பெரிய நீதிமான். அவர் சாதி வேறுபாடற்ற திருத்தொண்டர் சமூகமே சைவ சமூகமாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகின்றார் என்ற கருத்தைப் பல சமயப் பிரசங்கங்களில் கவிஞர் வலியுறுத்தி இருக்கின்றார்.

அடுத்ததாகத் தமிழர் மத்தியில் உள்ள ஒற்றுமையீனமும் கவிஞரின் பாடல்களுக்கும் பேச்சுக்களுக்கும் பல சந்தர்ப் பங்களில் பொருளாகி இருந்துள்ளது. ஒற்றுமையின்மைக்குச் சாதி வேற்றுமையே காரணம் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். ஒன்று நாம் ஒன்று என்னும் உணர்விலே உலக மக்கள் சென்று நற்செய்கை நாளும் செய்துமேல் ஒங்குகின்றார் தின்று பேய்ச் சாதி நம்மைத் தீர்ப்பதைத் தெரிந்திடாது நன்று நம் மக்கள் கொள்ளும் நாசமாய்ப் போகும் பாதை என்றும்

பிடியுங்கள் சண்டை உடையுங்கள் மண்டை

பித்தரைப் பேயரைப் போல

என்றும்

வேற்றுமை இங்கே வேண்டுவதார்க்கு

வேவியர் போற்பல நோக்கு

என்றும்

இவா பொங்கி எழும் பாங்கினைப் பல இடங்களிற் பார்க்கின்றோம். வெறும் வார்த்தைகளில் மட்டும் நின்றவிடாது நடைமுறையிலும் ஒற்றுமையை நிலைநாட்டத் தன்னால்

இயன்ற பணியை ஆற்றியிருக்கின்றார். இலக்கிய வட்டம் இவரது தலைமைக் காலத்தில் ஒற்றுமையுடன் இயங்கிய தையும் வயாவிளான் மத்திய மகா வித்தியாலய பெற்றோர் ஆசிரிய சங்கம் ஒன்றுபட்டு வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டதையும் சிறந்த உதாரணங்களாகக் காட்டலாம்.

தமிழ் அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்றுபட வேண்டும் என்றும் சூரல் கொடுத்திருக்கின்றார். தமிழரசுக் கட்சி மாநாடுகளில் இடம் பெற்ற இலக்கிய அரங்குகளில் பங்குபற்றித் தமிழ் மக்கள் ஒற்றுமை பேண வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி இருக்கின்றார்.

சனசமூக நிலையங்கள், கலை இலக்கிய மன்றங்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் போன்ற பல அமைப்புக்களும் இவரது ஆலோசனைகளைக் கேட்டுச் செயற்பட்டுத் தமது பினக்கு களைத் தீர்த்துக் கொண்ட வரலாறுகளும் உண்டு. வவனிக் குளத்தில் இவர் அதிபராக இருந்த காலத்தில் ட.ஆர்.ஓ. திரு. பஞ்சலிங்கத்துடன் சேர்ந்து அப்பகுதி மக்களின் ஒற்றுமைக்கும் நல்வாழ்விற்கும் உழைத்திருக்கின்றார். அப்பகுதி பொலிஸ் அதிகாரம் இல்லாத பகுதி. ட.ஆர்.ஓவின் தலைமையில் இயங்கிய பரிபாலனக்குழு ஒன்று அப்பகுதிச் சட்ட ஒழுங்குக்கும் நீதிபரிபாலனத்துக்கும் பொறுப்பாக இருந்தது. அக்குழுவில் கவிஞரும் நியமிக்கப்பட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பொருளாதார ரீதியிலும் மக்களின் தேவைகள் நீதிவழுவா நெறிமுறையில் தீர்த்து வைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையுடையவர் கவிஞர்.

ஏழைகளின் நிலை கண்டு தான் துயர் கொண்டது தமிழ் நாட்டில் என்கிறார். இலங்கையில் அந்த அளவிற்கு வறுமை இல்லையாயினும் பொருளாதாரக் கஷ்டங்களால் மக்கள் இன்னல்படுவதைக் கண்டு வேதனைப்பட்டிருக்கின்றார். மலை நாட்டுத் தமிழ் மக்களின் நிலைகண்டு மனம் கலங்கிப் பல பாடல்கள் மூலம் தனது உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தி இருப்பதோடு,

வாழா தவர்கள் வாழ்ந்திடப்பாடு

பாழும் வறுமை தொலைந்திடப்பாடு

ஏழை என்றோரு மானிடன் இங்கே

இல்லை இல்லை எனத்துள்ளியே பாடு

எனப் புலவர்கள் மக்களின் வறுமையை ஒழிக்கப்பாட வேண்டும் என்று வேண்டுகின்றார்.

சொல்லளவில் மட்டுமன்றிச் செயலளவிலும் வசதியற்ற

வர்களுக்குப் பலவாறு உதவியிருக்கின்றார் கவிஞர் என மற்றவர்கள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. செய்த உதவிகளைச் சொல்லிக் காட்டக்கூடாது என்பது அவரது கொள்கை. எனினும் கவிஞர் இ. நாகராஜன் குடும்பத்துக்கு யாழ். இலக்கிய வட்டத்தின் மூலம் இவர் நிதி திரட்டிக் கொடுத்தது எல்லாருக்கும் தெரிந்தவோன்று.

தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் போலித்தனங்களையும் ஊழல் களையும் கவிஞர் கந்தவனம் போன்று வேறொரும் உறைக்கும் படி குத்திக் காட்டியது கிடையாது எனலாம். இவரது ஒவ்வொரு கவியரங்கமும் சமுதாயத்தின் அநாகரீகப் போக்குகளைச் சாடும் அரங்கமாக இருக்கும். அம்புகள் போல நேராகத் தைக்கும். சில அங்கத்துச் சுவை கலந்து மானத்தை வாங்கும்.

சின்ன மேளங்களை ஆடவிட்டு வாயைப் பிளந்தபடி பார்த்து மகிழ்தல், எடுத்ததற்கெல்லாம் வெடி சுடுதல், காதலித்துக் கைவிடுதல், காசுக்காக எதையும் செய்யத் துணிதல், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுதல், கள்ளக்கடத்தல், காட்டிக் கொடுத்தல், இரவல் புடவையில் கொய்யகங்கட்டுதல், ஆங்கில மோகத்தில் எல்லாம் தெரிய உடுத்தல், காவி உடையில் ஒளிந்திருக்கும் கள்ளச்சாமிகள், சாத்திரம் பார்த்தல் இப்படி எத்தனை எத்தனையோ போக்கிரித் தனங்களை அச்சமின்றிச் சுட்டிக்காட்டி அவை தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு ஒவ்வாத போக்குகள் என உணர்த்தியிருக்கின்றார். சில உதாரணங்கள்:

**காசுக் கென்றாற் காரியம் செய்வார்
ஊசிக் கண்ணின் ஊடும் நுழைவார்!**

**நாம் வாழப் போய் பிறர் கையை நக்க வேணுமா சீ!
நாழுக்கம் கொண்டுழைத்திட்டால் நாளை துன்பம் தூசி!**

**உய்யும் வைர நெஞ்சிருந்தாள
உடலூரம் வேண்டாமோ
கைகள் பயற்றங்காயெனின் பாரும்
கால்கள் முருங்கைக்காய்
மெய்யோ புடலை மிதந்துள வயிறோ
வேறேன் மட்டுவிற்காய்
போய்யென்றிதளைப் புலம்பிடச் சமயம்
போற்றுதல் விட்டாரோ?**

திருமணத்திற்கும் வெடி வெடிப்பார்
 செத்த வீட்டுக்கும் வெடி சுடுவார்
 பஞ்சாகப் பறந்தான் நேற்று
 கஞ்சிக்கும் வழியில்லாமல்
 அஞ்சாறு நாளுக்குள்ளே
 அமெரிக்கன் வீடு கட்டி
 ஊஞ்சாலில் ஆடுகின்றான்
 உவலுக்கொங்காலை காசு
 கஞ்சாவை அபினை விற்றல்
 கள்ளச் சாராயங் காய்ச்சல் - கவியரங்கில் கந்தவனம்

இவரது ‘கீரிமலையினிலே’ உன்னத சமுதாயத்தை உருவாக்கிக் காட்டும் ஒரு குறுங்காவியம். இது 14.07.1973ல் யாழ்ப்பாணம் திறந்த வெளியரங்கில் நடந்த யாழ். இலக்கிய வட்டத்தின் ஆண்டு விழாவின்போது வெளியிடப்பட்டது. அன்றைய தினம் இந்நாலைப்பற்றிப் பிரபல எழுத்தாளர் சொக்கன் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் ஒரு பகுதி தமிழரின் போலி நாகரீகத்தைக் கவிஞர் போக்கத் துணிந்த முறையை நன்கு விளக்குவதைக் காணலாம்.

பாட்டுத் திறந்தாலே இவ்வையத்தைப் பாலித்திட வேண்டும் என்று பாரதி தமது இஷ்ட தெய்வமாகிய பராசக்தியை வேண்டினார். கவிஞர் கந்தவனம் தம் இஷ்ட முர்த்தியாகிய விநாயகப் பெருமானை நோக்கி தேன் கவிகள் நான் சொரிய வேண்டும் - கேட்பவர்கள் ஊனுயிரி ஸவை சுவற வேண்டும்!
 வான் மழையைப் போற் பொழிய வேண்டும் - மண்ணிலதன் மேன்மைகளைப் போல் வளர் வேண்டும்!

என்று வேண்டிக் கொண்டு தமது கவிமலரை எம்முன் சமர்ப்பிக்கின்றார். அவரது வேண்டுகோளிலே தன்னலமற்ற பரந்த மனப் போக்குத் தெள்ளெனப் புலப்படுகின்றது. அவரின் கவிதா லட்சியமும் எமக்குப் புரிந்து விடுகின்றது.

வாழும் சமுதாயத்தை நெறிப்படுத்துவதும் அதன் நல்வாழ்வுக்கு உதவுவதுமாகிய உயர்ந்த நோக்கே அவரை இயக்குவதால் ஆங்காங்கே சமுதாயத்தின் குறைபாடுகளை இடித்துரைக்கக் கவிஞர் தவறுவதில்லை.

அற்றுப் போகவில்லை யின்னு மாங்கிலத்தின் மோகம் பற்று வைத்துத் தமிழூக் கற்று பார்ப்பதேனுமில்லை பெற்ற பிள்ளைகட்கு வைக்கும் பேருந் தமிழிலில்லை உற்ற மேன்மை விற்று வாழும் ஒர்மமற்ற சாதி

தண்டமிழ் ஈழ நாட்டிற்
 சலசலப்பதிகம் என்பேன்
 சொண்டினால் வெட்டி வீழ்த்திச்
 சுருட்டி வான் மதியைக் கையிற்
 கொண்டுபோங் கொள்கை யுள்ளார்
 குடத்தில் நீர் நிறைய இல்லார்
 சண்டைகள் பிடித்து வீணே
 தாழ்கிறார் தமிழூக் கல்லார்!

-கீரிமலையினிலே

என்று கந்தவனம் குழுமகையில் அவரிலே நோய்வாய்ப்பட்ட சமூகத்திற்குக் கசப்பு மருந்தைக் கொடுத்துப் பிணி போக்கத் துடிக்கும் மருத்துவனின் தன்மையைக் கண்டு உருகுகின்றோம். இந்தப் பாடற் குளிசைகளைச் சூரணம் செய்த தமிழ் மக்கள் நாள்தோறும் முன்று தடவையாது உண்டு வந்தால் அவர்களின் போலி நாகர்கப் பிணி ஒரளவு நீங்கி ஒர்மமும் பிறத்தல் கூடும்.

கீரிமலையினிலே என்ற காவியத்தில் உன்னதமான ஒரு சமுதாயத்தை அமைத்துக் காட்டுகின்றார் கவிஞர்.

அந்தச் சமுதாயம்

- * சாதி சமயத்திலே வேற்றுமை சாதிப்பவர்கள்
- * நாட்டுப்பற்றறவர்கள், இனத்தினைக் காட்டிக் கொடுப்பவர்கள்
- * தன்னலப் பேய்க் கணங்கள்
- * காணும் செயலில் எல்லாம் ஒரு குற்றம் காணத் துடிப்பவர்கள்
- * பதவிக்குக் கெஞ்சி அலைபவர்கள்

போன்றவர்கள் எவரும் இல்லாத ஒரு சான்றோர் சமுதாயம். இந்தச் சமுதாயம் என்று வருமோ என மனம் ஏங்குகின்றது!

கவிஞரின் சமய நோக்கும் வித்தியாசமானது. முறையான சைவ சமய மரபிலே வளர்க்கப்பட்டவர். சாவகச் சேரி றிபேக் கல்லூரியில் கிறிஸ்தவ சமயத்தை விவிலியத்தை ஒரு பாடமாகக் கற்றவர். தமிழ் நாட்டில் படித்த காலத்தில் தி.மு.க. ஆதரவாளனாக இருந்தபோது இந்து சமயத்திலுள்ள சீர்கேடுகளை நன்கு அறிந்து கொண்டவர். புத்த சமயத்துவங்களையும் இஸ்லாமிய நெறியையும் மாத்தளையில் இருந்த காலத்தில் நன்கு புரிந்து கொண்டவர். எனினும் இந்து சமயத்தை அவர் வெறுக்கவில்லை. அடிப்படையில் எல்லாச் சமயங்களும் ஒன்றே என்று கருதுபவர்.

இவரது பேச்சாற்றலைக் கண்டு துர்க்கா துரந்தரி சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் இவரை

ஒரு சமயச் சொற்பொழிவாளராகக் காண விரும்பிச் சமயப்பணி செய்ய வேண்டும் என விடுத்த வேண்டுகோளைத் தொடர்ந்து சமயச் சொற்பொழிவாற்றத் தொடங்கினார். வானோலியில் சைவ நற்சிந்தனை செய்தார்.

சமய நம்பிக்கை பற்றிக் கவிஞர் பின்வரும் கருத்துடையவராக இருக்கின்றார்.

சமயம் தெய்வீக சக்தியின் மகிமையை எடுத்துரைப்பது. நமக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு சக்தி உண்டு என்று நம்புகின்ற நிலையில் அகங்காரம் அடி பணிகின்றது. மனிதனின் ஆணவத்தை அடக்கி அவனை நல்வழிப்படுத்தும் காரணம் பற்றியே சமயம் தோன்றியிருக்கவேண்டும். சமுதாயத்தில் அன்பைப் பெருக்கி அறத்தை வளர்த்து, நீதியை நிலைநாட்டச் சமயம் நல்லதொரு சாதனம்.

இந்து சமயத்தில் தத்துவக் கருத்துக்கள் கதைகள் மூலம் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதிகாலத்தில் கல்வி, செல்வாக்கு மிக்க அந்தணர்கள் கையில் இருந்ததால் தமக்கு வாய்ப்பான வகையில் சமயக் கதைகளை எழுதியிருக்கின்றார்கள். படியாதவர்களின் முடநம்பிக்கைகளை அந்தணர்கள் நன்கு பயன்படுத்தியிருக்கின்றார்கள்.

இந்தநிலை இன்றும் தொடர்கின்றது.

ஸழத் தமிழ் மக்கள் சமய நம்பிக்கை மிகுந்தவர்கள். சமயத்தைப் புறக்கணித்து முன் வைக்கப்படும் எந்த மாற்றங்களையும் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. இதனை மனதிற் கொண்டு புதிய சிந்தனைகளை காரணங்கள் காட்டி மக்கள் முன் அவ்வப்போது வைத்திருக்கின்றேன். இவற்றுள் மிகவும் முக்கியமானது சமயத்தில் சாதி இல்லை என்பது.

சொற்போர் வனம்

பழம்பெரும் இதிகாசங்களை கிராமத்து மக்களின் மனங்களில் பதிய வைத்ததில் பெரும்பங்கு வகித்தவை நாட்டுக் கூத்துகள். பின்னர் ஒருகாலத்தில் அவை சற்று அருகி மறைந்து போக அவற்றின் இடத்தினை தமதாக்கிக் கொண்டவை பட்டிமன்றங்கள்.

தமிழ்மீண்ணில் பட்டிமன்றங்களைப் பிரபலமாக்கியவர்களின் பங்கிலும் பணியிலும் முன்னணியில் திகழ்ந்தவர் கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள். சொற்போர் புரிவதில் ஆகாயகுரர் என்பதை பல மேடைகள் அறியும். சபையிடம் கரகோட்டும் இருக்கிறதென்றால் மேடையில் கந்தவனம் இருக்கின்றார் என்பது அர்த்தம். அவர் வெட்டிப் பேச்சு பேசுபவர்ல்ல. குற்றச்சாட்டுகளை வெட்டித் தர்க்கத்துடன் பேசுபவர்.

திருவள்ளுவர், கம்பர், ஒளவையார், பாரதியார், பாரதி தாசன், கண்ணகி போன்ற பல கதாபாத்திரங்கள் கிராமந் தோறும் உயிர் பெற்று நடமாட வைத்தன - அவரது பேச்சுக்கள். சீவகசிந்தாமணியும், சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகலையும், வளையாபதியும், குண்டலகேசியும் கிராம மக்களின் அறிவில் செறிய வழிவகுத்தன - கவிஞர் அவர்களின் பட்டிமன்றங்கள். அவரது வார்த்தை ஜாலத்தால் ராமாயண மகாபாரதப் பாத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றும் மக்கள் முன் பல தடவைகள் விவாதம் புரிந்தன!

இலக்கியத்துடன் அவரது பட்டிமன்றங்கள் நின்றுவிட வில்லை. சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களும் அவரது பட்டிமன்றங்களில் நிறையவே இடம் பெற்றன. பெண் அடக்கு முறை, வரதட்சணைக் கொடுமை போன்றன பல குடேறிய அவரது வார்த்தைகளால் ஏறியுட்பெட்டன.

சந்தர்ப்பம் அறிந்து பேசுவதிலும் சமர்த்தர் நமது கந்தவனம் அவர்கள்.

முன்பு ஒரு காலகட்டத்தில் விழாக்களுக்கு பிரதம அதிதியாக அழைக்கப்படுபவர்கள் விழா முடியும்வரை இருப்பதில்லை. இது கவிஞருக்குப் பிடிக்காத ஒன்று. கோவலன்போல் பாதியிலே சொல்லாமற் செல்வாரோ? என சாடைமாடையாக பிரதம அதிதியை பார்த்துக் கேட்கிறார் விழா ஒன்றினில் கோவலனுக்கு எதிராக வாதிட்டுக் கொண்டிருந்த கவிஞர் அவர்கள்.

அந்த பிரதம அதிதி பின்னர் தமது இருக்கையைவிட்டு

அசையவே இல்லை என்பதைச் சொல்லவா வேண்டும்?

வித்துவான் சுப்பையாபிள்ளை, காரை சுந்தரம்பிள்ளை, ச. விநாயகமுர்த்தி, உமா மகேஸ்வரன், பண்டிதர் நமசிவாயம், அளவெட்டி மு. திருநாவுக்கரசு, இளவாலை சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை, நாவேந்தன், அப்பாபிள்ளை அமிர்தலிங்கம், தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி போன்ற பலர் அடங்கிய ஒரு நீண்ட பட்டியல் கவிஞருடன் பட்டி மன்றங்களை மெருசுட்டியவர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுவதாயின் தேவை வரும்.

பாரதி பாடல்களில் மொழிப்பற்றா தேசியப்பற்றா உயர்ந்தது? என ஒரு முறை பட்டிமன்ற விவாதம் காரசாரமாக நடந்து கொண்டிருந்தது. பாடல்களின் தொகையை வைத்து முடிவு செய்தால் தேசியப்பற்றுதான் உயர்ந்தது என்ற முடிவுக்கு வருகிறார் காரை சுந்தரம்பிள்ளை. கந்தவனம் எழும்புகின்றார். சுற்றிவர ஒருமுறை தனது கண்ணாடியூடாக பார்க்கின்றார். நிதானமாக ஒரு முடிவுக்கு வந்தவர்போல “மைக்”கைப் பிடிக்கிறார். மனைவிமீது பற்று இருப்பது யாருக்குமே சகஜம். அதற்காக ஜூந்து ஆறு மனைவிகள் இருந்தால்தான் உயர் வானது என்ற கருத்துக்கு வரமுடியுமா? எனவே தொகையைக் கொண்டு மதிப்பீடு செய்யலாமா? சரளமாக அவரது வார்த்தைகள் வெளிவருகின்றன.

அவரது ஜோடிக் கண்கள்மீது சபையின் மொத்தக் கண்களும் அன்று மொய்த்தன. சிந்தனையும் நகைச்சுவையும் கலந்ததுதான் அவரது பட்டிமன்றங்கள்.

உரும்பிராயில் ஒரு பட்டிமன்றம். பாசத்தில் சிறந்தவர் பரதனா லக்ஷ்மணனா என்பது விவாதத் தலைப்பு. ராமன் இல்லாத நேரத்தில் சீதையைப் பார்த்துக் கொண்டான் லக்ஷ்மணன் என்று சொல்கின்றார் மு. திருநாவுக்கரசு. இதிலிருந்த சிறிது மயக்கத்தை தனது வெற்றிக்கான துரும்பாக பிரயோகிக்கின்றார் கவிஞர் கந்தவனம்! ராமன் இல்லாத நேரத்தில் அவன் ஏன் பார்த்தான்? என்பது அவருடைய கேள்வி. சபையில் சிரிப்பொலி அடங்கவே வெகுநேரமாகிறது.

இவரது குரலால் பலரை அதிசயப்பட வைத்த இவருக்கு - இவரது குரலைக்கேட்டு இவரே ஆச்சரியமடைந்த சம்பவமும் உண்டு.

காங்கேசந்துறையில் ஒரு தடவை இவரது குரல் ஒரு வீட்டில் இருந்து மிகவும் பலத்த சத்தமாக வந்துகொண்டிருந்தது. வீதியால் சென்றுகொண்டிருந்த இவர் நின்று நிதானித்தார். சந்தேகமேயில்லை. இவரது குரல்தான். சரி! வீட்டிற்குள்

என்னதான் நடக்கிறது என்றுபார்ப்பமே என்ற ஆவலில் உள்ளே சென்ற பொழுது பல சிறுவர்கள் இவரைக் கண்ட பயத்தில் வெளியே ஒடி வந்தார்கள். அவர்கள் செய்தது வேறொன்றுமில்லை. இவரது பட்டிமன்ற விவாதம் ஒன்றை ஒலிப்பதிவு செய்து இவரைப் போலவே பேசப் பழகிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்த சிறுவர்களில் ஒருவர் தேமதுரம் பி. ஞானேஸ்வரன் (பரம். G) மிகவும் இளம்பராயத்திலே கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் மீது “ஹீரோ ஷிப்” கொண்டிருந்த ஞானேஸ்வரனின் மனப்பதிவுகளை நாமும்தான் பார்ப்போமே.

சங்கம் வளர்த்த தமிழில் தமிழ் இலக்கியம் மலர்ந்தது. மலர்ந்த தமிழ் இலக்கியத்தில் தமிழர் பண்பாடு கமழ்ந்தது. கமழ்கின்ற பண்பாட்டை பட்டிமன்றம் அமைத்து இனம் காட்டிய பெருமை எமது நாயகனைச் சாரும் என்றால் மிகையாகாது.

சங்ககால இலக்கிய நூல்களிலும் பின்பு வேற்று மொழிகளில் இருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்களிலும் உள்ள கதைகளில் மனித வாழ்க்கையை செப்பனிடக் கூடிய வகையில் நல்ல பல கருத்துக்கள் இருந்தன. இக்கதைகளில் வரும் கதாபாத்திரங்கள் மனித பண்புக்கு இலக்கணமான பல நல்ல குண இயல்புகளை சித்தரித்தன. அன்பு, பாசம், கடமை, நேர்மை, வீரம், கற்பு போன்ற பலவகை குண இயல்புகளையும் கொண்ட கதைகளைப் படித்தும், கேட்டும் தெரிந்து கொண்ட மக்கள் உலகில் சரி, பிழை, தர்மம், நீதி, அந்தி என்பவற்றை இலகுவாக வேறுபடுத்தி அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. அதனால் அமைதியும் சூபிட்சமும் இவ்வுலகில் நிலைத்திருக்க இலக்கியக் கதைகள் வழிவகுத்தன எனலாம்.

எமது தமிழ் சமூகத்தினரிடம் பெரும்பான்மையான எல்லோரும் சர்வகலாசாலை சென்று வைத்தியனாகவோ இயந்திரவியலாளனாகவோ, கணக்காளனாகவோ பட்டம் பெற வேண்டும் என்று தங்கள் தங்கள் எதிர்காலத்தைப் பற்றிக் கனவு கண்டு கொண்டிருந்த காலங்களில் எனது சிறுவயதில் தமிழ் மொழியில் மிகுந்த பற்றையும் தணியாத ஒரு தாகத்தையும் உண்டாக்கியவர் எமது நாயகன். நான் பெரியவானகும்போது அவரைப் போன்று தமிழ் அறிஞனாக வேண்டும், பேச வேண்டும் என்று என்னை கனவுகாண வைத்தார் என்பதே பொருந்தும். அப்படி எனது மனதில் ஒரு கதாநாயகனாக பதிந்தவரின் அளவிற்கு நான் தமிழ் அறிஞனாகவும் இல்லை பேச்சாளராகவும் இல்லை. ஆனால் தமிழ் மொழியிலும்

கலைத்துறையிலும் அவரால் ஏற்பட்ட காதலினால் உருவாகிய தேமதுரம் வானோலியில் இன்று அவருடன் இணைந்து பணியாற்றச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததைப் பெரும் பாக்கியமாகவே கருதுகிறேன்.

தமிழ் இலக்கிய பாடத் திட்டத்தில் கம்பராமாயணமும், பாரதச்சுருக்கமும் க.பொ.த. சாதாரணதர மட்டத்தில் சேர்க்கப் பட்டு இருந்தமையால் அக்கதைகளைப் பற்றி ஓர் அளவு முழுமையாகத் தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது. ஆனால் நான் 5ம் வகுப்புப் படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் மகாபாரதத்தில் வரும் கதாபாத்திரங்களில் ஒன்றான கர்ணனைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ள சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. கொடைகளில் சிறந்தவனாகக் கர்ணன் சித்தரிக்கப்பட்டு இருந்த காரணத்தினால் அந்தப் பாத்திரத்தைப்பற்றி எனது சிறுவயதில் நல்ல அபிப்பிராயம் உண்டானது. அடுத்து வந்தது சிவாஜி கணேசன் அவர்கள் நடித்த கர்ணன் திரைப்படம். படத்தில் பாண்டவர்களுக்கு எதிராக கெளரவர்களின் சார்பாக கர்ணன் போரில் இறங்குகின்றான். அந்தச் சிறு வயதில் எனக்குப் போர் முன்ட தற்கான காரணம் என்னவென்று சரியாகத் தெரியவில்லை. திரைப்படத்தில் விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டு இல்லாமலும் இருக்கலாம் அல்லது அந்த திரைக்கதையை எனக்கு நன்றாக அறிந்து கொள்ள முடியாமலும் இருந்திருக்கலாம். சண்டை முழ்வதற்கு யார் காரணம் என்று சிந்திக்கத் தொடங்கிய நேரத்திலும் எனது மனதில் நிச்சயமாக பிழை கெளரவர்கள் பக்கம் இருக்காது என்று என்னக் காரணம் திரு. சிவாஜி கணேசன் மீது நான் வைத்திருந்த அளவு கடந்த பக்தியினாலும் கர்ணனாக சிவாஜி நடிப்பதனாலும் சிவாஜி பிழை செய்திருக்க மாட்டார் என்றே நம்பினேன். அதன் காரணமாக பிற்காலத்தில் பட்டிமன்றங்கள் மூலமாகவும் பாடப்புத்தகங்கள் மூலமாகவும் பாரதப்போர்பற்றிய உண்மையை நான் முற்றாக அறிந்து கொள் ளும்வரை பாண்டவர்கள் தான் பிழை செய்தார்கள் என்று நம் பும் அளவிற்கு சிவாஜி அவர்கள் மனதில் பதிந்து இருந்தார்கள்.

சில நாட்களின் பின் ஒருநாள் எனது பாடசாலையில் மேடை அமைத்து அலங்காரம் செய்து கலைவிழாவென்று ஆரவாரமாக எல்லோரும் குதூகலித்திருந்தோம். விழாவில் முதலில் யாரோ பேசினார்கள். பின்பு சில சிறுவர்கள் கடவுள் வணக்கம் பாடினார்கள். அதன்பின் சிலர் கும்மியடித்தார்கள். இவற்றையெல்லாம் சிறுவனாக மேடைக்கு நேரே முன்பாக மண் தரையில் அமர்ந்து வாயைத் திறந்து பார்த்து அனுப-

வித்துக்கொண்டிருந்தேன். அடுத்து மேடையில் பட்டிமன்றம் நடைபெறும் என்ற அறிவிக்கப்பட்டதும் அது என்னவாக இருக்கும் என்று மனதில் சிந்தனை எழுந்தது. பட்டிமன்றத்திற்காக திரையின் பின்னால் தயார்படுத்திக் கொண்டு இருந்தனர். படார் படார் என்று கதிரை மேசை போடும் சத்தங்கள் பலர் நடக்கும் சத்தங்கள் கேட்ட வண்ணமிருந்தன. பட்டி என்ற சொல் எனக்கு புதிது. ஆட்டுப்பட்டி, மாட்டுப்பட்டி என்பனவற்றையும் இடுப்பில் போட்டிருக்கும் கால்சட்டை கழராமல் இருக்கக் கட்டும் “பெல்ட்” இனையும் பட்டி என்று சக தோழர்கள் கதைப்பதனாலும் ஆட்டுப்பட்டி மாட்டுப்பட்டி பெல்ட் போன்றவை என் கண் முன்னே வந்து போய்க்கொண்டிருந்தன.

இறுதியாக விழாத் தலைவர் தோன்றி பட்டி மன்றத்தில் அன்று பாரதப் போரில் பாண்டவர்கள் நேர்மையாகப் போர் செய்யவில்லை என்பது பற்றி விவாதிப்பதாக அறிவித்தார். நான் உடனே கர்ணன் திரைப்படத்தை இரைமீட்க ஆரம்பித்தேன். யார் யாரோ வந்தார்கள்; பேசினார்கள்; போனார்கள். இறுதியாக ஒருவரின் பெயர் அறிவிக்கப்பட்டது. பெயருக்குரியவர் வந்தார். விவாதிக்க ஆரம்பித்து இறுதியாக கர்ணனிடமிருந்து கவச குண்டலங்களை அநீதியான முறையில் பெற்றுத்தான் அவனைக் கொன்றார்கள் என்று அவர் சொல்லத் தொடங்கியதும் சிவாஜியை படத்தில் கொன்றது பிழையானது என்ற எனது கருத்துக்கு ஏற்ப இவர் நல்ல ஒரு ஆள்தான் என்று தீர்மானித்து அவர் பேசும் விதத்தில் கவனம் எடுக்க ஆரம்பித்தேன். முன்பு பேசியவர்களை விட இறுதியாகப் பேசிய அப்பேச்சாளன் பேசும்போது கர ஒலி மண்டபத்தைப் பிளந்தது. எனக்கு நன்றாக அவரைப் பிடித்துப் போயிற்று. பேச்சை நிறுத்தி மெதுவாகவும் உயர்த்தியும் அழுத்தியும் பேசினார். மடைதிறந்த வெள்ளம்போல் தமிழ் அவர் வாயில் இருந்து பாயந்து வந்தது. பேசிய அவ்வளவும் என்னால் முற்றாக புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருந்தபோதிலும் அன்றைய விழாவில் அவருடைய பேச்சு எல்லாரையும் கவர்ந்திருந்தது என்பதற்கு மண்டபத்தில் குழுமியிருந்த பலரது கரகோடி ஒலியும் சிரிப்பும் சான்றாக அமைந்தது. சிவாஜியை - மன்னிக்கவும் கர்ணனைக் கொன்றது நீதியற்றது என்ற எனது எண்ணத்திற்கு ஏற்றமாதிரி பேசிய அவர் பெயரைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விசாரித்தபோது எனது நண்பன் ஒருவன் சொன்னான் கவிஞர் கந்தவனம் என்று. அன்று முதல் சிவாஜி கணேசனுடன் கவிஞர் கந்தவனத்தையும் மனதில் பதித்துக்கொண்டேன். நாட்கள்

செல்ல 9ஆம், 10ஆம் வகுப்பு படிக்கும் எனது பாடசாலை விழாக்கள் முதலாக மற்றைய பாடசாலை விழாக்களிலும் தமிழ் மன்ற விழாக்கள், பாரதி விழாக்கள், இலக்கிய விழாக்களில் பார்வையாளன் ஆகிக் கொண்டேன். அதிலும் முக்கியமாக கந்தவனம் ஆசிரியர் அங்கு பேசுகின்றார், பட்டி மன்றம் அமைக்கின்றார் என்றால் எனக்கு வேறு வேலைகிடையாது. அப்படிச் சென்று அவரது தமிழில் லயித்த என்னை உலகத்தை புரிந்து கொள்ள வழி காட்டினார். மனித வாழ்க்கையில் கற்பு என்ற சொல்லின் முக்கியத்துவத்தை அறியவேத்தார். கற்பை மையமாக வைத்து அவர் பங்கு பற்றிய பட்டிமன்றங்களில் சில கற்பில் சிறந்தவள் கண்ணகியா, மாதவியா? கற்பில் சிறந்தவள் கண்ணகியா, சீதையா? கற்பில் சிறந்தவள் கண்ணகியா திரௌபதையா? நாளடைவில் கேட்கும் விடயங்கள் எல்லாவற்றையும் இரசித்துக்கொள்ளும் அளவிற்கு நான் வளர்ந்து விட்டதால் கந்தவனப் பெரியாரின் பெருமைதனை எண்ணி மகிழ்ந்தேன்.

வாழ்க்கைக்கு அவசியமானது கல்வியா, செல்வமா? என்பதன் மூலம் வாழ்க்கையின் முக்கியத்துவங்களை அறியப் பண்ணினார். பாரதியார் பாடலில் விஞ்சி நிற்பது தேசியப் பற்றா, மொழிப்பற்றா? என்ற பட்டிமன்றம் மூலம் பாரதியின் சிறப்பினைக் கற்பித்தார். தேசியப்பற்றையும் மொழிப்பற்றையும் விளங்க வைத்தார். தம்பி என்பவன் எப்படிப்பட்டவனாக இருக்க வேண்டும் என்று எடுத்துக்காட்ட அமைத்த பட்டி மன்றங்கள். இராமனின் தம்பியரில் சிறந்தவன் இலக்குவணனா, பரதனா? இராவணனின் சிறந்த தம்பி கும்பகர்ணனா, விபீடனா? செய்நன்றி மறவாமையைப்பற்றி அறியும் வகையில் அமைத்த பட்டிமன்றம் செய்நன்றியில் சிறந்தவர் கும்பகர்ணனா, கர்ணனா? என்று இப்படியே சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

இவ்வாறாக பட்டிமன்றம் அமைத்து நல்ல பல விடயங்கள் என்னுடன் சேர்த்து பல பேருக்கு பாடம் நடாத்தி நல்வழிப்படுத்திய கந்தவனம் எனும் நந்தவனம் இன்று கண்டாவில் எம்மிடையே இருந்து தமிழுக்கு தொண்டாற்றுவது நாம் செய்த புண்ணியமே. அவர் மேலும் பல ஆண்டுகள் எம்முடன் இருந்து இம்மண்ணில் தமிழ் வளர்த்து நாறாவது ஆண்டு விழா கொண்டாட வேண்டும் என இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

நாடக வனம்

கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களின் நாடக உலகம் எப்படி இருந்தது? இதற்கு பதில் சொல்லத் தகுதியடையவர் புகழ் பூத்த இலக்கியவாதி திருமதி வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் (குறுமகள்) அவர்கள். நாடக அரங்கக் கல்வியை இருவரும் ஒன்றாகப் பயின்றனர்.

நாடக உலகில் கந்தவனம் என்ற அவரது கருத்து இதோ!

கந்தவனம் எமது இனிய குடும்ப நண்பர்களுள் ஒருவர், ஆசிரியர், ஆலோசகர் பயிற்சி, பொதுக் கல்வி டிப்ளோமா, நாடக அரங்கக் கல்வி டிப்ளோமா, கல்விச் சேவைப் பர்ட்சை மற்றும் பட்டிமன்றங்கள், கருத்தரங்குகள் யாழ் இலக்கிய வட்டம், சன்மார்க்க சபை, நாடக அரங்கக்கல்லூரி முதலிய பல துறைகளிலும் நிகழ்வுகளிலும் ஒன்றாகச் செயலாற்றிய வகையில் நன்கு பழக்கப்பட்டவர்.

நாடகத்துறைச் செம்மல்கள் பலரை அறிவோம். அவர்களைப் பற்றிப் பக்கம் பக்கமாக எழுதலாம்; பேசலாம். ஆனால் இக்கட்டுரையின் நோக்கம் கவித்துவம் கைவரப் பெற்ற கந்தவனத்துக்கும் நாடக உலகுக்கும் என்ன தொடர்பு என்பதை ஆராய்வதே.

லயனல் வென்ற தியேட்டர் - நவீன உத்திமுறையில் நின்ற இடத்திலேயே நடக்கின்ற நாடக உத்திமுறை ஒன்று. ஸ்போட்டைற்றின் கீழ் தாச்சியஸ் நடைபயில்கிறார். காடும் மலையும் கடப்பதான பிரமை. இடையிடையே நாடகப் போதனாசிரியர் தம்மயாகோடவின் விளக்கவுரை. “உது புதிய உத்திமுறை அல்ல. எமது மரபு நாடகங்களிலும் உந்தமுறை இருக்கிறது” எனும் குரல் எமது மத்தியில் எழுகிறது. கந்தவனம் எழுந்தார்; காத்தவராயன் கூத்தில் இப்படித்தான் நடிகன் ஒடுவான் என ஒடியும் காட்டுகிறார். (சரியோ பிழையோ தனது கருத்தைப் பயமின்றி ஆணித்தரமாக வெளியிடும் தன்மையை இப்பொழுதும் காணலாம்)

மேல்நாட்டிலிருந்து இறக்கினால் மட்டுமே அது புதுமையா என்ற ரீதியில் ஒரு சலசலப்பு. ஸ்ரானிஸ் லோவ்ஸ்கியின் உள்ளுணர்வு வெளிப்பாடு, பேர்ட்டோல் பிறேக்ற இன் உடலசைவு வெளிப்பாடு என்பன நமது பரத நாட்டியத்தின் தொன்று தொட்டு வழங்கப்பட்டு வருவனதானே

என நாமும் எமது “பொற்காலம்” பேசி, பொற்காலகாரர் எனப்பட்டமும் வாங்கிக் கொண்டோம்.

கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்துள் தெருவோர் இருக்ககளில் அமர்ந்து கொண்டு பிரிந்து வந்த குடும்பங்களையும் சிறு வயது நாடக அனுபவங்கள் பற்றியும் புழுகளை அவிழ்த்து விட்டுக் கொண்டிருப்போம். “குழந்தைக்கு” (சண்முகலிங்கம்) அடிக்கடி நாரிப்பிடிப்பு வரும். நாரியை வீட்டில் விட்டிட்டு வந்தால் பிடிப்பு அதிகமாகும் தானே எனச் சிலேடையாகப் பகிடிவிடுவார் கந்தவனம். றிபேக் கல்லூரியில் தான் முதன் முதலில் நடித்த பாடசாலை ஆசிரியர் எனும் நாடகம் பற்றியும் அது தெய்வேந்திரா படமாளிகையில் மேடை ஏற்றப்பட்டமை பற்றியும் ஒரே புழுதான் (பொய் அல்ல).

வீட்டில் கிடுகு பின்னிக் கொண்டே தமக்கு நாடகப் பயிற்சியளித்த P.D. சின்னையா ஆசிரியரிடம் சொலமன் பொன்சேகா பிச்சை வாங்க வேண்டும் என்பார். (பொன்சேகா செக்கோஸ்லோவாக்கியாவில் 5 வருடங்கள் நாடகம் கற்று P.hd. வாங்கியவர்). இவங்களிடம் பயின்றால் நாரிப்பிடிப்பு வராமல் என்ன செய்யும் என்பார். மீண்டும் பொற்காலம்தான். ஆனால் களப்பயிற்சியின்போது மிக உற்சாகமாக முன்னணியில் நிற்பதோடு “விசயம் இருக்குத்தான்” என்றும் கூறிக் கொள்வார். றிபேக் கல்லூரியில் உயர்தர வகுப்பில் படித்த செல்வரத்தினம் என்பவரால் எழுதித் தயாரிக்கப்பட்ட “இரத்தக்கண்ணீர்” “சமுகம்” எனும் நாடகங்களில் நடித்துள்ளார். இரத்தக்கண்ணீர் எனும் நாடகம் கட்டிட நிதிக்காக மேடை ஏற்றப்பட்டபோது பிரதான வேடமாகிய “தாய்” பாத்திரத்தில் நடித்துப் பலராலும் பாராட்டப்பட்டார். பிரதம விருந்தினராக வந்திருந்த பட்டினசபைத் தலைவர் திரவியநாயகம் கந்தரின் நடிப்பில் மெய்மறந்து பாராட்டிப் பேசும்போது அவரது சோக நடிப்புச் சபையோரின் கண்களைக் கலங்க வைத்தது எனக்குறிப்பிட்டார்.

சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் பல நாடகங்களில் நடித்திருந்தாலும் “ஹலோ ஹலோ” எனும் நாடகம் சென்னை மாநிலக் கல்லூரிகளுக்கிடையே நடந்த நாடகப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்றது. கோவை கலைக்கல்லூரி நாடகங்களிலும் இவரது நடிப்பு ஆற்றல் பளிச்சிட்டன.

நடிகளாக மட்டும் இருந்த கந்தவனம் மாத்தளை சென்ற தோமஸ் கல்லூரியில் கற்பிக்கச் சென்ற காலத்தில் கல்லூரித் தேவைகளையொட்டி நாடகங்களை எழுதித் தயாரித்து மேடை

ஏற்றும் பணியிலும் ஈடுபட்டார். அசோகவனத்துச் சீதை, கட்டப்பொம்மன், பர்ட்சை நெருங்குகிறது ஆகியன சிலவாகும்.

இவரது விவாகம் மேலும் புகழையும் சமூகப்பணி யையும் வளர்க்க வழிவகுத்தது. ஈழகேசரிப் பொன்னையா போன்றோரால் வளம் பெற்ற குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தில் பெண் எடுத்ததால் இரசிகமணி கனக செந்திநாதன், இராசரத்தினம், கலைப்பேரரசு A.T.பொன்னுத்துரை, கலாகேசரி ஆ. தம்பித் துரை ஆகியோரின் நட்பும் சன்மார்க்க சபைப்பண்ணையும் புகழையும் வளத்தையும் பெருமையையும் பரிமாற்றம் செய்து கொண்டன.

A.T. பொன்னுத்துரை இயல்பாகவே மிகத்திறமை வாய்ந்த நடிகர். அயரா முயற்சியும் நாடகத்துக்காக எதனையும் தியாகம் செய்யும் சிந்தையுமடையவர். இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் நடிப்புத்துறையில் மிகச் சிறந்து விளங்கிய தோடு கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் சீடன் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமை பெறுபவர். அவர் கந்தவனத்தை அயர்ந்து இருக்க விடுவதில்லை. தான் எழுதிய நாடகங் களைத் திருத்தம் செய்யவும் தனது நாடகங்களில் பங்கு எடுக்கவும் வைப்பார். அவரால் எழுதியும் தயாரித்தும் நடித்தும் மேடை ஏற்றியும் புத்தகரூபமாக வெளியிட்டவையுமான நாடகங்களுள் நிறைகுடம், இறுதிப்பரிசு, நாடகம் வருடம் பிறந்து முன்னம் முன்னம் ஆகியவற்றில் கந்தவனமும் பல பாத்திரங்களில் நடித்துள்ளார். நிறைகுடம் நாடகத்தில் பல ஆண்டுகள் நடித்து இருக்கிறார். ATPயின் இறுதிப் பரிசு எனும் நாடகத்தை வள்ளல் குமணன் எனும் பெயரோடு தயாரித்து அளவெட்டி அருணோதயக் கல்லூரிக் கட்டட நிதிக்காக மேடையேற்றினார் அங்கே அதிபராக இருந்த கந்தவனம்.

தனது நாடகப் பாணியினாலான குரல் வளத்தினால் எடுத்தும் படுத்தும் செயற்கைப் படுத்தியும் பேசுகின்ற சொற் பொழிவுகளால் சபையைக் கவரும் ஆற்றலும் கந்தருக்குண்டு.

பாடசாலைகளில் நாடகம் ஒரு துறையாகப் புகுத்தப்பட வேண்டும் என ஸ்ரீலங்கா அரசாங்கத்தின் அமைச்சர் ஜெயக் கொடி முயன்றபோது அதற்கான ஆசிரியர்களைத் தெரிவு செய்து ஒரு பட்டப்பின் நாடக டிப்ளோமா பயிற்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

40 பேரைக்கொண்ட அந்த டிப்ளோமா வகுப்பில் தாலிஸியஸ், சுந்தரலிங்கம், சிவானந்தம், கந்தவனம், சுந்தரம்பிள்ளை, சண்முகலிங்கம் (குழந்தை), திருச்செல்வம்,

குறமகள், திருச்செந்தூரன், முஸ்லிம் நண்பர் சத்தார் ஆகியோர் தமிழ் பேசுபவர்களாக இருந்தார்கள். சிங்கள முன்னணி நடிகர்கள் தயாரிப்பாளர்கள், நடன சங்கீத கலைஞர்கள் ஒளி ஒலி காட்சி, ஒப்பனை விற்பனீர்கள் உடனான பழக்கமும் மரபு நாடகங்களான காமன்கடத்து, காத்தவராயன், அரிச்சந்திரன், சொக்கறி தோவில் கொஹேம்பகங்களியா முதலிய பல அரங்கங்கள் அனுபவங்கள் ஒருபுறதம், புத்தளிப்பு, ஊமம், மீளளிப்பு முதலிய கலைச் சொல்லாக்கம் மறுபுறம். போதனாசிரியர்களாக சிங்களவர்களோடு திரு. சிவத்தம்பி, முத்துலிங்கம் நிரந்தரமாகவும் பேராசிரியர் வித்தியாநந்தன், வீரமணிஜூயர், ஜெயலட்சுமி கந்தையா முதலியோர் பகுதி நேரமாகவும் நாடக வரலாறு நாடக முறையியல் நாட்டுக் கூத்துக்கள், நடன வகைகள் பயிற்றினர். (ஒருவருடப் படிப்ப இரண்டு வருடமாக நீட்டப்பட்டது. மகிழ்ச்சியான இந்த அனுபவம் ஒரு தவமாகவே எம்மால் கருதப்பட்டது)

பயிற்சியாளர் அனைவரும் தத்தம் பாடசாலைகளில் நாடகத்தை ஒரு பாடமாகப் போதிக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. களப்பயிற்சிப் பர்ட்சையின்போது கந்த வனம், திருச்செந்தூரன் சத்தார் முதலியோரால் எழுதித் தயாரிக்கப்பட்ட “பூணைகள் ராச்சியம்” எனும் சிறுவர் நாடகம், கவிஞர் வயாவிளான் மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் க.பொ.த. உயர்தர வகுப்பில் நாடகம் கற்பித்த காலத்தில் தயாரிக்கப்பட்டு மேடை ஏற்றப்பட்டது.

கவிஞரால் எழுதப்பட்டு தயாரிக்கப்பட்ட “புத்திமான் பலவான்” எனும் நாடகம் இலங்கை கல்வியமைச்சினால் நடாத்தப்பட்ட நாடகப்போட்டியில் முதலிடம் பெற்றது. இது வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது.

நாடகப் பயிற்சி முடித்து வந்த கலைஞர்கள் ஒரு நாடக அரங்கக் கல்லூரியை யாழ்ப்பாணத்தில் தொடக்க முடிவு செய்தனர். குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் முனையே இது. திருநெல்வேலிச் சந்தியில் குழந்தையை அதிபராகக் கொண்டு களப்பயிற்சிப் பொறுப்பாளராக தாஸிலியகும் மற்றையோர் உதவியாளர்களாகவும் இயங்க முதன்முதல் ஒரு நாடக அரங்கக் கல்லூரி 1978ம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. இதில் கந்தவனம் சங்க காலத்து நாடக வரலாற்று ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். சிறிது காலத்தில் பலரும் பட்டாம் பூச்சிகளாகப் பறந்துவிட இன்றும் குழந்தையின் முயற்சியில் மிகச் சிறப்பாக இக்கல்லூரி வளர்ந்து வருகிறது. கோடை,

புதியதொரு வீடு, சங்காரம், பொறுத்தது போதும், கந்தன் கருணை, கூடி விளையாடு பாப்பா, பாஞ்சாலி சபதம் போன்றவை மேடை ஏற்றப்பட்டுள்ளன. புதிய முயற்சிகளாக தெருக்கூத்து வகையைச் சேர்ந்த மண்சுமந்த மேனியர் போன்றனவும் அப்பத்த நாடக வகைகளும் சமூகப் பிரச்சனைகளை மக்கள்முன் கொண்டு வந்தன. மௌன குரு, சிதம்பர நாதன், சட்டத்தரணி தேவராசா, ATP போன்றோரும் இக்கல்லூரியில் இணைந்திருந்தனர்.

ஆரம்ப காலத்தில் கல்லூரிகளை மையமாக வைத்து இக்கல்லூரி செயற்பட்டது. இருநாள் கருத்தரங்கும் - களப் பயிற்சி என்பவற்றை ஒழுங்கு செய்து சென்ற ஹென்றிஸ், மகாஜனா, மாணிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி, யாழ் மத்திய கல்லூரி ஆகியவற்றில் நாடக உத்திமுறைகள் அறிமுகம் செய்யப் பட்டன. இதில் கந்தவனமும் தனது பங்களிப்பை நல்கியிருக்கிறார். மூலகாரணரான குழந்தை சண்முகலிங்கம் இன்று யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் நாடக போதனாசிரியராக விளங்குகிறார்.

கவிஞர் அவர்கள் சிறுவர் நாடகம்பற்றி அதாவது சிறுவருக்காகச் சிறுவர் நடிப்பது போன்றவற்றையும் நாடகத் தெரிவு, பயிற்றும் முறை முதலியவை பற்றியும் தினகரன் பத்திரிகையில் தொடர் கட்டுரைகள் எழுதினார். 1980ஆம் ஆண்டுடன் கந்தவனத்தின் சேவை தமிழ் நாடக உலகுக்கு இல்லாமற்போனது தூரதிஷ்டம்.

கவிஞர் கந்தவனம் நாடகக் கலையில் பெரிய பெரிய சாதனைகள் புரிந்தார் என நாம் இங்கேசூற முன்வரவில்லை. ஆனால், பல்துறைக் கலைஞரான இவர் நாடகத் துறைக்கும் கணிசமான அளவு - புகழ் பெறும் அளவுக்கு செயலாற்றி உள்ளார் என்பது பாராட்டுக்குரியதே. வாழ்க அவரது நாமம்! வளர்க அவரது சேவை!!

கன்டா வனம்

கன்டாவின் தேசிய கீதத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த் தவர் நமது கவிஞர். மனதில் முடிந்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு முக்கியமான அறிவாளர் அவர் என்பது தமிழ் மக்களின் ஏகோபித்த மதிப்பாகி அவர் புகழை மேலும் உயர வைத்தது. இப்பொழுது தமிழ் விழாக்களைங்கும் நாட்டுப் பற்றினை வளர்த்திடும் அந்த கீதத்தை நாமும்தான் பார்த்து இம் மண்ணுக்கு ஒரு வணக்கம் சொல்வோமா?

ஓ கன்டா! எங்கள் வீடும் நாடும் நீ
உந்தன் மைந்தர்கள்
உண்மைத் தேச பக்தர்கள்!
நேரிய வடக்காய், வழுவாய், இயல்பாய்
நீ எழல் கண்டுவப்போம்!
எங்கும் உள்ள நாம், ஓ கன்டா
நின்னைப் போற்றி அணிவகுத்தோம்!
எம்நிலைப் புகழைச் சுதந்திரத்தை
என்றும் இறைவன் காத்திடுக!
ஓ கன்டா, நாம் நின்னைப் போற்றி அணிவகுத்தோம்!
ஓ கன்டா, நாம் நின்னைப் போற்றி அணிவகுத்தோம்!

இந்த இனிய தமிழ் வார்த்தைகளின் அணிவகுப்பை தேசியக் கொடியே மரியாதையுடன் ஏற்று புதிய மெருகுடன் வானில் பறக்குமோ?

பேசும் கலைக் களஞ்சியம் அவர் என்பது பரமரகசியம். உவமைகளின் உற்சவமான அவரிடம் மனிதனை மனிதனாகப் பார்க்கும் மகோன்னதம் உண்டு. நரம்புகளில் மின்னுலை பாய்ச்சும் நகைச்சுவை உண்டு. இயல்பான பேச்சு - தெளிவான சொற்கள் - திடமான எண்ணங்கள் - ஆறுப்போடாமல் முடிவெடுக்கும் அறிவு என்பன அவரிடம் நிறைந்திருந்து கன்டாவில் அவரை எங்கும் எதிலும் நிறைக்கின்றன.

எல்லாத்துறைகளிலும் புகுந்து புகுந்து தன்னைப் புதுப்பித்துக்கொண்டே வருபவர் - பெருமைக்குரிய நமது கந்த வனம். ஸ்காபரோ நகரசபை மண்டபத்தில் பல மொழிகள் பேசுபவர்கள் மத்தியில் அவர் குழந்தைகள் மனவியல்பற்றி அழகாக ஆங்கிலத்தில் உரையாற்றியதை ஒரு “சாம்பிஞக் காக” கேட்டுப் பார்ப்போமா?

பெரியவர்கள் உலகைப் பார்ப்பதற்கும் சிறுவர்கள் பார்ப்பதற்கும் வித்தியாசம் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார். பின்னர் குழந்தைகள் உலகில் எதையும் எமது பக்கத்திலிருந்து பார்க்காது அவர்களது பக்கத்திலிருந்து பார்ப்பது வெறும் விளையாட்டுத்தனம் ஆகிவிடாதென்றார்.

தமிழ்மூத்தில் இளவாலை என்ற கிராமத்திலிருந்து இங்கு வந்த இளம் பெற்றோர் குறுகிய காலத்துக்குள்ளாகவே தமது வசதிகளையும் வாய்ப்புக்களையும் பெருக்கிக் கொண்டு வளமாக வாழ்ந்தார்கள். அவர்களிடம் சொந்தவீடு இருந்தது; சொந்தக்கார் இருந்தது; பென்றியம் கம்யூட்டர், வேளா வேளாக்குச் சாப்பாடு, அவ்வப்பொழுது உல்லாசப் பயணங்கள் என அமைந்தது அவர்களது வாழ்க்கை. எனினும் அவர்களது ஏழு வயது மகன் மட்டும் எதிலும் திருப்தியில்லாமல் திண்டாடினான். அதனால் பிறந்த கிராமத்துக்கே அவனை அழைத்துச் சென்று அங்கு மக்கள்படும் கஷ்ட நிலையை நேரில் காட்டிப் புத்தி புகட்ட விரும்பிய பெற்றோர் அதன்படியே செயல்பட்டனர். பின்னர் கண்டா திரும்பி சாவகாசமாக ஒரு நாள் இறைவன் நம்மை நன்றாக வசதியாக வைத்துள்ளதைப் பார்த்தாயா? இனியாவது நல்ல பிள்ளையாக நடந்துகொள் எனச் சொல்ல நினைத்தாலும் நாகரீகம் கருதி அப்படிச் சொல்லாமல் மகனிடமிருந்தே மனோத்ததுவ ரீதியில் நல்ல பதிலை எதிர்பார்த்து கிராமம் சென்று வந்ததில் உனக்கு என்ன தெரிகின்றது என்றனர்.

அதற்கு அவன் தடாலடியாக “நாம் எவ்வளவு ஏழைகளாக இருக்கின்றோம் என்பது தெரிந்தது” என்றானாம். ஏன் என்று கேட்காமல் விட்டிருப்பார்களா அப்பெற்றோர்? கேட்டார்கள். அதற்கு அவன் சொன்னானாம், “இங்கு எங்கள் வீட்டில் ஆடு, மாடு, கோழி, வாத்து போன்றவற்றின் பொம்மை கள்தான் இருக்கின்றன. அங்கோ அவர்களிடம் உண்மையான உயிரினங்கள் உள்ளன. இங்கு வீட்டைச் சுற்றி விளையாட இடம் கிடையாது. அங்கு பெரிய மைதானமே வைத்துள்ளார்கள். எப்போதாவதுதான் நீங்கள் காசு கொடுத்து எனக்கு இளநீர் வாங்கித் தருகின்றீர்கள். அந்த வீட்டுப் பிள்ளைகள் மாம்பழம், பலாப்பழம், வாழைப்பழம், இளநீர் என நினைத்த போதெல்லாம் சுவையாக வயிற்றை நிரப்புகின்றார்கள். எனவே ஏன்பா நம்மை ஏழைகளாகப் படைத்துவிட்டான் அந்த இறைவன்” என்று சூறியதாக முடித்தார்.

இவரது இப்படியான பேச்சுக்களால் பெற்றோர் பலர்

வாழ்வில் திருத்தம். பல பெற்றோர் ஆகின்றனர்.

அவரது சிந்தனையில் புதுமை; சித்தரிப்பதில் இனிமை; ஆனால் வார்த்தைகளில் காரம்; எனினும் வர்ணனைகளில் சிங்காரம்.

வாசனைத் திரவியங்கள் பூசி வசியப்படுத்தும் வாக்கியங்கள் வானிப்புடன் அவர்களிடம் வாழ்கின்றன.

இறுக்கமான சொற்கட்டுடன் சூடிய கனல் தெறிக்கும் வசனங்கள் அவரது நடைக்குக் கம்பீரம் சேர்க்கின்றன.

சொல்வீச்சும் நவீனத்துவமும் பிரமிக்கத்தக்க உள்ளீடு களாகி அவரிடமிருந்து வெளிவருகின்றன.

மனிதநேயம் செறிந்திருக்கும் அவரது பேச்சுகளிலும் எழுத்துக்களிலும் அழகும் கணதியும் அகண்ட புலப்பதிவும் பொருத்தமான சொல்லை தேர்ந்தெடுத்துத் தேவையான இடத்தில் கையாளும் நேர்த்தியும் மனதில் ரம்மியத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

ரொறன்றோ பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு முறை அவர் விழாவொன்றின் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டு அறியாமை பற்றி உரையாற்றினார். அதனை பகுதியாக உங்களுக்காக கவர்ந்து வருகின்றேன் நான்.

சில சமயம் ஆண்டவன் கொடுக்கும் வாய்ப்பையும் காட்டும் வழியையும் நாம்தான் சரியாகப் புரிந்து கொள்வதில்லை.

ஏரி ஒன்றில் தன் கோட்ரியைத் தவறவிட்ட நேர்மையான விறகுவெட்டிக்கு ஆண்டவன் எப்படி தங்கம் மற்றும் வெள்ளிக் கோட்ரிகளைப் பரிசாகக் கொடுத்தார் என்ற கதை நம்குத் தெரியும்.

அதேபோன்ற இன்னொரு கதை இது. ஒருமுறை கம்பியுட்டர் எஞ்ஜினியர் ஒருவர் ஏரிக்கரையில் சுகமான காற்றை அனுபவித்துக்கொண்டே தன் லாப் - டாப்பில் ஏதோ தட்டிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது லாப் - டாப் அவரின் கையிலிருந்து நழுவி ஏரிக்குள் விழுந்துவிட்டது.

‘அட்டா.....’ என்ற கவலையுடன் நின்றிருந்த அவர் முன் ஒரு தேவதை பிரசன்னமாகி, ‘என் வருத்தமாக இருக்கிறாய்?’ என்று கேட்டது.

அதற்கு அவர் தன் லாப் - டாப் தண்ணீரில் விழுந்து விட்டதாகச் சொன்னார். அப்படிச் சொல்லும்போதே அவர் மனதில் ஒரு சந்தேகம். ‘இந்தத் தேவதைக்கு லாப் - டாப் என்று சொன்னால் தெரியுமா?’ என்று. அதனால் லாப் - டாப் என்றால்

எப்படி இருக்கும் என்று உதாரணம் சொல்ல நினைத்து, “அது ஒரு பெட்டி மாதிரி இருக்கும்” என்றார்.

அதற்கு அந்தத் தேவதை, “நீ குறிப்பிடுவதுபோல இந்த ஏரியில் நிறையப் பெட்டிகள் இருக்கின்றன. அதனால் நான் காட்டும் பெட்டிகளில் உனக்கு எது தேவைப்பட்டாலும் அதை எடுத்துக்கொள்” என்று சொல்லிவிட்டுத் தண்ணீரில் முழ்கியது. சில நிமிடங்கள் கழித்து வெளியே வந்த தேவதையின் கையில் தீப்பெட்டி சைஸில் ஒரு சின்ன பெட்டி இருந்தது. “இதுவா உன் பெட்டி?” என்று தேவதை அவரிடம் கேட்க, அவர் ‘இல்லை’ என்றார். மீண்டும் ஏரிக்குள் முழ்கிய தேவதை சிகிரெட் பெட்டி போல் ஒன்றைக் கொண்டுவந்து காட்டி, ‘இதுவா உன் லாப் - டாப்’ என்றது. அவர் மறுபடியும் “இல்லை” என்றார்.

முன்றாவது முறையாகத் தண்ணீரில் முழ்கிய தேவதை அவரது உண்மையான லாப் - டாப்பையே கொண்டுவந்து காட்டியது. ‘இதுதான் என் லாப் - டாப். நல்லவேளை...இதை நீ எடுத்து வந்துவிட்டாய். இதுதான் லேட்டஸ்ட் மிலேனியம் மாடல்’ என்று குதூகலித்தார் அந்த கம்பியூட்டர் எஞ்ஜினியர்.

அதைக்கேட்ட தேவதை ‘அப்படி என்றால் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வரப்போகிற லாப் - டாப் மாடல்களை எல்லாம் காட்டினேனே... அவையெல்லாம் ஏன் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டாய்?’ என்று கேட்டுவிட்டு மறைந்தது.

ஒரு வகையில் பார்த்தால் நாமும் கூட அந்த கம்பியூட்டர் எஞ்ஜினியர் மாதிரித்தான். கடவுள் காட்டும் பல நல்ல பாதைகளை நாம் நமது அறியாமையால் புறக்கணித்து விடுகிறோம்.

நம்மில் பலர் பாதை தெரிந்தும் இலக்கை நோக்கிப் பயணம் செய்ய ஆர்வம் இன்றி ஆங்காங்கே தேங்கி நின்றுவிடுகிறோம்.

ஒருமுறை 416-425-5813 என்ற அவரது வீட்டுத் தெலை பேசியில் தொடர்பு கொண்டேன்.

“மாஸ்டர் இருக்கிறாரோ?”
“இல்லை. அவர் இந்துசமயப் பேரவை கூட்டத்திற்குப்போய் விட்டார். அதன் போதைகர் அவர்தானே” என்றார் அவரது அன்பு மனைவி.

“சரி அப்ப நாளைக்கு நிற்பாரோ?”
“நாளைக்காலையில் உலகத் தமிழ் பண்பாட்டுக்கிளையின் ஆலோசனைக் கூட்டம் அவருக்கு இருக்கின்றது. அதிலும் அவர் போதைகர். மாலையில் எழுத்தாளர் இணைக் கூட்டம்

இருக்கின்றது. அதில் அவர் தலைவர்”

அவரைச் சந்திப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் கேட்பதையும் மறந்து அவர் இங்கு பங்குபற்றி வழிநடத்தும் சமூக ஸ்தாபனங்கள் பற்றிக்கேட்கத் தோன்றியது. கேட்டேனே!

“எனக்கு எல்லாம் தெரியும் என்றில்லை. தெரிந்ததைச் சொல்கின்றேன் என்றவர் தொடர்ந்தார். அளவை அருணோதயா கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கப் போதைகர், வசாவிளான் மத்திய மகாவித்தியாசாலை பழைய மாணவர் சங்கப்போதைகர், குரும்பசிட்டி நலன்புரி மன்றத்தின் ஸ்தாபக தலைவர், சிவதொண்டன் நிலையத்துடன் அவருக்கு உறவுண்டு. மற்றது கண்டா சைவசித்தாந்த மாமன்றம்.....இப்படி ஏராளம். எனக்கு இப்ப உடனடியாக ஞாபகம் வரவில்லை என்றவர் - அன்பு நெறிக்கு அவர் சிறப்பு ஆசிரியர் - ஆத்ம ஜோதிக்கும் பிரதம ஆசிரியர் - ரோஜாவிற்கும் பிரதம ஆசிரியர் என்று பத்திரிகைத் துறைக்கு எமது உரையாடலைத் திசைத்திருப்பினார்.

சரி! சரி இவற்றையெல்லாம் எப்படிச் சமாளிக்கின்றார்? நேர அவகாசம் அவருக்குக் கிடைக்கின்றதா?” என்றேன்.

“இதே கேள்வியைத்தான் எனது கணவரிடமும் எப்பொழுதோ கேட்டேன். அதற்கு அவர் சொன்னபதில் இப்பொழுதும் எனது நினைவில் உள்ளது” என்றார்.

“அப்படி அவர் என்ன சொன்னார்’ என்றேன்.

“எல்லா சகாப்தங்களும் ஏதோ ஒரு நொடியில்தான் ஆரம்பிக்கின்றன. அந்த நொடியை வீணாக்குபவன் ஒரு சகாப்தத்தையே இழந்து விடுகின்றான்”

தொலைபேசித் தொடர்பைத் துண்டித்த எனது சிந்தனை கவிஞரின் நூல்கள் பற்றிப் பிரமிப்புடன் லயித்தது.

நட்சத்திரங்கள் பற்றி மட்டும் இதுவரை எழுதி அறியார் இந்த நட்சத்திரம்

போர்க்களத்தில் ஒரு கரம் பறிக்கப்பட்டுவிட்டதா?

மறுகரத்தால் சண்டை பிடிப்பது எப்படி என்பதை அறிந்து கொண்டு அதையும் புத்தகமாக்கிப் போர்க்களத்திலேயே விற்றுவிடும் சாமர்த்தியசாலி அவர்.

அழகிகள் இல்லாத ஊரில் நகைக்கடை இருக்காது! என்பதையும் அறிவாளிகள் இல்லாத ஊரில் புத்தகக்கடை இருக்காது! என்பதையும் நன்கு உணர்ந்த திறமைசாலி அவர். ஒ ! கண்டாவில்தான் அவருக்கு எத்தனை எத்தனை பதிப்புகள் ஒவ்வொன்றும் சரளமாக.....

ஒவ்வொன்றும் சுவையாக.....

ஒன்டாரியோ கல்விச் சபையால் கவிஞரது இரு ஆங்கில நூல்கள் உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்கான துணை நூல்களாக அங்கீரிக்கப்பட்டுள்ளன என்பது தமிழக்கும், தமிழர்க்கும் பெருமை சேர்க்கின்றது.

அருளில்லாத ஆற்றலோ ஆற்றலில்லாத அருளோ வாழ்வில் வெற்றிக்கு வழி வகுப்பதில்லை என்பது கவிஞரின் நம்பிக்கை.

வழிபாட்டால் வழிப்படுத்துவது தற்பொழுது சமுதாயத் துக்கு அவர் காட்டும் ஒர் உன்னதவழி.

சன்மார்க்க நெறியில் அவரது ஞானம் இளைய சமூகத் தினருக்குத் தக்க சமயத்தில் கிடைத்த அருட்பிரசாதம் போலத் தித்திக்கின்றது.

இவரால் இப்ப பிள்ளைகள் பக்திக்கு மாறிட்டாங்க எனப்பெற்றோர் பலரும் ஜீன்ஸ் போட்டாலும் இளைஞர்கள் கோவிலுக்குப் போகத்தவறுவதில்லை என வயது முதிரப் பெற்றோர் சிலரும் பேசிக்கொள்வது உங்கள் காதுகளிலும் கேட்டிருக்கும்தானே?

கவிஞர் பாடிய நல்லூர் நாற்பது இங்கு பல வீடுகளில் தினமும் பூஜை நேரங்களில் பாடப்படுவதும் நீங்கள் செவிமடுத்திருக்கலாம்.

கவிஞர் வினாக்களுக்கெல்லாம் விடையாவார்!

விளக்கங்களை வாங்கும் கடையாவார்!

கவிஞர் அவர்களிடம் உயர்தர வகுப்பு மாணவர்கள் கல்லூரிக் கருத்தரங்கொன்றின்பின் கேட்ட கேள்விகளும் அவற்றிற்கு கவிஞர் தந்த பதில்களும் மாதிரிக்காக இதோ:

விளக்கு என்ற சொல்லுக்கு என்ன பொருள்?

விளக்குவது விளக்கு! ஒரு ஆணுக்கு விளங்காத பல விஷயங்களை விளக்குபவள் பெண்! மனிதர்கள் நல்லெண் கண்யால் விளக்கேற்றுவார்கள். மகான்கள் நல்லெண்ணத் தால் விளக்கு ஏற்றுவார்கள்!

கடவுள் மனைவி பிள்ளைகள் சகிதம் குடும்பஸ்தராக இருப்பது ஏன்?

கோவிலே குடும்பமாக இருப்பது - குடும்பமே கோவிலாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக.

குடும்பமே கோவிலானால் - வீடே மோட்சமாகும்!

கேள்விகளில் அதிசயமான ஆர்வம் தெரிகிறது!

பதில்களில் வியப்பான கவர்ச்சி காணப்படுகிறது!!

சிரம் ஆறு உடையான் யார்? என்ற கேள்வியை தொலைபேசி

நேயர் ஒருவர், கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களது வாணோலி உரை ஒன்றின் பின்னர் கேட்டார்.

உடனடியாகவே மிகவும் இயல்பாக - இனிமையாகப் பதிலளித்தார் கவிஞர்.

சிரம் ஆறு உடையார் - சிவன். சிரத்தில் நதியைத் தரித்தவர். அத்துடன் விநாயகர் - சிரமாறு - அதாவது மாறுபட்ட சிரத்தை உடையவர். கூடவே முருகன் - அவருக்கும் சிரம் ஆறு! பக்தர்களையும் சேர்க்கலாம். ஏனெனில் பக்தரின் சிரம் ஆறுதல்பெற இறைவன் அருள் உடையான்.

கேள்வி கேட்டவர் நன்றி சொல்வதற்குப் பதிலாக பதிலால் பரவசப்பட்டதில் தன்னை மறந்து ‘அரோக்ரா’ என்றது கூட துல்லியமாக வாணோலியில் கேட்டது.

வள்ளுவர் குறளுக்கும் மதிப்பு!

வல்ல இவர் குரலுக்கும் மதிப்பு!

வழிபடத் தெரிந்தபோதுதான் மனிதன் வளர் ஆரம்பித்தான் என்பதாலோ என்னவோ ரொறுங்ரோ மன்னில் காலடி வைத்தாலே புண்ணியம் என்று சொல்லும் அளவிற்கு இங்கு எங்கு திரும்பினாலும் ஆலயங்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. வெகுவிரைவிலேயே எந்தத் தெருவின் முலையிலும் - தமிழ்மூக்கிராமங்களைப்போலவே ஒரு கோவில் அமைந்தாலும் ஆச்சரியப் படுவதற்கில்லை.

செல்வமலை விநாயகர் கோவில், துர்க்கை அம்மன் கோவில், கன்டா கந்தசாமி கோவில், ஜயப்பன் ஆலயம், வரசித்தி விநாயகர் கோவில், நயினை நாகபூசணி அம்மன் ஆலயம், சிவ - விஷ்ணு கோயில், திருச்செந்தூர் முருகன் கோவில், திருப்பதி வெங்கடாசலபதி தேவஸ்தானம், நல்லூர் முருகன், சிவன் கோயில், சக்தி துர்க்கா ஆலயம், மகாமாரி அம்மன் ஆலயம், கிப்பிளிங் சிவன் கோயில், பிரம்டன் கற்பக விநாயகர் கோவில், சிவ-விஷ்ணு ஜயப்பன் ஆலயம், மீனாட்சி அம்மன் ஆலயம், முத்து விநாயகர் ஆலயம், மிஸிலாகா ஜெயதுர்க்கா ஆலயம், மிஸிலாகா முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் எனப் பரந்த ரொறுங்ரோவில் பரவலாக உள்ள சகல ஆலயங்களிலும் கவிஞரது ஆன்மீக உரைகள் இடம் பெற்றிருக்கும்! அல்லது இனி இடம்பெறும்!!

கன்டாவில் முதன் முதலாக வாணோலிமூலம் புராண படனம் ஆரம்பித்து வைத்த புண்ணியமும் கவிஞருக்குண்டு.

பெரியபுராணச் சொற்பொழிவைத் தொடராக வாராவாரம் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி ஆலய மண்டபத்தில் தற்பொழுது செய்து

வருகின்றார்.

கவிஞரது ஆன்மீக உரைகள் முந்திய செய்திகளையும் சொல்லிச் சிந்தையைத் தொடுகின்றன. இன்றைய நிலையையும் ஒப்பிட்டுக் காட்டி உலகைத் திருத்த முற்படுகின்றன. அவரது விளக்கங்கள் வித்தியாசமானவை. நவீனத்துவம் நிறைந்தவை.

பிராவகித்தோடும் கவிஞரின் ஆன்மீக நதியிலிருந்து நான் சேகரித்த சிலவற்றை சிறுசிறு திவலைகளாய் உங்கள் மீதும் அள்ளித் தெளிக்கின்றேன்.

சற்றே நனையுங்கள்!

‘அப்பர் வாக்கு’ மிகவும் உயர்வானது. Appeal இல்லாதது. சமயத்தில் அனுஷ்டிக்க வேண்டியவை அனந்தம் இருந்தது அவருக்கு. ஆனால் சமயத்தில் மாறினார். அவருக்கு விளைந்தது அனர்த்தம்

சம்பந்தர் மூலம் நாம் எதைக் கற்றோம்?

அழுகின்ற வாய்க்கும் - ஆனந்தம் வாய்க்கும்.

இந்திரன் பலராலும் வெறுக்கப்பட்டவன்.

ஏனெனில் அவன் ஒரு தந்திரன்

தீவிரமாகக் காதல்கொள் - இடையிலிருக்கும் நந்தி வழிவிட்டு வரம்தரும் என்பதற்குச் சான்று நந்தனார்.

உயிர்களை மெதுவாகப் பிடிக்க வேண்டும் என்பதற்காக யம னுக்கு ஏருமை வாகனம். காக்கும் கடவுளுக்கு கூரிய பார்வையும் விரைந்து செயல்படும் ஆற்றலும் தேவை என்பதற்காக கருடன் வாகனம். உனக்கிடப்பட்ட கடமையைச் சரிவரச் செய் என்பதை இறைவன் மார்க்கண்டேயரைக் கவரவந்த யமன் என்ற பாத்திரம் மூலம் எமக்குப் போதிக்கின்றான். அதே சமயம் உறுதியான பக்தி நிலையான வாழ்வுதரும் என்பதையும் மார்க்கண்டேயர் என்ற பாத்திரம் மூலம் எமக்கு அருள்கின்றார்.

கடவுள் என்பவர் மனிதர்களைப் பயமுறுத்துபவர் அல்லர். நடனம் ஆடும் சிவனின் காலடியில் ராட்சஸன் கிடக்கின்றான் என்றால் சிவன் தீயவர்களை கொன்று விடுவான் எனப் பயமுறுத்துவதல்ல நோக்கம். மனிதனுக்குள் இருக்கும் தீய எண்ணங்களை வெல்லக்கூடியவர் இறைவன். அதனால் அவன் திருவடியைச் சரணடையுங்கள் என்பதுதான் பொருள்.

நரகாசுரன் என்கிற பாத்திரமும் ஓர் உருவம்தான். நமது தீய எண்ணங்களை அழித்துப் புதுப்பிறவி எடுக்கின்றோம் என்பதே தீபாவளியின் தத்துவம்.

அடிமுடி தேடியவர்களின் இலக்கு - இடையில் மனம்

மாறியதால் விலக்கு - என மாறியது. அதனால் பாதியில் அவர்கள் மீதியை கைவிட்டார்கள்.

ராமர்க்கதை நமக்குச் சொல்வதென்ன? மனிதப்பிறவியில் எத்தனையோ இன்னல்கள் வரலாம்; பிரச்சனைகள் வரலாம். அவை எல்லாவற்றையும் எதிர்த்துத் தன்னம்பிக்கையுடனும் நீதியுடனும் செயற்பட்டால் எல்லாம் நலமாக அமையும் என்பதுதான் பதிலாகும்!

எமது இன்றைய இளைய தலைமுறையிடம் வாசனைத் திரவியங்கள் பற்றிக் க்கைத்தால் அவர்களுக்கு Goya ,Voodoo, Brut, Oldspice போன்றனதான் ஞாபகத்துக்கு வரும். நமது மகிமையிக்க விழுதியும் ஒரு வாசனைத் திரவியம் என்றால் ஆச்சரியப்பட்டுப் போவார்கள். 40 நாட்களுக்குப் பூசிப்பாருங்கள். உடம்பிலிருந்து துர்நாற்றம் அகன்றுவிடும்.

கவிஞர் உயர்ந்த கலையுணர்வு கொண்டவர் மட்டுமல்ல; ஆழ்ந்த இறைபற்றாளர் என்பதும் கோபுரமாய்த் தெரிகின்றது.

தனது சொற்பொழிவுகளில் நகைச்சுவையை இழையோடுவது அவருக்கு 'குரல்' வந்த கலை.

சாப்பாட்டு ராமன் என்பது எப்படி வந்தது தெரியுமா?

கவிஞரின் இந்தக்கேள்வி அனேகமாக இரவுச் சாப்பாட்டு நேரத்தை ஒட்டியதாக அமையும். சபையோர் சிறு குற்ற உணர்வோடு தம்மைத்தாமே ஒருதரம் பார்த்துக் கொள்வதை மேடையிலிருக்கும் கவிஞர் தனது கண்ணாடிக்கு மேலால் நோட்டமிடுவார்.

சிறிது அவகாசத்தின்பின் புன்முறுவலோடு அவர் சொல்லும் விளக்கத்தால் மேலும் இருமணிநேரம் எவர்க்கும் பசி எடுக்காது.

ராமன் ஒர் ஏகபத்தினி விரதன். மனவியைத்தவிர வேறு எவரையும் ஏறிட்டும் பார்க்காதவர். அதேபோலத்தான் சாப்பாட்டைத் தவிர வேறு எதனையும் ஏறிட்டுப் பார்க்காமல் இருப்பவனைச் சாப்பாட்டு ராமன் என்கின்றோம்.

சபையின் சிரிப்பு அடங்க வெகுநேரமாகியிருக்கும் என்பது நான் சொல்லியா தெரியுமென்றும்?

முடிந்தபின்னாலும் அவர் பேச்சிருக்கும்! உன்னதமான இறைவனை அவர் உள்மாரப் பூஜிக்கின்றார். உத்தமமான கண்டாவை அவர் இதயத்தால் நேசிக்கின்றார்.

கண்டா வனம் வனப்பு மிக்கது. பார்த்து பார்த்து வடி வமைக்கப்பட்டது - மணம் வீசிப் புகழ் பரப்பும் இந்த வனத்தில் மனம் மயங்கும்.

கலாநிதி வனம்

கவிஞர்மீது பெருமதிப்பு வைத்திருப்பவர் ஜேர்மனி யிலிருந்து வெளிவரும் வெற்றிமணி என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ஓவியக் கலைவேள் திரு. மு. க. சு. சிவகுமாரன். கவிஞருக்கு கலாநிதி விருது கிடைத்தது பற்றி இங்கு அவர் மிகவும் அழகாக எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

தங்கத்தைக் கொடுத்தோம் உரசிப் பார்த்தார்கள்
மனைரைக் கொடுத்தோம் மணந்து பார்த்தார்கள் - பின்
கிள்ளியும், பார்த்தார்கள்
எங்கள் கவிஞரைக் கொடுத்தோம்
கிள்ளவும் இல்லை, உரசவும் இல்லை
அள்ளிக் கொடுத்தார்கள் அப்பெரும் கௌரவத்தை
ஏன்?

இலக்கியவாளில்
அவர் சூரியன் - யாவரும்
அறிந்த ஆதவன்!

கவிஞருக்கு உலகப் பல்கலைக்கழகம் கலாநிதி என்கின்ற கௌரவப் பட்டத்தை வழங்கியுள்ளது. இச்செய்தி உலகத் தமிழர்க்குக் கிடைத்த சக்கரைப் பொங்கல். புலம் பெயர்ந்து வாழும் நம்மவர்களின் தமிழ், இலக்கிய, கலாச்சாரச் சேவைக்கு உலகில் கிடைத்த அங்கீகாரம் என்றும் கொள்ளலாம்.

கவிஞருக்கு கலாநிதி என்ற கௌரவத்தை அளித்த அந்த உலகப் பல்கலைக்கழகம் பற்றிய சில தகவல்கள்.

கலிபோனியாவில் உள்ள லொஸ் ஏஞ்சலஸ் நகரத்தில் 1946 ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் 21ம் திகதி உலகப் பல்கலைக்கழகப் பேராளர் சபை (The World University Roundtable) ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இதன் நோக்கம், உலகம் முழுவதற்கும் பொருந்தக்கூடிய உலகப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றை அமைத்தல்.

அவ்விதமான பல்கலைக்கழகம் ஒன்று (The World University) 1967ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 21ம் நாள் அரிசோனா மாநிலத்தில் உள்ள பென்சன் நகரத்தில் தொடங்கப்பட்டது. இன்று இதற்குச் சேர்மதியான பல கல்லூரிகளும் வளாகங்களும் உலகத்தின் பல பாகங்களிலும் உள்ளன. மேலும் பல கல்வித் தாபனங்கள் உலகப் பல்கலைக்கழகத்தின் பாடத் திட்டங்களால் கவரப்பட்டு அவற்றைத் தங்கள் கல்வி நிலையங்களிலும் அறிமுகப்

படுத்தும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றன. உலகப் பல்கலைக்கழகத்தை உலகப் பல்கலைக்கழகப் பேராளர் சபையே நிர்வகித்து வருகின்றது. இன்று இச்சபையில் 80 நாடுகள் உள்ளன. பேராசிரியர்களும் கலாநிதிகளும் மற்றும் கல்விமான்களும் அங்கம் வகிக்கின்றனர். இதன் சர்வதேசக் காரியாலயம் அரிசனாவில் உள்ள உலகப் பல்கலைக் கழகத்திலேயே அமைந்துள்ளது. இவர்கள் உலகில் பல துறைகளிலும் உழைத்தவர்களுக்கும் அத்துறையை வளப் படுத்தியவர்களுக்கும், கொரவம் கொடுத்துள்ளனர். இசைத் துறையில் சாதனை படைத்த திரை இசை மன்னன் இளையராஜா அவர்களுக்கு “டாக்டர்” பட்டம் வழங்கியது. இன்று கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்களுக்கும் “டாக்டர்” (The Cultural Doctorate Philosophy of Literature) என்ற உயர் விருதினை வழங்கியுள்ளனர். தன் வாழ்வின் பெரும் பகுதியை இலக்கிய உலகத்தில் கழித்த, கழிக்கின்ற பெருமகன் அவர்.

அவர் கவிதைகள் நிலவை மட்டும் போட்டு வைத்து அழகு பார்க்கவில்லை. சமுதாயத்தில் உள்ள குறைபாடுகளை புட்டுப் புட்டு கவிபடைப்பவை. அவர் கவிநடையில் அகங்காரம் இல்லை; ஆணவம் இல்லை. ஆனால் ஆனந்தமாக மற்றவர் மனம் நோகாது அந்த வாழைப்பழத்தில் ஊசி ஏற்றுவது போல் மெதுவாகத் தன் கருத்தை வைக்கும் பாங்கே, நல்ல கருத்துக்களை உடன் உள்வாங்க ஏதுவாகும் அவர் சக்தியாகத் திகழ்கின்றன.

சொல்லுக்கு சொல் செய்யுளில் இடைவெளியிருக்கும். ஆனால் அவர் சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் இடைவெளி இருப்பதில்லை. அதனால்தான் உயிர் உள்ள கவிதைகளை அவரால் பிரசவிக்க முடிகிறது.

இப்பெரும் கவிஞர் தமிழ்மூத்தில் சாவகச்சேரி நுணாவில் கிராமத்தில் பிறந்தவர். தமிழின் பால் அருந்தி வளர்ந்து, பின் குரும்பசிட்டியில் மணம் புரிந்து, அங்கிருந்து இலக்கிய மணம் பரப்பி, தமிழ் மக்களின் மனதில் கவி அரங்கத்திற்கோர் கந்தவனமாகக் கொலு இருந்தவர், இருப்பவர்.

அவர் 25 நூல்களுக்கு மேல் எழுதியுள்ளார்.

நூல்களைப் பார்த்துவிட்டு ஏறிவதற்காகப் படைக்க வில்லை அவர். நூறு வருடங்களையும் தாண்டி வாழப் படைப்பவர். அதனால்தான் என்னவோ ஒரு நூல் அளவு பிழை இருந்தால்கூட கந்தவனம் கடுகடுப்பாகி விடுகிறார் (சிரித்த முகத்தை அந்த நேரங்களில் மட்டுமே தொலைப்பவர்).

உலகங்கும் வெளிவரும் பத்திரிகைகள் குறிப்பாக ஜேர்மனியிலிருந்து வெளிவரும் வெற்றிமணி பத்திரிகை, பூவரச சுஞ்சிகை, கனடாவில் உதயன் பத்திரிகை, தமிழர் தகவல் (மக்கள் விரும்பிப் படிக்கும் கண்டிய காட்சிகள்) ரோஜா, மற்றும் லண்டனில் ஈழகேசரி (எழுத்தாளன் என்னும் தொடர் கட்டுரை அறிமுக எழுத்தாளர்களுக்கு ஈழகேசரியில் அழுதம் படைத்தது) புதினம், மற்றும் ஈழநாடு, வீரகேசரி, தினகரன் என்று பெருமித்ததுடன் அவரது எழுத்தோவியங்களைத் தாங்கி வெளி வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

கலாநிதி வி.கந்தவனம் அவர்கள் கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்தின் தலைவரும் ஆத்மஜோதி என்னும் ஆன்மீகச் சுஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் இருந்து அரும் பணியாற்றி வருபவர். இவர் மேடைப்பேச்சு காந்தத்தன்மை கொண்டது. தன்பால் மக்களை அழைத்து தன் தேந்தமிழை அவர்களுக்குத் தெவிட்டாது ஊட்டுவதில் வல்லவர். ஜேர்மனியில் மட்டும் வெற்றிமணிவிழா, வானதிவாணி நர்தனாலயத்தின் பரதநாட்டிய அரங்கேற்றங்கள் ஆண்டுவிழாக்கள் என்று பலதடவைகள் வந்து சிறப்புறையாற்றிச் சென்றவர். இலங்கையில் பல்கலைக் கழகத்தில் நாடக டிப்புளோமாச் செய்தவர்களில் கவிஞர் அவர்களும் ஒருவர். கவிதை, பேச்சு, கட்டுரை, நாடகம், சமயச் சொற்பொழிவுகள் என்று பல துறைகளிலும் தன் வேர்களை ஆழப் பதித்தவர் அவர். அவருக்குக் கலாநிதி என்கின்ற கெளரவம், கலாநிதிக்குக் கிடைத்த கெளரவமாகும்.

கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் ஒருமுறை சூறினார் “என் கல்லறையில் முதல்வர் என்றோ, இல்லை மந்திரி என்றோ போடவேண்டாம்”. ஏன் என்றால் அவற்றிற்கு முன்னே முன்னாள் என்று போடவேண்டி வரலாம். எனவே என் கல்லறையில் என்றுமே கலைஞர் மு. கருணாநிதி என்று எழுதுங்கள் என்றார்.

சிலரது பெயர்களுக்கு முன்னால் உள்ள பட்டங்கள் பட்டங்களாக அல்லாமல் அவர்களது பெயர்களாகவே மாறிவிடுவதும் உண்டு. அதுதான் அவர்களுக்கு அதி உயர் விருதாக அமைகிறது. உதாரணத்திற்கு சிலரது பட்டங்களைச் சொல்கின்றேன். பட்டென்று அவர்கள் உங்கள் முன்னிலையில் தோன்றுவார்கள் பாருங்கள்.

கவியரசு, கலைவாணர், பேரறிஞர், கலைஞர், பெரியார், நடிகர் திலகம், மக்கள் திலகம், சிவத்தமிழ்ச் செல்வி,

கலையரசு, நடிகமணி, இரசிகமணி, கலைப்பேரரசு, நாவலர், தந்தை, பண்டிதமணி பார்த்தீர்களா? அந்தப் பட்டங்கள் பேராக மாறி நிற்கும் தன்மை.

சிலசமயங்களில் அதிசையர் பட்டங்கள்கூட அன்றாடம் மக்களால் அளிக்கப்படும் பாசமிகு பட்டங்களிடம் தோற்றுப் போய்விடுவதும் உண்டு. அதற்கு உதாரணம், கலைஞர் மு. கருணாநிதி. டாக்டர் மு. கருணாநிதி இவற்றில் டாக்டரை கலைஞர் வென்றுவிட்டார் அல்லவா.

இதனை ஏன் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், கவிஞர் அவர்களுக்கு டாக்டர் பட்டம் கிடைத்ததும் அப்போ இனி கலாநிதி கந்தவனம் என்று அழைப்போம் என்றேன். அவரோ இல்லை அது கவிஞராகவே இருக்கட்டும் என்றார். உண்மைதான் எங்களுக்கு கந்தவனத்தைத் தெரியாது. கவிஞரையே அதிகம் தெரியும். என்ன இருந்தாலும் எனக்கு அவரை எங்கள் சமுதாயத்தில் உள்ள நோய் தீர்க்கும் டாக்டராகவே பார்க்க ஆசை. சில தாய்மார்கள் தம் பிள்ளைகளை அப்பு, ராசா, தங்கம், கண்ணே, கண்ணா, என்ற கடவுளோ என்று கொஞ்சவர். சிலர் என்ற டாக்குத்தரோ! என்ற நீதவானோ, என்ற எக்கவுண்டனோ என்று கல்வியால் பெறும் பெரும் பதவிகளை எல்லாம் சொல்லிக் கொஞ்சவர். எனக்கும் கவிஞரை தமிழ்த்தாயின் குழந்தையாக எண்ணி பெரும் கல்வியால் கொஞ்ச ஆசை. அவர் இயற்கைக் கவிஞர். அவருக்கு அப்பு ராசா என்று தாய் அழைப்பது போல் கவிஞர்தான் பிடித்தது. அது அவரது அடக்கமான பண்பு. இந்தப் பண்புக்குத்தான் அவர் தேடிச் செல்லாத பட்டங்களும், கௌரவங்களும் நாடி வருகின்றன. டாக்டர் வி.கந்தவனம் வாழ்க! மக்களின் நாடி நரம்புகளைப் பிடித்து கவி படைக்கும் உங்கள் திறன் வாழ்க! மீண்டும் எங்கள் வீட்டு முற்றத்து நிலாவை அமெரிக்காவில் இருந்து பார்த்து இரசித்து அதன் இலக்கிய அழகு கண்டு வியந்து விருது கொடுத்த பென்சன் பல்கலைக்கழகத்திற்கு தமிழ் மக்களின் நன்றி.

நூல்களின் வனம்

வெளிவந்த நூல்கள்:

1. 1 1/2 ரூபாய் (1964)

குறுநாவல். இதுவே இவரது முதல்நூல். கவிநாயகன் என்ற புனைப் பெயரில் எழுதியது.

2. சிட்டுக்குருவி (1963)

நவாலியூர் சு. சொக்கநாதன், வி.கந்தவனம், சழவாணன் ஆகியோரது கவிதைகள் சிலவற்றைக் கொண்ட தொகுப்பு நூல்

3. இலக்கிய உலகம் (1964, 1994)

இலக்கியம் என்றால் என்ன, அதன் மரபு நிலை என்ன என்றும் வாதப்பிரதிவாதங்களுக்குள்ளாகும் வினாக்களை எழுப்பிக் கவிதையால் அறிவு விசாரணை நடத்தும் புதுமையான முயற்சி.

4. ஏன் இந்தப் பேருமூச்சு (1965)

அரங்கக் கவிதைகள்.

5. கூனியின் சாதனை (1966)

நடேஸ்வராக் கல்லூரியில் ஆற்றிய சொற்பொழிவின் விரிவு. கம்பரின் கூனியைப்பற்றிப் புதிய கண்ணோட்டத்தில் ஆய்வு நடத்தி, அவளை ஒரு கெட்டிக்காரியாக நிலை நிறுத்தும் முதற் தமிழ் இலக்கிய நூல்.

6. கீரிமலையினிலே (1969)

கீரிமலையினிலே நலந்தரும் கேணியருகினிலே வேந்தனைப் போல் ஒருகால் வீற்றிருந்து இலட்சிய சமுதாயம் ஒன்றை அமைத்துக் காட்டுகிறார் கவிஞர். இக்குறுங் காவியத்தைப் பற்றி அறிஞர்கள் ஆற்றிய உரைகளையும் எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் தொகுத்து “கீரிமலையினிலே! -நூல்நயம்” என்ற மகுடத்தில் நூலாக்கியிருக்கின்றார் ரசிகமணி கனக செந்திநாதன் அவர்கள்.

7. நுணாவிலூர் (1971)

கவிஞர் தனது பிறந்த ஊராகிய நுணாவிலைப்பற்றி “சழநாடு” பத்திரிகையில் தொடர்ந்து எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பு.

8. பர்ட்சையில் சித்தியடைவது எப்படி? (1971)

பர்ட்சை எழுதும் மாணவமணிகளை வழிப்படுத்தும் நோக்குடன் “வெற்றிமணி” பத்திரிகையில் எழுதிய தொடர் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு.

9. உய்யும்வழி (1971)

அரங்கக் கவிதைகள்

10. பாடுமனமே! (1972)

கவிதை என்றால் என்ன? அது எவ்விதம் பிறக்கின்றது? ஏன் பிறக்கிறது? கவிதை கவிதைக்காகவா? என்பன போன்ற பல வினாக்களுக்கு நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் கவிஞர் அவர்களின் அனுபவ விடயத்தைக் கொண்டது. அதுபோலவே கவிஞர் எனப் படுவோர் யாவர்? அவர்களது இலட்சியம் என்ன? பணி என்ன? என்பன போன்ற விடயங்கள் பற்றியும் விசாரணை நடத்தப்படுகின்றது.

11 . கவியரங்கில் கந்தவனம் (1972)

ஏனிந்தப் பெருமூச்சு, உய்யும்வழி ஆகிய நூற்கவிதைகளுடன் மேலும் பல அரங்கக்கவிதை சேர்ந்த தொகுப்பு.

12. இலங்கையில் ஆசிரியத் தொழில் (1970)

கல்வி டிப்ளோமா பர்ட்சைக்கு எழுதிய ஆய்வுநால்.

13. வித்தியானந்தமாலை (1971)

கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் பேராதனை பல்கலைக் கழகத்துத் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராக நியமனம் பெற்றமை குறித்து யாழ் இலக்கிய வட்டம் நடத்திய பாராட்டு வைபவத்திற்கு தொகுக்கப் பெற்றது.

14. நல்லூர் நாற்பது (1971)

நல்லூர் முருகப் பெருமான் மீது பாடிய பாடல்கள். “தினகரன்” பத்திரிகையில் வெளிவந்தவை.

15. Hail The Tamil Tigers! (1989)

தமிழ் ஈழ வீரம் பேசும் விடுதலைக்கவிதைகள்- ஆங்கிலத்தில்.

16. விநாயகப்பா -முதலாம் பாகம் (1993)

நாணாவிலூர் கோலங்கரை வீரகத்தி விநாயகர் மீது பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பு.

17. மணிக்கவிதைகள் (1994 - 1995)

புத்திமதி புகட்டும் புதுக் கவிதைகள்.

18. இயற்கைத்தமிழ் (1995)

சூழற் பாதுகாப்பு தொடர்பான கவிதைகள்

19. எழுத்தாளன் (1995)

எழுத்தாளன் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிக் கோளாக்கி வளரும் எழுத்தாளருக்கு எழுதப்பட்ட உரைநடை.

20. முத்தான தொண்டர் (1995)

ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா அவர்களது சரிதம்.

21. Visions (1996) Poems in English ஒலி நாடா.

அமெரிக்காவில் உள்ள Library of Poetry என்னும் அமைப்பு வெளியிட்டது.

22. புதிய சைவ வினா விடை - முதல் புத்தகம் (1997)
கேள்வி பதிலாக சமய அறிவு
23. தங்கம்மா நான்மணிமாலை (1997)
சிவத்தமிழ் செல்வியின் வாழ்க்கை வரலாறு (கவிதையில்)
24. பத்துப்பாட்டு (1997)
பத்துக் கதைப் பாடல்கள்
25. ஆறுமுகம் (1998)
வசன கவிதையில் நாவல்
26. Short Stores (1998)
27. Lasting Light (1998) Anthology of Poems
28. சிவபுராண தத்துவம் (1998)
சிவபுராண விளக்க விரிவு.
29. கண்டாவிற் சைவ சமயம் (2000) கண்டாவிற் சைவ
வளர்ச்சிபற்றி வெளிவந்த முதல் வரலாற்று நூல்.
30. அது வேறுவிதமான காதல் (2001)
சிறுகதைத் தொகுதி
31. சிவ வழிபாடு (2001)
வானோலிப் பேச்சுக்கள்
32. புதிய சைவ வினா விடை - இரண்டாம் புத்தகம் (2001)
பகுதி - 2 கேள்வி பதிலாக சமய அறிவு
- 323 தேவைக்கேற்ற திருமுறைத்திரட்டு (2001)

ஆசிரியரைப்பற்றி வெளிவந்தவை:

1. கீரிமஸையினிலே
- நூல்நயம் (இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் - 1971)
2. கவிநாயகர் கந்தவனம்
(எஸ். ஜெகதீசன் - 1993)
3. கவிநாயகர் கந்தவனம் மணிவிழாப் பா மஸர்
(மணிவிழாக்குமு - 1993)
4. கவிநாயகர் வி. கந்தவனம் மணிவிழா மஸர்
(தமிழ் ஆலயம் - 1994)
5. கவிநாயகர் மணிவிழாக் கவியரங்கம்
(தமிழ் ஆலயம் - 1995)

பத்திரிகைகளில் எழுதிய தொடர் கட்டுரைகள்:

1. மலைநாடும் மறைநூலும் - மாலை முரசு
2. பாடசாலை நூலகங்கள் - ஈழநாடு
3. அப்பிள் அனுபவம் - ஈழநாடு
4. சிறுவர் நாடகம் - தினகரன்

பிற ஆய்வுக் கட்டுரைகள்:

1. யாழ்ப்பாண வரலாறு
2. பண்டைத் தமிழர் கண்ட புவியியல்
3. ஈழத்து சூத்து மொழிகள்
(நாடகக்கல்வி டிப்ளோமா பர்ட்சைக்குச் சமர்ப்பித்தது)
4. ஈழத்துக் கிராமிய நடனங்கள்
5. ஈழத்து தமிழ்நூல் வெளியீட்டுத் தாபனங்கள்

இவரது கட்டுரைகள் கவிதைகள் எல்லாமே நூலுருவம் பெறவில்லை. ஏராளமானவை 1986இல் இலங்கை இராணுவத் தால் குரும்பசிட்டியிலுள்ள இவரது வீட்டுடன் சேர்ந்தே சேதமாக்கப்பட்டுவிட்டன. நூலுருவம் பெற்றவை இவரது எழுத்துக் களில் சுமார் கால்வாசிதான். கவிதைகள் மட்டும் நான்கைந்து தொகுதிகளாக வெளியிட்டிருக்கலாம் என்பது கவிஞரின் ஆதங்கம். “�ழத்துக் சூத்து மொழிகள்” ஒரு சிறந்த ஆராய்ச்சி நூலாகும். கொழும்பு பொது நூலகத்தில் இதன் பிரதி தற்பொழுதும் இருக்கின்றது. கலைஞர்கள் எழுத்தாளர்களை வாழும் பொழுதே கௌரவிக்க வேண்டும் என்பதில் நம்பிக்கை உடைய வர்கள் தனி நபர்களாகவோ அல்லது சார்ந்திருக்கும் மன்றங்கள் சார்பாகவோ இவரது நூல்களை பதிப்பித்துப் பிரசரம் செய்தால் தமிழ் ஈழத்தில் கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் வாழ்ந்த காலகட்டத்தை எமது எதிர்காலத்துச் சந்ததியினருக்குத் தத்ரூபமாகப் படம் பிடித்துக்காட்டிய பெருமையுடையவர்களாவார்கள்.

கனடாவில் அவரால் எழுதப்பட்டு வெளிவந்த நூல்கள் 17. கனடாவில் அவர்பற்றி எழுதப்பட்டு வெளிவந்த நூல்கள் 4. இவை தவிர பல கவிதை - கட்டுரைத் தொகுதிகளும், முறிகண்டிப் பத்து, குரும்பசிட்டி விநாயகர் பத்து, புன்னணியம் பதிகம், கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் பதிகம், செல்வமலைப் பிள்ளையார் பதிகம், கனடா கந்தன் திருவகவல், நியூயோர்க் வல்லப விநாயகர் பதிகம் ஆகிய பதிகங்களும் நூல் வடிவங்கள் ஆகியுள்ள கவிஞரது பதிகங்கள் ஆகும். ஆலயமணியில் ஏற்கனவே வெளிவந்த தில்லைச்சிந்தும் தற்பொழுது ஆத்ம ஜோதியில் வந்து கொண்டிருக்கும் விநாயகப்பா பகுதி இரண்டும் விரைவில் நூல்வடிவங்களாகக் காத்திருக்கும் அவரது இதர எழுத்தோவியங்கள். தென் ஆபிரிக்காவில் போட் ஷெல்ஸ்ரன் நகரத்தில் உள்ள கந்தவடிவேலாயுத முருகன் மீதும் பாடல்கள் பாடியுள்ளார்.

புகழ் வனம்

புலன்களைப் பூப்புக்க வைக்கும் கவிஞர். உணர்வு களுடன் உறவாடி அவற்றை உச்சத்திற்கு ஏற்றி வைக்கும் கட்டுரையாளர். இலக்கியத்தின் பல்வேறு வடிவங்களையும் இதயங்களின் சந்தோஷமான பரப்புகளுக்கு அனுப்பி வைக்கும் அதீத ஆற்றல் பெற்ற இனிமையான எழுத்தாளர். மேடை களுக்கு கம்பீரத்தையூட்டி சபையோருக்கு கௌரவம் சேர்க்கும் சுவாரஸியமான பேச்சாளர், உயர்ந்த உள்ளம்கொண்ட உத்தமர். வசீகரம் மிக்க இந்த அறிமுக அட்டையைத் தனதாகக் கொண்டிருப்பவர் கலாநிதி கவிநாயகர் கந்தவனம்.

இதயங்களை இலக்கு வைத்தே அவரது இலக்கியப் பணி அமைகின்றது. அதனால் இலக்கியக் களங்களெல்லாம் அவரது பெயரை உற்சாகமாக உச்சரிக்கின்றன. பிரியமுடன் பிரசுரிக்கின்றன.

அறிவால்....ஆற்றலால்....அனுபவத் தால் அவர் முதியவர். இலகுவாய்...இனிமையாய்...இதயத்தால் எழுதுவதில் அவர் இளையவர். எல்லோருக்கும் சமஸ்தானம் கொடுக்கும் பொதுவுடமையின் சின்னம் அவரது இதயம். கவிதை என்பது அவரது வாழ்வின் முகவரி. அவரது சிந்தனைக்கு ரூசி உண்டு! கற்பனைக்கு வாசம் உண்டு! மேடைகளைப் பிரதானமானவராக அலங்கரிக்கின்றார். விழாக்கள் பிரமாதமாக அழகு பெறுகின்றன. வார்த்தைகளில் வசியம் சேர்த்து எழுதுகின்றார். காகிதங்கள் அதனால் காயம் படுவதில்லை. செதுக்கப்பட்ட செந்தமிழால் பரவசப்படுத்திப் பிரமிக்க வைக்கின்றார். புகழ் அபாரமாய் அதன் அகலத்தை அதிகரிக்கின்றது.

ஆசிரியராய் அதிபராய் அவர் வாழ்ந்த வாழ்வு மனிதத்திற்கு மதிப்பெண் போடக் கற்றுக்கொடுத்தது.

நடிகராய் - இயக்குனராய் - நாடகப் போதனாசிரியராய் அவர் தாங்கிய வேஷம் சமுகத்துக்கு அரிதாரம் பூசுவோரை அம்பலப்படுத்தி அவர்களின் இதயத்தின் உட்தோலைக்கூட உரிக்கவைத்துச் சீர்திருத்தம் செய்தது.

கவியரங்கங்கள் - கருத்தரங்கங்கள் - பட்டிமன்றங்கள் - சமயச் சொற்பொழிவுகள் என்பன மனித மனோபாவங்களின் முகத்தைத் தடவிப் பார்க்க வைத்து உரைகளால் உலகத்தை உரசாலம் என உணரவைத்து மனிதரில் இறந்து கிடந்த மனிதரை எழுப்பவைத்தது.

மரத்துவிட்ட மனித மனங்களை வனப்பாக்கிவிடவும்

அவரால் முடியும்! மானிடத்திலிருந்து மனிதம் அன்னியப் பட்டுப்போகும் அநியாயம் அகற்றவும் அவரால் இயலும்.

அவரது இதயம் -இலக்கியத்திடமிருக்கின்றது. அதனால் என்றும் இனிமையோடு இருக்கின்றது.

அவரது இலக்கியத்திடம் - இதயம் இருக்கின்றது. அதனால் இன்றும் துடிப்புடன் மினிர்கின்றது.

நிறந்தெரியாத கற்பனைகளை விவரந்தெரியாத வயதில் அவரிடம் நிறைந்தது நுணாவில்.

அதன் இயற்கையின் சோபிதத்தில் நெஞ்சம் மயங்கினார். அந்தச் சின்ன ஊர் தனது கலாச்சாரத்தின் முந்தானையில் முடிந்து வைத்திருந்த கலைகளில் உள்ளம் லயித்தார். சூத்துப் பாடல்களிலும் மேடை நாடகங்களிலும் கிராமிய நடனங்களிலும் மனதைப் பறிகொடுத்தார். திருவிழாக் களைப் பெருவிழாக்களாக்கிய வாத்தியக் கருவிகளை இதயத்தில் இருத்தி வைத்தார்.

குரும்பசிட்டியில் மணம் புரிந்த வாசத்தில் - மொழியின் மீது மோகம் மலர்ந்தது; கலையின்மீது நேசம் படர்ந்தது.

ஆழமாகப் பதிந்து அவை எல்லாம் விசுவரூபமெடுத்து அவரின் இலக்கிய இதயத்தைத் தாளலயத்துடன் இடைவெளியின்றி என்றும் துடிக்க வைக்கின்றன.

நுணாவில் கணேச வித்தியாசாலை, சாவகச்சேரி றிபேக் கல்லூரி, சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, கோவை கலைக்கல்லூரி ஆகியனவற்றில் அவர் கற்றார்.

ஆசிரிய ஓய்வறைகள் எங்கும் அவர் பெயர் புகழுப் பட்டது!

மாத்தளை புனித தோமஸ் கல்லூரி, வசாவிளான் மத்திய மகாவித்தியாசாலை, கொழும்புத்துறை ஆசிரியப்பயிற்சி கலாசாலை, யோகபுரம் மகாவித்தியாசாலை, அளவெட்டி அருணோதயக் கல்லூரி, லெசோத்தோவில் டிக்காகெங் உயர்பள்ளி, தென்னாபிரிக்கா சென் கத்பேட்டி உயர்பள்ளி ஆகியனவற்றில் ஆசிரியராக, அதிபராக அவர் கற்பித்தார்.

மாணவ வகுப்பறைகள் எங்கும் அவர் நாமம் போற்றப்பட்டது!!

தமிழ் இலக்கியவாதி ஒருவருக்கு முதலாவது மணிவிழா வாகவும் அதுவே ஒரு முதன்மையான விழாவாகவும் கண்டிய மண்ணில் அவரது மணிவிழா 1993ல் அமைந்தது.

அவரது கீர்த்திக்கு மேலும் ஒரு கிர்டம் அமைத்தது. முதன்மையான அந்த இனிய தமிழரின் சிறப்பான வரலாறு கண்டாவில் வெளிவந்த முதலாவது சரிதை சூறும் தமிழ் நூல் என்ற வரலாற்றுச் சிறப்பை இந்த நூல் பெற்றது.

1954ஆம் ஆண்டு அவரது முதலாவது நூல் வெளி

வந்தபொழுதே தமிழ் இலக்கிய உலகம் அவரது பெயருக்கு அடிக்கோடு இட்டுக்கொண்டது.

பதினாறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்கவென ஆன்றோர் சொல்லி வைத்தனர்.

புகழ், கல்வி, வீரம், வெற்றி, நன்மக்கள், செல்வம், தானியம், நல்லூழ், நுகர்ச்சி, அறிவு, அழகு, பொறுமை, இளமை, துணிவு, நோயின்மை, நீடித்த ஆயுள் என்ற அந்தப் பதினாறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்பவர் மதிப்பிற்குரிய கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள்.

சத்தியம், நேர்மை, எளிமை என்பனவற்றிற்கெல்லாம் அவர் எடுத்துக் காட்டாக வாழ்கின்றார்.

மனித நேயம் என்பதில் ஆழ்ந்த பற்று அன்றும் - இன்றும் - என்றும் அவருக்குண்டு. எதைச் செய்தாலும் உண்மையாகச் செய்ய வேண்டும்; அத்துடன் உற்சாகமாகவும் செய்ய வேண்டும் என்பது அவரது கொள்கை.

எல்லாரும் எல்லாழும் பெறவேண்டும் என்பது அவரது Motto. அவரது ஒரு எழுத்துக்கூட இதுவரை எரையும் காயப் படுத்தி அறியாது.

கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், குறுநாவல்கள் எவையாயின் சரி ஒவ்வொரு எழுத்தும் “இதோ கந்தவனம்” என எவ்வளவு காலம் ஆனாலும் அடையாளம் காட்டும். காலா காலத்துக்கும் நினைவில் வாழும்.

தமிழ் என்று சொல்லிவிட்டாலே போதும்! அப்படியே நெகிழ்ந்துபோய் நேரம் போவது தெரியாமல் உரையாடுகின்ற மனம் அவருடையது. அதற்கு அனுசரணையாக அன்பும் உபசரணையும் என்று அள்ளிச் சொரிபவர் இவரது மனைவி திருமதி. தவமணி கந்தவனம் அவர்கள். கணவனின் பெருமைகள் நியாயமாக மனைவிக்கும் சேரவேண்டும் என்பதற்குப் பொருத்தமானவர். அவரது பொறுமையும் தியாக மும் கணவருக்கு சிகிருஷ்ட செய்யும் பண்பும் என்றும் போற்றுதலுக்குரியன.

கவிஞர் அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் எதையாவது எழுத வேண்டும்! அல்லாதுவிடின் அவரது இதயமும் வலிக்கும்! விரல்களும் வலிக்கும்!

சுவாசிப்பதையும் இமைப்பதையும் போலவே இலக்கியம் அவருக்கு இயல்பானதாகிவிட்டது. அதனால் எந்த ஊடக வியலாளரும் இலக்கியம் சம்பந்தப்பட்ட எந்த வடிவத்தைக் கேட்டாலும் மறுக்காமல் எழுதிக் கொடுப்பது அவரது பணியாகி

விட்டது. எழுதுவதை வாசகரின் நெஞ்சுக்கு நெருக்கமாய் நிறுத்தி வைப்பது அவரது பாணியாகிவிட்டது.

எனவே எதிர்பாராத திசைகளில் இருந்தும் மாலைகள் அவரை நோக்கி வீசப்படுகின்றன!

ஆசியுரைகள், பாராட்டுரைகள், வாழ்த்துரைகள், ஆய்வுரைகள் வெளியீட்டுரைகள், சமயச்சொற்பொழிவுகள் என கண்டாவின் பலதரப்பட்ட மேடைகளில் கையில் எந்தக் குறிப்பும் வைத்துக் கொள்ளாமல் நயாகரா அருவிபோலத் தமிழைக் கொட்டிக்கொண்டே இருப்பவர் நமது கந்தவனம் மாஸ்டர். அவரது வார்த்தைகள் தமிழுக்குக் கம்பீரத்தையூட்டுகின்றன! அவரது பேச்சுக்கள் தமிழுக்குக் கொரவத்தைத் தருகின்றன! இலக்கிய வனத்தில் அவரது வார்த்தைகள் என்றென்றும் வாசனை வீசும்.

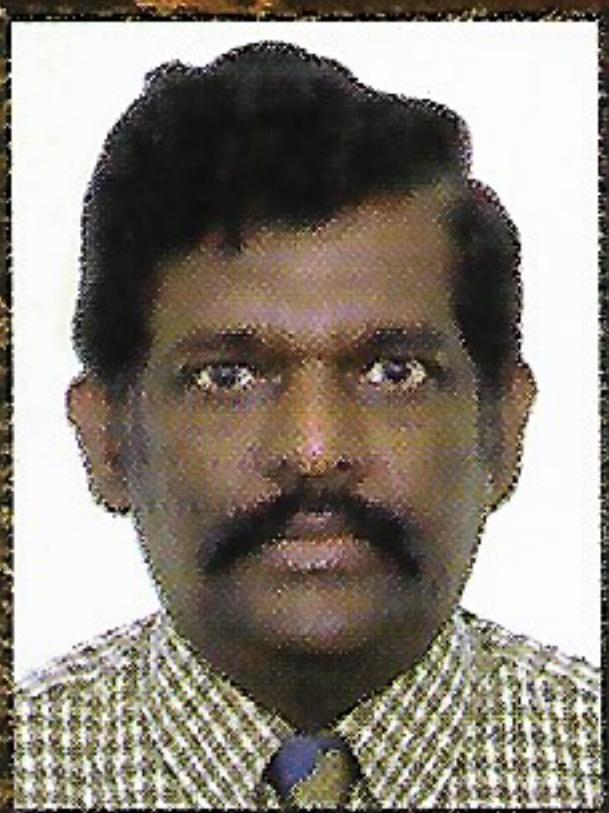
தமிழால் தானும் வாழ்ந்து தன் வாழ்வால் தமிழையும் வாழவைக்கும் இனிய தமிழர் அவர்!

வாழ்க கலாநிதி கவிநாயகர் கந்தவனம்!!

சூடு ஏற்று சிலை அங்கை
சிலை எங்கே திடை அங்கை
திடை எங்கே நூல் அங்கை
நூல் எங்கே திடை அங்கை!

- வினாக்கள்

ஒருவாறு பண்டிதர்

“ஹா ஸ்சனுக்கு ஒரு பொஸ்வெல்” என்பார்கள், அது பழையது. “கவிநாயகருக்கு ஒரு ஜெகதீசன் என்பது” புதியது. கவிநாயகர் ஒரு சகாப்தம். அவரது சரித்திரத்தை, இலக்கிய பதிவுகளை, முயற்சிகளை ஆவணப்படுத்தி ஒரு நூல் வடிவு தருதல் அவ்வளவு எளிமையல்ல. அவருடன் உணர்வு பூர்வப் பினைப்புக் கொண்ட, அவரை அதர்ச்ச புருஷராக, வாழ்வின் வழிகாட்டியாக வழிபடுகின்ற ஒருவருக்கே அது சாத்தியம். எனவே, ஜெகதீசனால் அது செய்ய முடிந்தது.

ஜெகதீசன் முப்பத்திரண்டு வருட பத்திரிகை அனுபவம் கொண்ட ஒரு முத்த பத்திரிகையாளர். ‘ஒரு பாடசாலையிலிருந்து நல்ல இலக்கியவாதி வந்தால், அது அப்பாடசாலையின் சிறப்பாக இருக்க அவசியமில்லை. ஒருசிலர் வருவது கூடத் தற்செயலான ஒன்றாக இருக்கலாம். எக்கச்சக்கமான தொகையில் வந்தால் அங்கே என்னவோ விடையம் இருக்க வேண்டும்’ என கலாநிதி சி. சிவசேகரம் அவர்கள் ‘அதிபர் ஒருவரின் சூரிய பார்வை’ என்ற நூலுக்கு எழுதிய முன்னுரையில் ‘மகாஜனா’ பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆம், மகாஜனாவின் புகழை இலக்கிய உலகில் மினிர வைக்கும் அந்தத் தொகையில் தம்பி ஜெகதீசனும் ஒருவர். அத்துடன் தனது சொந்த ஊரான இளவாலையின் புனித ஹென்றி அரசர் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்ற ஜெகதீசன் பத்திரிகை உலகில் அடியெடுத்து வைத்த ஆண்டு 1971. 1971 தொடக்கம் 1974 வரை யாழ்ப்பாணம் ‘சம்நாடு’ சஞ்சிகை ஆசிரியர் குழுவில் திறம்படச் செயலாற்றிய ஜெகதீசன் காலத்தின் கட்டாயத்தால் புலம்பெயர் வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. உலகின் எச்சுழலில் வாழ்ந்தாலும் ஜெகதீசனின் பத்திரிகைத் தாகம் மட்டும் அவரை விட்டபாடில்லை. இலண்டனில் வதித்த போது அங்கு ‘இலண்டன் முரசு’ பத்திரிகையின் நிர்வாகப் பொறுப்பினை எட்டு ஆண்டுகள் வரை ஏற்று அதன் தரத்தினை வெகு உச்சத்துக்கு உயர்த்தினார் என்பது மிகையான கூற்று அல்ல. 1984இல் இங்கிலாந்தை விட்டு நோர்வே வாசம், அங்கு ‘கதிரவன்’ உதயமானான். கதிரவன் சாய ‘Tidens Kraft’ எனும் நோர்வேஜியன் மொழிப் பத்திரிகை அவருக்குக் கை கொடுத்தது. அதன் ஆசிரியர் குழாயில், சிறப்பாக மொழிமாற்றுப் பகுதியின் பொறுப்பேற்று சிறப்பாகப் பணியாற்றினார் எனச் சொல்லவும் வேண்டுமா! யானைப் பசிக்கு சோளப்பொரி எம்மாத்திரம். கண்டா புகுந்ததும் தானே ‘பொதிகை’ எனும் சஞ்சிகையைத் தொடங்கி நடாத்தினார். மிக்க இலக்கியத் தரம் வாய்ந்த பத்திரிகை எனப் பலராலும் பாராட்டப்பட்ட அச் சஞ்சிகை கை மாறி பின் நிறுத்தப்பட்டமை இங்குவாழ் இலக்கிய ஆர்வலரின் தூர்த்திருஷ்டம் எனலாம்.

ஜெகதீசன் பிரபல்யங்களைப் பேட்டி காண்பதில் சமர்த்தர். இலண்டன் முரசுவில் பணிபுரிகின்ற காலத்தில் அவரது பேட்டிகள் சந்திப்பு இலக்கியங்களாகவே பரிணமித்தன. எம்.ஜி.ஆர், நாஞ்சிலார் போன்ற பிரபல அரசியல் வாதிகள், கிருபானந்தவாரியார் போன்ற ஆண்மீகவாதிகள், சௌந்தரராஜன் போன்ற பின்னணிப் பாடகர்கள் யாபேரையும் சிறப்புப் பேட்டி கண்ட பெருமை ஜெகதீசனுக்கு உண்டு. குறிப்பாக எம்.ஜி.ஆர் அவர்களைப் பேட்டி காண்பது என்பது பக்ரத சாதனை. விடாமுயற்சி மாத்திரமல்ல, அதிருஷ்டம் கூடக் கைகொடுக்க வேண்டும். ‘There can be many a slip between the soup and the lip’ என ஆங்கிலத்தில் சொல்லவர். இது எம்.ஜி.ஆர் பேட்டியில் நூற்றுக்கு நூறு உண்மை. ஆனால் ஜெகதீசனின் காந்தப் புன்னகை, ஆயிரம் கப்பல்களை ஒரேசமயத்தில் கடலில் ஆழ்த்த வல்லது. எனவே, வெற்றி பெற்றார். ஜெகதீசன் கண்ட பேட்டிகள் சில ‘அர்த்தங்கள் ஆயிரம்’ என நூல் வடிவம் பெற்றன. நூல் பெரிய வரவேற்பு பெற்றது. இலண்டனில் வாழும் போது ‘பிராய்ச்சித்தம்’ எனும் சிறுக்கை ஒன்றினையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

ஜெகதீசன் ஒளித்து விளையாடுவதிலும் சற்று வல்லவர். ‘வாஞ்சிநாதன்’ என இந்தியச் சஞ்சிகைகள் சிலவற்றில் கதைகள் எழுதியுள்ளார். குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகளும் செய்துள்ளார். அண்மைக் காலங்களில் ‘பாஞ்சாலன்’ அவரது மறு அவதாரம். பாஞ்சாலன் கண்டிய தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திலே நடத்துகின்ற ஒர் எழுத்து. சர் எழுத்துப் புதிர் போட்டிகள் தமிழில் அவருக்கு உள்ள பாண்டித்தியத்தை பட்டவர்த்தனமாகக் காட்டுகிறது. இந் நிகழ்ச்சி மக்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றனர்கள். இந்தத் தமிழ்ப் புலி பதங்கி இருப்பதை விடுத்து இந் நூலுடன் நெடிய பாய்ச்சல் பாய வேண்டும் என்பது என போன்ற பலரின் ஏகோபித்த ஆசை.

- பொ. கனகசபாபதி
மகாஜனாக் கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபர்